

ThoughtWorks®

TECHNOLOGY RADAR VOL. 21

คู่มือนำทางสู่ปลายขอบเทคโนโลยี ตามแบบฉบับของเรา

ผู้ร่วมสร้างสรรค์

เรดาร์เทคโนโลยีเกิดจากการเรียบเรียง
โดยคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยี

เรดาร์เทคโนโลยีฉบับนี้เขียนขึ้นจากการประชุมของคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านเทคโนโลยี
ในซานฟรานซิสโก (San Francisco) ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2562

Rebecca
Parsons (CTO)

Martin Fowler
(Chief Scientist)

Bharani
Subramaniam

Erik
Dörnenburg

Evan
Bottcher

Fausto
de la Torre

Hao
Xu

Ian
Cartwright

James
Lewis

Jonny
LeRoy

Ketan
Padegaonkar

Lakshminarasimhan
Sudarshan

Marco
Valtas

Mike
Mason

Neal
Ford

Ni
Wang

Rachel
Laycock

Scott
Shaw

Shangqi
Liu

Zhamak
Deghani

เกี่ยวกับ เรดาร์เทคโนโลยี

พวกเรา Thoughtworkers ล้วนมีความหลงใหลในเทคโนโลยี เราสร้าง วิจัย ทดสอบ เปิดโอเพนซอร์ส ผลงานเขียน และมีเป้าหมายที่จะยกระดับเทคโนโลยีให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องเพื่อทุกคนและทุกธุรกิจ พันธกิจของเราคือ “ผลักดันความ เป็นเลิศทางซอฟต์แวร์ และปฏิบัติอุตสาหกรรมไอทีให้ดีขึ้นกว่าเดิม” การจัดทำและแบ่งปันเทคโนโลยีเรดาร์ ก็เพื่อสนับสนุนพันธกิจนี้

คณะกรรมการที่ปรึกษาของ ThoughtWorks ซึ่งประกอบไปด้วยผู้นำและผู้เชี่ยวชาญในเทคโนโลยีหลากหลายด้านที่รวมตัวกันเป็นประจำเพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงแผนยุทธศาสตร์ทางเทคโนโลยีภายใน ThoughtWorks เอง และแนวโน้ม ของเทคโนโลยีที่กำลังมีบทบาทสำคัญ ในอุตสาหกรรมโลกขณะนั้น

การรวบรวมผลการประชุมดังกล่าว ถูกจัดทำขึ้นเป็นเรดาร์เทคโนโลยีฉบับนี้ โดยนำเสนอในรูปแบบที่เป็นประโยชน์กับทุกคนในวงการ ตั้งแต่ นักพัฒนาจนถึงผู้บริหารระดับสูงตัวเนื่อนั้น เราเจตนาสรุปให้กระชับได้ใจความ หากอยากทราบถึงรายละเอียดเพิ่มเติม เราขอส่งเสริมให้คุณทดลองใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นด้วยตัวเอง

เรดาร์เทคโนโลยีใช้แผนภาพวงกลมในการนำเสนอข้อมูล โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น 4 กลุ่มดังนี้ เทคนิค เครื่องมือ แพลตฟอร์ม ภาษาและเฟรมเวิร์ก ในกรณีที่มีบางเรื่องสามารถจัดลงได้หลายกลุ่มเราจะจัดลงในกลุ่มที่เหมาะสมที่สุด นอกจากนั้นเรายังจัดกลุ่มเรื่องต่างๆ แล้วแบ่งตามวงแหวนออกเป็น 4 ชั้นเพื่อสะท้อนมุมมองตำแหน่งของเทคโนโลยีตามความคิด เห็นของเรา

หากสนใจประวัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรดาร์เทคโนโลยีสามารถดูเพิ่มเติมได้ที่ thoughtworks.com/radar/faq

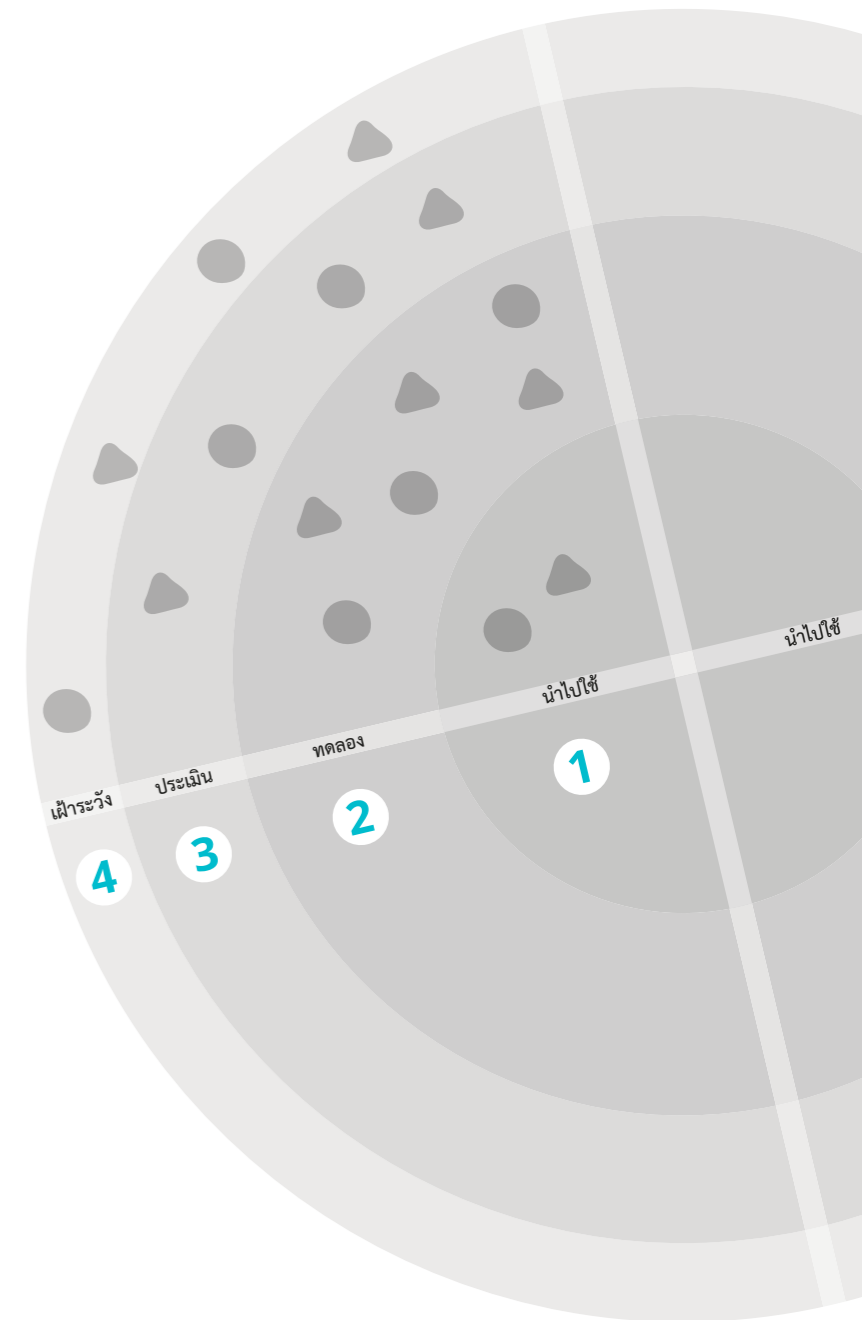
ภาพรวมของเรดาร์

- 1 นำไปใช้ (Adopt)**
เราสนับสนุนให้นำเทคโนโลยีเหล่านี้ไปใช้ได้ทันที ซึ่งเราเองได้นำไปใช้แล้วในโครงการต่างๆ ที่มีความเหมาะสม
- 2 ทดลอง (Trial)**
เรามองเห็นว่ามีคุณค่าที่จะศึกษาเพิ่มเติม เห็นความสำคัญว่าควรจะใช้ความสามารถทางด้านนี้ได้อย่างไรองค์กรขนาดใหญ่ควรทดลองใช้เทคโนโลยีนี้ในโครงการที่สามารถรองรับความเสี่ยงได้
- 3 ประเมิน (Assess)**
มีความคุ้มค่าที่จะสำรวจ เพื่อทำความเข้าใจว่ามีผลต่อองค์กรอย่างไร
- 4 เผื่อไว้ (Hold)**
ควรดำเนินการด้วยความระมัดระวัง

▲ มาใหม่หรือเปลี่ยนแปลง ● คงเดิม

- เราพยายามให้เกิดการเรียนรู้ในเทคโนโลยีใหม่ๆ ดังนั้นเทคโนโลยีที่ไม่มีความเคลื่อนไหวจะไม่ถูกพูดถึงในฉบับนี้ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเทคโนโลยีนั้นๆ ไม่มีคุณค่า แต่เนื่องด้วยพื้นที่ของเรดาร์นั้นมีจำกัด

เทคโนโลยีที่ใหม่หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดจากเรดาร์ฉบับที่แล้ว จะถูกแสดงด้วยเครื่องหมายสามเหลี่ยม ในขณะที่เทคโนโลยีที่คงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จะถูกแสดงด้วยเครื่องหมายวงกลมเราพยายามให้เกิดการเรียนรู้ในเทคโนโลยีใหม่ๆ ดังนั้นเทคโนโลยีที่ไม่มีความเคลื่อนไหวจะไม่ถูกพูดถึงในฉบับนี้ ซึ่งไม่ได้หมายความว่าเทคโนโลยีนั้นๆ ไม่มีคุณค่า แต่เนื่องด้วยพื้นที่ของเรดาร์นั้นมีจำกัด

มีอะไรใหม่?

ประเด็นที่โดดเด่นในฉบับนี้

คลาวด์ : ยิ่งทำมากยิ่งขึ้น?

ผู้ให้บริการคลาวด์รายใหญ่ต่างมีบริการหลักที่มีความสามารถทัดเทียมกัน ทำให้การแข่งขันมุ่งเน้นไปที่การให้บริการเสริมซึ่งส่งเสริมให้พวกเขาออกบริการใหม่ด้วยความเร็วที่ไม่ปลอดภัยเพื่อเอาชนะคู่แข่ง เราเห็นบริการใหม่ถูกดันออกสู่ตลาดแบบไม่สมบูรณ์หรือมีความสามารถไม่ครบ

การไปให้ความสำคัญกับความเร็วและการเพิ่มจำนวนบริการอย่างรวดเร็ว ผ่านการเข้าซื้อกิจการหรือการเร่งสร้างบริการใหม่ๆ มักนำไปสู่บริการที่ไม่เพียงแต่มีข้อบกพร่องเท่านั้น แต่มีทั้งเรื่องเอกสารที่ไม่เรียบร้อย ระบบที่ทำให้เป็นอัตโนมัติได้ยากและความไม่สมบูรณ์ของการทำงานร่วมกันระหว่างบริการอื่นๆ ของผู้ให้บริการเองอีกด้วย สิ่งเหล่านี้สร้างความขัดใจมาสู่ทีมที่พยายามจะส่งมอบซอฟต์แวร์ที่ใช้ความสามารถต่างๆ ที่ผู้ให้บริการคลาวด์สัญญาไว้ แต่กลับพบอุปสรรคตลอดทาง

หลายบริษัทเลือกผู้ให้บริการคลาวด์จากหลายปัจจัย และการตัดสินใจมักมาจากคนระดับสูงในองค์กรที่ไม่ทราบรายละเอียด เพราะฉะนั้นคำแนะนำของเราสำหรับแต่ละทีมคือ อย่าเหมารวมว่าทุกบริการในคลาวด์ของคุณจะมีคุณภาพเท่ากัน ทดสอบขีดความสามารถหลักของบริการก่อนเสมอ และเปิดรับทางเลือกที่เป็นโอเพนซอร์สไว้พิจารณา หรือหากจำเป็นก็เลือกใช้กลยุทธ์ผสมผู้ให้บริการคลาวด์หลายเจ้าเข้าด้วยกันถ้าประเมินแล้วคุ้มค่า ระหว่างการออกผลิตภัณฑ์ให้ทันตลาดได้เร็วขึ้น เทียบกับค่าใช้จ่ายและพลังงานที่ต้องเสียไปในการจัดการคลาวด์หลายเจ้าพร้อมกัน

การปกป้องห่วงโซ่อุปทานซอฟต์แวร์

องค์กรควรต่อต้านการกำกับดูแลที่ไม่สนใจสภาพปัญหาหรือความต้องการของคนทำงาน ซึ่งการกำกับแบบนี้ใช้เวลานานและต้องใช้คนเพื่อตรวจสอบและอนุมัติในทางตรงกันข้าม การทำให้การกำกับดูแลต่างๆ

อย่างการปกป้องไลบรารีที่พึ่งพา การกำหนดนโยบายความมั่นคงด้วยโค้ด หรือการบริหารค่าใช้จ่ายเป็นอัตโนมัติ กลับช่วยปกป้องส่วนที่สำคัญ แต่ไม่ ถูกเงิน ของโครงการซอฟต์แวร์เอาไว้

เราเห็นวิวัฒนาการของกระบวนการพัฒนาซอฟต์แวร์กำลังมุ่งสู่การทำทุกอย่างเป็นอัตโนมัติมากขึ้น เริ่มตั้งแต่การมีชุดทดสอบที่เป็นอัตโนมัติ การเชื่อมต่อกันอย่างต่อเนื่อง (continuous integration), การส่งมอบอย่างต่อเนื่อง (continuous delivery), ความสามารถในการกำหนดโครงสร้างพื้นฐานด้วยโค้ด (infrastructure-as-code) และยุคปัจจุบันคือการกำกับดูแลแบบอัตโนมัติ (automated governance)

การตีความกล่องดำของแมชชีนเลิร์นนิ่ง

แมชชีนเลิร์นนิ่งมักจะค้นพบคำตอบสำหรับปัญหาที่มนุษย์ไม่สามารถแก้ได้ โดยใช้เทคนิค pattern matching หรือ back propagation หรือเทคนิคอื่นๆ ที่เป็นที่ยุติกันดี อย่างไรก็ตามแม้จะมีพลังมากมาย โมเดลหลายตัวกลับคลุมเครือโดยธรรมชาติ หมายความว่าผลลัพธ์ของมันไม่สามารถอธิบายออกมาเป็นเหตุเป็นผลได้

นี่เป็นปัญหาในสถานการณ์ที่มนุษย์ควรมีสิทธิ์รู้ว่าการตัดสินใจที่เกิดขึ้น มีที่มาที่ไปอย่างไรหรือเมื่อความเสี่ยงจากการแทรก อคติ กลุ่มตัวอย่าง อัลกอริทึม หรือความลำเอียง ในรูปแบบอื่น เข้าไปในโมเดลจะส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง

เราเห็นการก่อตัวของเครื่องมือต่างๆ เช่น [What-If](#) และเทคนิคต่างๆ อย่างการทดสอบความลำเอียงทางจริยธรรม ที่ช่วยเราหาข้อจำกัดและทำนายผลลัพธ์ของโมเดลเหล่านี้ ขณะที่พัฒนาการของการตีความกำลังมุ่งไปสู่ทางที่ถูกต้องแล้ว แต่การอธิบายนิเวศน์เวิร์คเชิงลึกยังคงเป็นเป้าหมายที่ยากที่จะไปถึง ด้วยเหตุนี้ นักวิทยาศาสตร์ข้อมูลจึงเริ่มให้

ความสำคัญถึงความสามารถในการอธิบายเป็นเกณฑ์ลำดับหนึ่งในการเลือกโมเดล

งานพัฒนาซอฟต์แวร์ถึงทีมกีฬา

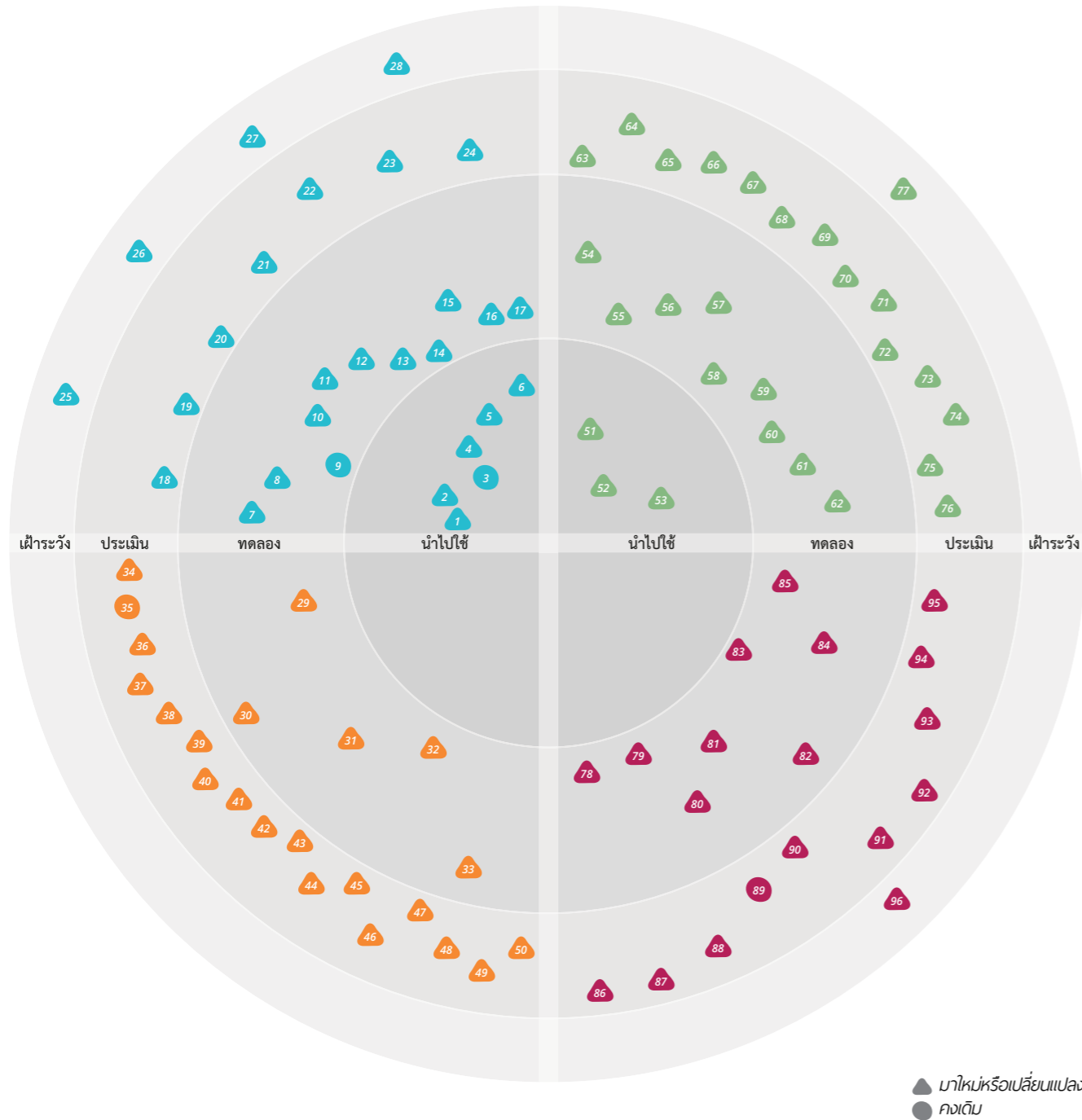
นับตั้งแต่เทคโนโลยีเรดาร์ฉบับแรกๆ เราเคยเตือนให้เห็นถึงผลเสียของเครื่องมือและเทคนิคที่พยายามแยกสมาชิกของทีมพัฒนาซอฟต์แวร์ออกจากกัน หรือที่ขัดขวางการรับฟังคำแนะนำและการร่วมมือระหว่างกันมาแล้ว

บ่อยครั้งเราจะได้ยินคำอ้างจากผู้เชี่ยวชาญที่เข้ามาใหม่ ผู้ปฏิบัติงาน ผู้รับจ้าง หรือเครื่องมือที่แนะนำว่าควรแยกงานพัฒนาบางส่วนออกมา เพื่อหลีกเลี่ยงความโกลาหลในชีวิตประจำวันของงานพัฒนาซอฟต์แวร์ เราไม่เห็นด้วยกับคำอ้างดังกล่าวและคอยหาวิธีที่ดีกว่าอยู่ตลอด ที่จะทำให้ความสัมพันธ์ในทีมพัฒนาซอฟต์แวร์เป็นดังทีมกีฬา

การรับฟังคำแนะนำและความคิดเห็นเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง หากต้องการสร้างสิ่งที่ซับซ้อนอย่างซอฟต์แวร์ แม้มีโครงการที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เรายังพยายามจัดความเชี่ยวชาญเหล่านั้น ให้อยู่กับความร่วมมือและการรับฟังความคิดเห็นของกันและกัน

เราไม่ชอบมี “[วิศวกรสิบเท่า](#)” ที่อยู่ในกระแสสังคม แต่เราชอบสร้างหรือเปิดทางให้เกิด “ทีมสิบเท่า” มากกว่า เราเห็นสิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วจากการรวมเอา การออกแบบ วิทยาศาสตร์ข้อมูล และความมั่นคง ไปใส่ในทีมที่ทำงานข้ามฟังก์ชันกันได้ จนสิ่งเหล่านี้ถูกทำให้เป็นอัตโนมัติและวางใจได้ ความท้าทายถัดไปคือการรวมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลและการปฏิบัติตามข้อกำหนดเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของความร่วมมือระหว่างกัน

เรดาร์เทคโนโลยี

เทคนิค

นำไปใช้

1. Container security scanning
2. Data integrity at the origin
3. Micro frontends
4. Pipelines for infrastructure as code
5. Run cost as architecture fitness function
6. Testing using real device

ทดลอง

7. Automated machine learning (AutoML)
8. Binary attestation
9. Continuous delivery for machine learning (CD4ML)
10. Data discoverability
11. Dependency drift fitness function
12. Design systems
13. Experiment tracking tools for machine learning
14. Explainability as a first-class model selection criteria
15. Security policy as code
16. Sidecars for endpoint security
17. Zhong Tai

ประเมิน

18. BERT
19. Data mesh
20. Ethical bias testing
21. Federated learning
22. JAMstack
23. Privacy-preserving record linkage (PPRL) using Bloom filter
24. Semi-supervised learning loops

เผชิญ

25. 10x engineers
26. Front-end integration via artifact
27. Lambda pinball
28. Legacy migration feature parity

แพลตฟอร์ม

นำไปใช้

ทดลอง

29. Apache Flink
30. Apollo Auto
31. GCP Pub/Sub
32. MongoDB OS
33. ROS

ประเมิน

34. AWS Cloud Development Kit
35. Azure DevOps
36. Azure Pipelines
37. Crowdin
38. Crux
39. Delta Lake
40. Fission
41. FoundationDB
42. GraalVM
43. Hydra
44. Kuma
45. MicroK8s
46. Oculus Quest
47. ONNX
48. Rootless containers
49. Snowflake
50. Teleport

เผชิญ

เครื่องมือ

นำไปใช้

51. Commitizen
52. ESLint
53. React Styleguidist

ทดลอง

54. Bitrise
55. Dependabot
56. Detekt
57. Figma
58. Jib
59. Loki
60. Trivy
61. Twistlock
62. Yocto Project

ประเมิน

63. Aplas
64. asdf-vm
65. AWSume
66. dbt
67. Docker Notary
68. Facets
69. Falco
70. in-toto
71. Kubeflow
72. MemGuard
73. Open Policy Agent (OPA)
74. Pumba
75. Skaaffold
76. What-If Tool

เผชิญ

77. Azure Data Factory for orchestration

ภาษาและเฟรมเวิร์ก

นำไปใช้

ทดลอง

78. Arrow
79. Flutter
80. jest-when
81. Micronaut
82. React Hooks
83. React Testing Library
84. Styled components
85. Tensorflow

ประเมิน

86. Fairseq
87. Flair
88. Gatsby.js
89. GraphQL
90. KotlinTest
91. NestJS
92. Paged.js
93. Quarkus
94. SwiftUI
95. Testcontainers

เผชิญ

96. Enzyme

เทคนิค

การวิเคราะห์คอนเทนเนอร์เพื่อความมั่นคง นำไปใช้

การนำคอนเทนเนอร์ (โดยเฉพาะ [Docker](#)) มาใช้อย่างต่อเนื่องเพื่อการดีพลอย ทำให้เทคนิควิเคราะห์คอนเทนเนอร์เพื่อความมั่นคงกลายเป็นเทคนิคที่ขาดไม่ได้ไปเสีย เราจึงย้ายเทคนิคนี้เข้าสู่หมวดนำไปใช้เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญนี้

เมื่อคอนเทนเนอร์เปิดหนทางใหม่ๆ ให้ปัญหาด้านความมั่นคงเข้ามาได้ จึงเป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องใช้เครื่องมือวิเคราะห์ และตรวจสอบคอนเทนเนอร์ระหว่างการดีพลอยทุกครั้ง เราขอเสนอเครื่องมือวิเคราะห์ต่างๆ ทำงานอย่างอัตโนมัติ โดยเป็นส่วนหนึ่งของไปป์ไลน์ในการดีพลอย

การทำข้อมูลให้สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นกำเนิด นำไปใช้

ในปัจจุบันหากต้องการปลดล็อกการเข้าถึงข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ คำตอบของหลายๆ องค์กรคือการสร้างไปป์ไลน์ข้อมูลที่ซับซ้อนขึ้นมา ไปป์ไลน์นั้นดึงข้อมูลจากหลายๆ แหล่งข้อมูลด้วยกัน นำข้อมูลมาทำความสะอาด จากนั้นแปลงรูปร่างและเคลื่อนย้ายมันไปยังที่ใหม่เพื่อการใช้งานต่อไป

การจัดการข้อมูลด้วยวิธีนี้ มักจะทำงานยากให้กับไปป์ไลน์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ต่อที่เหลือ เช่น งานตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่เข้ามา และงานทำความสะอาดข้อมูล ที่ต้องสร้างตรรกะซับซ้อนขึ้นมาเพื่อให้ได้ระดับคุณภาพที่ต้องการ

รากฐานของปัญหานี้เกิดจากที่แหล่งกำเนิดข้อมูลไม่มีแรงจูงใจ หรือความรู้สึกรับผิดชอบที่จะทำให้ข้อมูลมีคุณภาพออกมาตั้งแต่ต้น ด้วยเหตุนี้เราจึงสนับสนุนแนวคิดการทำข้อมูลให้สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นกำเนิดอย่างเข้มข้น ซึ่งหมายความว่า แหล่งข้อมูลใดที่จัดสรรข้อมูลออกมาที่สามารถนำไปใช้งานต่อได้ ต้องระบุมาตรการด้านคุณภาพของข้อมูลที่ตัวเองรับผิดชอบอย่างชัดเจน และต้องรับประกันมาตรการเหล่านั้นด้วย

เหตุผลหลักที่อยู่เบื้องหลังแนวคิดนี้ คือ ระบบที่ให้กำเนิดและทีมที่ดูแลย่อมมีความคุ้นเคยอย่างใกล้ชิดกับข้อมูลของพวกเขาที่สุด และต้องอยู่ในตำแหน่งที่ดีที่สุด ที่จะแก้ปัญหาจากต้นตอ

สถาปัตยกรรม [Data Mesh](#) เก่งกว่านี้ไปอีกขั้น โดยมันเปรียบข้อมูลที่สามารใช้งานต่อได้เป็นดั่งผลิตภัณฑ์ ที่คุณภาพของข้อมูลและเป้าหมายของข้อมูลเป็นคุณลักษณะจำเป็นของทุกๆ ชุดข้อมูลที่แบ่งปันออกไป

Micro frontends นำไปใช้

ที่ผ่านมาเราเห็นประโยชน์อย่างมากจากการแนะนำสถาปัตยกรรมแบบ [ไมโครเซอร์วิส](#) ซึ่งมันทำให้ทีมสามารถขยายการส่งมอบได้มากขึ้น จากการที่เราสามารถดีพลอยและบริหารเซอร์วิสต่างๆ แยกกันอย่างเป็นอิสระต่อกัน

น่าเสียดายที่เรายังคงเห็นหลายๆ ทีมประยุกต์ใช้ไมโครเซอร์วิสเฉพาะที่ระบบแบ็กเอนด์เท่านั้น ส่วนแอปพลิเคชันฟรอนต์เอนด์กลับอยู่ในรูปแบบโมโนลิธ ที่มีขนาดใหญ่และทำงานพันกันอยู่ในเว็บแอปพลิเคชันเดียวกัน ซึ่งทำให้ประโยชน์ของไมโครเซอร์วิสถูกลดทอนไปอย่างมาก

ไมโครฟรอนต์เอนด์ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ครั้งแรกที่ถูกแนะนำไป เราเห็นหลายทีมได้นำบางรูปแบบของสถาปัตยกรรมนี้ไปใช้จัดการความซับซ้อนของแอปพลิเคชัน ที่มีทีมหลายทีมหรือคนหลายคนพยายามเข้าแก้ไขพร้อมกัน

ในเดือนกันยายนที่ผ่านมา หนึ่งในผู้คิดค้นเทคนิคนี้ได้ตีพิมพ์บทความ [ความแนะนำ](#) ที่กลายเป็นแหล่งอ้างอิงสำหรับการทำไมโครฟรอนต์เอนด์ ในบทความแสดงให้เห็นว่า รูปแบบสถาปัตยกรรมนี้สามารถทำให้เป็นจริงได้โดยใช้หลากหลายกลไกในการเขียนเว็บเข้าช่วยเหลือ และยังมีส่วนอย่างแอปพลิเคชันที่พัฒนาด้วย [React.js](#) ที่ทำไว้ให้อ้างอิงอีกด้วย

เรามั่นใจว่าสถาปัตยกรรมรูปแบบนี้จะได้รับความนิยมมากขึ้น เมื่อองค์กรขนาดใหญ่พยายามจะลดงานพัฒนาส่วนต่อ

นำไปใช้

1. การวิเคราะห์คอนเทนเนอร์เพื่อความมั่นคง
2. การทำข้อมูล ให้สมบูรณ์ตั้งแต่ต้นกำเนิด
3. Micro frontends
4. ไปป์ไลน์สำหรับโครงสร้างพื้นฐานด้วยโค้ด
5. ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสม ทางสถาปัตยกรรม
6. ทดสอบโดยใช้อุปกรณ์จริง

ทดลอง

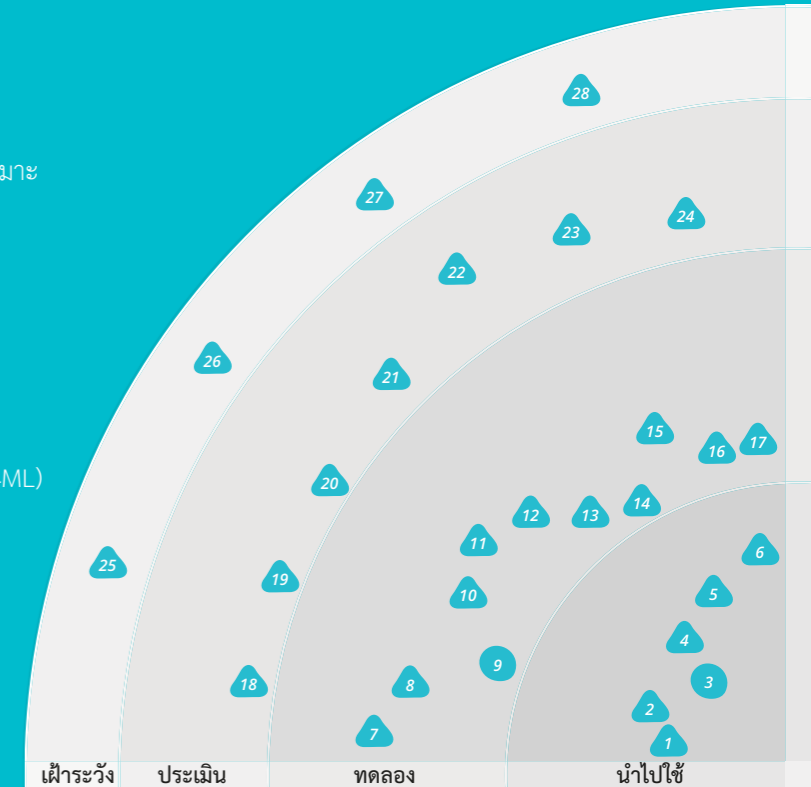
7. แมชชีนเลิร์นนิงแบบอัตโนมัติ (AutoML)
8. การพิสูจน์ใบนารี
9. การส่งมอบอย่างต่อเนื่องสำหรับแมชชีนเลิร์นนิง (CD4ML)
10. ความสามารถในการค้นพบข้อมูล
11. ฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสมของการเบี่ยงเบนของสิ่งที่พึงพาอ้างอิง
12. Design systems
13. เครื่องมือติดตามการทดลองสำหรับแมชชีนเลิร์นนิง
14. ใช้ความสามารถในการอธิบายเป็นเกณฑ์ลำดับแรกในการเลือกโมเดล
15. นโยบายความมั่นคงด้วยโค้ด
16. ไซตคาร์สำหรับความมั่นคงของเอนด์พอยท์
17. จงไท่

ประเมิน

18. BERT
19. Data mesh
20. การทดสอบความล่าเอียงทางจริยธรรม
21. Federated learning
22. JAMstack
23. การเชื่อมโยงประวัติข้อมูลแบบเก็บรักษาความเป็นส่วนตัว โดยอาศัยเทคนิคการกรองแบบ Bloom
24. ห่วงการเรียนรู้แบบกึ่งสอน

เฟิร์มแวร์

25. วิศวกรสิบเท่า
26. การประกอบฟรอนต์เอนด์เข้าด้วยกันผ่านแพ็กเกจ
27. แลมด้าเล่นซิ่ง
28. การย้ายไประบบใหม่โดยคงพีเจอร์เก่าไว้ทั้งหมด

เทคนิค

เครื่องมือแมชชีนเลิร์นนิงแบบอัตโนมัติช่วยปิดช่องว่างของอุปสงค์อุปทานความต้องการนักวิทยาศาสตร์ข้อมูลที่เชี่ยวชาญด้านแมชชีนเลิร์นนิง เครื่องมือประเภทนี้มีประโยชน์ตอนเริ่มต้นแต่ให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่าหากให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ใช้

(AutoML)

การพิสูจน์ไบนารี เป็นเทคนิคที่ทำให้การควบคุมความมั่นคงขณะดีพลอยเป็นจริงได้โดยใช้การเข้ารหัสเพื่อพิสูจน์ว่าอิมเมจไบนารีใดๆ มีสิทธิ์จะดีพลอยหรือไม่

(การพิสูจน์ไบนารี)

ประสานผู้ใช้ออกจากกันเพื่อกระจายมันสู่ทีมต่างๆ

ไบบ์ไลน์สำหรับโครงสร้างพื้นฐานด้วยโค้ด

นำไปใช้

การใช้ไบบ์ไลน์การส่งมอบเพื่อควบคุมกระบวนการออกซอฟต์แวร์ กลายเป็นเรื่องที่ทำกันอย่างแพร่หลายทั่วไป แต่เรายังสามารถนำเครื่องมือ CI/CD มาใช้ทดสอบระบบโครงสร้างพื้นฐานได้อีกด้วย เช่น ทดสอบการตั้งค่าของเซิร์ฟเวอร์ (เช่น Chef cookbooks, Puppet modules, Ansible playbooks), ทดสอบการสร้างอิมเมจของเซิร์ฟเวอร์ (เช่น Packer), ทดสอบการสร้างสภาพแวดล้อม (เช่น Terraform, CloudFormation) และทดสอบการเชื่อมต่อระหว่างสภาพแวดล้อมต่างๆ

การใช้ไบบ์ไลน์สำหรับโครงสร้างพื้นฐานด้วยโค้ดทำให้คุณทดสอบและพบข้อบกพร่องได้ก่อนที่การเปลี่ยนแปลงจะมีผลกับสภาพแวดล้อมอื่นๆ ซึ่งรวมทั้งสภาพแวดล้อมสำหรับการพัฒนา และสภาพแวดล้อมสำหรับการทดสอบด้วยนอกจากนี้ มันยังสร้างความมั่นใจให้เราว่า เครื่องมือสำหรับโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้จะทำงานอย่างคงเส้นคงวาเสมอ เมื่อทำงานผ่าน CI / CD แทนการส่งงานผ่านเครื่องของ นักพัฒนาเอง สำหรับพวกเราแล้วการนำเทคนิคนี้มาใช้ได้ผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสมทางสถาปัตยกรรม

นำไปใช้

การประเมิน การติดตาม และการวางแผนค่าใช้จ่ายการดำเนินการบนโครงสร้างพื้นฐานแบบคลาวด์อย่างอัตโนมัติ เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับองค์กรในปัจจุบัน รูปแบบการกำหนดราคาอันหลักแหลมของผู้ให้บริการคลาวด์ ผสมกับการงอกขยายของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับราคาได้เรื่อยๆ และธรรมชาติของสถาปัตยกรรมในปัจจุบันที่มีความยืดหยุ่นสูง สามารถนำไปสู่ค่าใช้จ่ายการดำเนินการที่แพงจนน่าตกใจยกตัวอย่างเช่น บริการ [serverless](#) ที่ราคาคำนวณจากจำนวนการเรียกใช้ API หรือโซลูชันสำหรับ event-streaming ที่ราคาคำนวณจากปริมาณการรับส่งข้อ

มูลที่เกิดขึ้น หรือคลัสเตอร์สำหรับประมวลผลข้อมูลที่ราคาคำนวณจากจำนวนงานที่ทำอยู่ บริการทั้งหมดนี้ล้วนแล้วมีธรรมชาติที่ยืดหยุ่น ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามเวลา เช่นเดียวกับสถาปัตยกรรมที่วิวัฒน์ได้

เมื่อทีมของเราจัดการโครงสร้างพื้นฐานแบบคลาวด์ การใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเป็นฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสมทางสถาปัตยกรรม (run cost as architecture fitness function) คือหนึ่งในสิ่งแรกๆ ที่พวกเขาทำ นั่นหมายความว่าทีมของเราสามารถสังเกตค่าใช้จ่ายของบริการที่ทำงานอยู่ เปรียบเทียบกับคุณค่าที่ถูกส่งมอบ

เมื่อพวกเขาเห็นการเบี่ยงเบนออกจากราคาที่คาดหวังหรือยอมรับได้ ก็จะมีการปรึกษาหารือกันว่าต้องวิวัฒน์สถาปัตยกรรมไปในทิศทางใดให้ดีขึ้น โดยที่การสังเกตและการคำนวณของค่าใช้จ่ายในการดำเนินการทั้งหมดนั้นถูกทำให้เป็นอัตโนมัติ

ทดสอบโดยใช้อุปกรณ์จริง

นำไปใช้

เมื่อนำการส่งมอบอย่างต่อเนื่องมาปฏิบัติใช้จนสำเร็จ ทีมจะพยายามทำให้ทุกสภาพแวดล้อมเพื่อการทดสอบมีความใกล้เคียงกับสภาพแวดล้อมโปรดักชันมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ การทำเช่นนี้ช่วยให้ทีมค้นพบข้อบกพร่องได้ล่วงหน้าก่อนที่ปัญหาจะเกิดในโปรดักชัน

ไม่ใช่แค่กับซอฟต์แวร์ทั่วไป แต่แนวคิดนี้สามารถประยุกต์ใช้กับซอฟต์แวร์ที่ต้องอยู่กับฮาร์ดแวร์ได้เช่นเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น อุปกรณ์ IoT หรืออุปกรณ์ฝังตัว ดังนั้นการทดสอบด้วยอุปกรณ์จริงจะช่วยหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าวได้ โดยนำมันมาเป็นส่วนหนึ่งของไบบ์ไลน์

แมชชีนเลิร์นนิงแบบอัตโนมัติ (AutoML)

ทดลอง

พลังและสัญญาของแมชชีนเลิร์นนิงทำให้ตลาดงานมีอุปสงค์ความต้องการผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้สูงกว่าอุปทานอย่างมากเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว เราเห็นการก่อตัวของเครื่องมือประเภทแมชชีนเลิร์นนิงแบบอัตโนมัติ (Automated machine learning: AutoML) มากขึ้น โดยเครื่องมือเหล่านี้อ้างว่า

สามารถช่วยคนที่ไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญให้ทำงานด้านนี้ได้ง่ายขึ้น โดยทำให้กระบวนการสร้างโมเดลที่ตรงใจเป็นไปอย่างอัตโนมัติ ตัวอย่างเครื่องมือประเภทนี้ เช่น [Google's AutoML DataRobot](#) และ [H2O AutoML](#)

แม้ผลลัพธ์ที่ได้จากเครื่องมือประเภทนี้ดูมีแนวโน้มที่ดีก็ตาม แต่เราขอเตือนภาคธุรกิจว่า อย่าเข้าใจไปว่าโมเดลที่ได้นั้นสมบูรณ์สิ้นสุดแล้ว ทางเว็บไซต์ [H2O](#) ได้กล่าวไว้ว่า “เพื่อสร้างโมเดลที่ทรงประสิทธิภาพ องค์กรความรู้และพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ข้อมูลบางส่วนยังคงมีความจำเป็น” การเชื่ออย่างสนิทใจกับผลลัพธ์ที่ได้จากเทคนิคนี้ อาจนำมาซึ่งความเสี่ยงที่จะเกิดความล่าเอียงทางจริยธรรม หรือการตัดสินใจที่ให้ผลเสียกับคนกลุ่มน้อยของสังคม ภาคธุรกิจอาจใช้เครื่องมือเหล่านี้สร้างโมเดลที่มีประโยชน์ตอนเริ่มต้นได้ แต่เราขอส่งเสริมให้ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และปรับปรุงโมเดลที่ได้อีกทีหนึ่ง

การพิสูจน์ไบนารี

ทดลอง

จากการใช้คอนเทนเนอร์ในการดีพลอยเซอร์วิสเป็นกลุ่มใหญ่ โดยทีมต่างๆ ที่ทำงานเป็นอิสระต่อกัน และจากความเร็วที่เพิ่มขึ้นของการส่งมอบซอฟต์แวร์อย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นเรื่องปกติของหลายๆ องค์กร ทำให้ความต้องการซอฟต์แวร์ด้านความมั่นคง ที่สามารถทำงานได้อย่างอัตโนมัติขณะดีพลอย เกิดขึ้น

การพิสูจน์ไบนารี เป็นเทคนิคที่ทำให้การควบคุมความมั่นคงขณะดีพลอยเป็นจริงได้ โดยใช้การเข้ารหัสเพื่อพิสูจน์ว่าอิมเมจไบนารีใดๆ มีสิทธิ์จะดีพลอยหรือไม่

เมื่อใช้เทคนิคนี้ การวางตราประทับเพื่อรับรองไบนารีอาจมาจากกระบวนการประกอบซอฟต์แวร์ที่เป็นอัตโนมัติทั้งหมด หรือจะให้ทีมผู้ดูแลความมั่นคงเป็นผู้ลงชื่อรับรองตัวไบนารี หลังจากซอฟต์แวร์ผ่านการทดสอบการตรวจสอบคุณภาพ และการรับรองสิทธิ์การดีพลอยจากทีมอื่นๆ ก็ได้

บริการอย่าง [GCP Binary Authorization](#) โดย [Grafeas](#) และเครื่องมืออย่าง [in-toto](#) และ [Docker Notary](#) รองรับการประทับตราและการพิสูจน์ตราประทับของอิมเมจก่อนที่จะดีพลอย

การส่งมอบอย่างต่อเนื่องสำหรับแมชชีนเลิร์นนิง (CD4ML)

ทดลอง

ด้วยความนิยมที่เพิ่มขึ้นของแอปพลิเคชันที่มีพื้นฐานเป็นแมชชีนเลิร์นนิง และความซับซ้อนทางเทคนิคในการสร้างมัน ทีมเราใช้ [การส่งมอบอย่างต่อเนื่องสำหรับแมชชีนเลิร์นนิง](#) (continuous delivery for machine learning: CD4ML) หนักมาก เพื่อส่งมอบแอปพลิเคชันที่มีคุณลักษณะที่มั่นคง รวดเร็ว และยั่งยืน

CD4ML นำหลักการและแนวปฏิบัติของ CD มาใช้สร้างแอปพลิเคชันที่เกี่ยวกับแมชชีนเลิร์นนิง โดยช่วยลดรอบเวลาที่ยาวนานของการทำงานทั้งหมดลง มันทำเช่นนั้นได้โดยการกำจัดการส่งงานต่อด้วยมือระหว่างทีมต่างๆ ตั้งแต่ทีมพัฒนา ผู้วิศวกรรมข้อมูล ฐานวิทยาศาสตร์ข้อมูล และผู้วิศวกรรมแมชชีนเลิร์นนิง ครอบคลุมกระบวนการตั้งแต่ต้นจนจบของการสร้างโมเดล ไปจนถึงการดีพลอยโมเดลในโปรดักชัน

ทีมงานของเราประสบความสำเร็จในการนำ CD4ML มาทำให้ทุกขั้นตอนเป็นอัตโนมัติ ตั้งแต่ การกำหนดเวอร์ชัน การทดสอบ และการดีพลอยทุกส่วนประกอบของแอปพลิเคชันที่มีพื้นฐานเป็นแมชชีนเลิร์นนิง ตั้งแต่ ส่วนข้อมูลตัวโมเดล และโค้ดที่เกี่ยวข้อง

ความสามารถในการค้นพบข้อมูล

ทดลอง

ส่วนที่ยากลำบากที่สุด ในขั้นตอนการทำงานของนักวิทยาศาสตร์ข้อมูลและนักวิเคราะห์ คือ ขั้นตอนการระบุตำแหน่งของข้อมูลที่ต้องการ แล้วพยายามทำความเข้าใจกับมัน เพื่อประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่าควรนำมาใช้ต่อหรือไม่

ขั้นตอนเหล่านี้เป็นเรื่องที่ยากลำบาก เพราะข้อมูลดิบที่ได้มาไม่มีเมตาดาต้าหรือข้อมูลเสริม (meta-data) ถึงแหล่งที่มาของข้อมูลติดตามด้วย การขาดความสามารถที่เพียงพอในการค้นหาและระบุตำแหน่งของข้อมูล ก็เป็นอีกเหตุผลหนึ่ง

พวกเราอยากส่งเสริมให้ทีมที่ทำหน้าที่ให้บริการข้อมูล

เพื่อการวิเคราะห์ หรือคนที่กำลังจะสร้างแพลตฟอร์มข้อมูลขึ้นมาใหม่ คำนึงถึงความสามารถในการค้นพบข้อมูล ให้เป็นความสามารถสำคัญที่พวกเขาควรทำได้ ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ เพื่อให้การระบุตำแหน่งข้อมูลทำได้โดยง่าย สามารถตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล สามารถทำความเข้าใจโครงสร้างหรือแหล่งที่มาและสามารถเข้าถึงมันได้

แต่เดิมาแล้ว ความสามารถนี้จะอยู่ในโซลูชันที่ใช้รูปแบบแคตตาล็อกข้อมูลขนาดใหญ่ในการค้นหาแต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การเติบโตของโครงการโอเพนซอร์สต่างๆ กำลังปรับปรุงประสบการณ์ของนักพัฒนาให้ดีขึ้น ทั้งฝั่งผู้ให้ข้อมูลเองและฝั่งผู้รับข้อมูลไปใช้งานต่อ เพื่อให้การค้นหาข้อมูลทำได้โดยง่าย เครื่องมืออย่าง [Amundsen](#) โดย Lyft และ [WhereHows](#) โดย LinkedIn เป็นตัวอย่างของเครื่องมือประเภทนี้

สิ่งที่เราอยากเห็น คือการเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้ให้ข้อมูลโดยเจตนาให้ข้อมูลอภิสิทธิ์เสริมที่ช่วยทำให้ข้อมูลถูกค้นพบได้ง่าย แทนการพึ่งพาเครื่องมือค้นหาที่อนุমানข้อมูลอภิสิทธิ์บางส่วนจากฐานข้อมูลของแอปพลิเคชันใดๆ

ฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสมของการเบี่ยงเบนของสิ่งที่พึ่งพาอ้างอิง

ทดลอง

ทีมและองค์กรจำนวนมากไม่มีแบบแผนหรือวิธีที่แน่นอนในการติดตามสิ่งที่ซอฟต์แวร์ของเค้าพึ่งพาต่อกันทางเทคนิค (technical dependency) ประเด็นต่างๆ จะไม่แสดงตัวจนกว่าซอฟต์แวร์มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไข ซึ่ง ณ จุดดังกล่าวทั้งไลบรารี, API ต่างๆ หรือส่วนประกอบอื่นๆ ที่ล้ำสมัยไปแล้วอาจทำให้เกิดปัญหาหรือทำให้การดำเนินการล่าช้ากว่ากำหนด

ฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสมของการเบี่ยงเบนของสิ่งที่พึ่งพาอ้างอิง (Dependency drift fitness function) เป็นเทคนิคเฉพาะในการทำฟังก์ชันเพื่อวัดความเหมาะสมทาง [สถาปัตยกรรมเชิงวิวัฒนาการ](#) เพื่อติดตามสิ่งที่พึ่งพาอ้างอิงทั้งหลายในระบบตลอดช่วงอายุ ฉะนั้นมันสามารถบ่งชี้ถึงงานที่อาจต้องทำเพิ่มในอนาคต และบอกได้ว่าความเสี่ยงต่างๆ มันดีขึ้นหรือแย่ลง

Design systems

ทดลอง

เมื่อการพัฒนาแอปพลิเคชันมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงได้ตลอด การส่งมอบอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคงรักษาคุณสมบัติ การเข้าถึงได้ดีของผู้ใช้ และการทำให้ผลิตภัณฑ์มีหน้าตาโดยรวมที่สอดคล้องกันเป็นเรื่องที่ยาก

Design systems เป็นการกำหนดการออกแบบ รูปแบบ คอมโพเนนต์ไลบรารี ดีไซน์ที่ตี และแนวปฏิบัติทางวิศวกรรมที่ยอมรับร่วมกัน เพื่อให้เรามั่นใจว่าการพัฒนาผลิตภัณฑ์มีความสอดคล้องไปในทำนองเดียวกัน

เราพบว่า design system เป็นเครื่องมือเสริมที่มีประโยชน์มากในงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ เวลาที่ต้องทำงานข้ามทีมหรือระหว่างบทบาทหน้าที่กัน เพราะทีมสามารถแบ่งความสนใจไปกับสิ่งท้าทายที่เป็นยุทธศาสตร์ของตัวผลิตภัณฑ์เอง โดยไม่เสียความสนใจหรือเสียแรงเพื่อเริ่มสร้างทุกอย่างจากศูนย์ทุกครั้งที่ต้องการคอมโพเนนต์ใหม่

ทั้งนี้ประเภทของคอมโพเนนต์และเครื่องมือที่ช่วยสร้าง design systems นั้นผันแปรได้อย่างมาก

เครื่องมือติดตามการทดลองสำหรับแมชชีนเลิร์นนิง

ทดลอง

งานในแต่ละวันของแมชชีนเลิร์นนิงมักจะวนเวียนอยู่กับการทดลองปรับแต่งตัวแปรต่างๆ เช่น ปรับวิธีเลือกโมเดล ปรับรูปแบบการเชื่อมต่อของเน็ตเวิร์ค ปรับข้อมูลที่จะนำมาใช้ฝึกสอน ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน หรือปรับแต่งโมเดล

เนื่องจากหลายๆ ครั้ง โมเดลที่ใช้ยังยากเกินกว่าจะแปลออกมาหรืออธิบายได้ นักวิทยาศาสตร์ข้อมูลจึงจำเป็นต้องใช้ประสบการณ์และสัญชาตญาณในการตั้งสมมุติฐานเพื่อปรับแต่งค่าแล้ววัดว่าผลกระทบของการปรับแต่งนั้นส่งผลอย่างไรกับประสิทธิภาพโดยรวมของโมเดล

เมื่อโมเดลเหล่านี้ถูกนำมาใช้จนกลายเป็นเรื่องทั่วไปมากขึ้น ในระบบธุรกิจ เราเลยเห็นเครื่องมือติดตามการทดลอง

เทคนิค

นิวยอร์กเนตเวิร์คเชิงลึก
ได้สาธิตความสามารถในการจดจำที่น่าทึ่งและความแม่นยำที่โดดเด่นผ่านโจทย์ที่หลากหลาย แต่ยังมีแนวโน้มไปใช้มากขึ้น ยิ่งต้องให้ความสำคัญกับการบอกได้ว่าการตัดสินใจของมันมีที่ไปที่มาอย่างไร

(ใช้ความสามารถในการอธิบายเป็นเกณฑ์ลำดับแรกในการเลือกโมเดล)

เทคนิค

ความซับซ้อนของภาพรวมเทคโนโลยีในปัจจุบัน เรียกร้องให้เราปฏิบัติตามนโยบายความมั่นคงด้วยโค้ด

คือ การกำหนดและบันทึกมันใน

เวอร์ชันคอนโทรล

ตรวจสอบ ดีพลอยมันได้อย่างอัตโนมัติ

รวมไปถึงการวัดประสิทธิภาพ

(นโยบายความมั่นคงด้วยโค้ด)

แก่นของจิงไท่คือ

วิธีการส่งมอบโมเดลทางธุรกิจ

ที่พร้อมนำไปใช้ต่อ

ถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้ธุรกิจเล็กๆ

สามารถส่งมอบบริการขั้นเลิศ

โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนพัฒนา

โครงสร้างพื้นฐานของตัวเอง

เหมือนองค์กรใหญ่

(จิงไท่)

สำหรับแมชชีนเลิร์นนิงก่อตัวขึ้น ซึ่งมันช่วยให้ผู้ทำการทดลองสามารถติดตามผลและทำงานอย่างมีระบบแบบแผน

ถึงแม้จะยังไม่มีผู้ชนะที่ชัดเจน แต่เครื่องมืออย่าง [MLflow](#) หรือ [Weights & Biases](#) และแพลตฟอร์มอย่าง [Comet](#) หรือ [Neptune](#) ได้นำความเคร่งครัดและความสามารถในการทำซ้ำเข้าสู่กระบวนการคิดและการทำงานของนักพัฒนาแมชชีนเลิร์นนิง

เครื่องมือเหล่านี้ยังช่วยสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างกันและกัน เปลี่ยนวิธีการทำงานของวิทยาศาสตร์ข้อมูลจากที่อาศัยความมูมานะโดยลำพัง สู่การทำงานร่วมกันเป็นทีม

ใช้ความสามารถในการอธิบายเป็นเกณฑ์ลำดับแรกในการเลือกโมเดล

ทดลอง

นิเวศเนตเวิร์คเชิงลึกได้สาธิตความสามารถของมันในการจดจำที่น่าทึ่งและความแม่นยำที่โดดเด่น ผ่านการประยุกต์ใช้กับโจทย์ที่หลากหลาย

ถ้าให้การฝึกสอนที่มากพอและรูปแบบการเชื่อมต่อที่เหมาะสมแล้ว โมเดลเหล่านี้สามารถเทียบเคียง หรือก้าวข้ามขีดความสามารถของมนุษย์ในบางขอบเขตปัญหาเลยทีเดียว

อย่างไรก็ตาม โดยธรรมชาติของนิเวศเนตเวิร์คนั้นคลุมเครือต่อความเข้าใจของมนุษย์ แม้บางส่วนของโมเดลจะสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ผ่านเทคนิคการถ่ายทอดการเรียนรู้ น้อยครั้งที่ความรู้เหล่านั้นจะมีเหตุผลพอที่มนุษย์จะเข้าใจความหมายของมันได้

ในทางตรงกันข้าม โมเดลที่สามารถอธิบายได้ คือโมเดลที่ทำให้เราบอกได้ว่าการตัดสินใจที่มีมาอย่างไร ตัวอย่างเช่นจากการใช้ต้นไม้ตัดสินใจ (decision tree) เราสามารถตีความผลลัพธ์ที่ได้เพื่ออธิบาย กระบวนการที่ใช้จำแนกประเภทข้อมูลความสามารถในการอธิบายกลายเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงในบางอุตสาหกรรมที่ต้องถูกดูแล หรือเมื่อเกิดผลกระทบทางจริยธรรมจากการตัดสินใจเป็นเรื่องที่ต้องกังวล เนื่องจากโมเดลเหล่านี้ได้เข้าไปอยู่ในระบบธุรกิจที่สำคัญอย่างกว้างขวาง จึงเป็นเรื่องสำคัญที่เราควรคำนึงถึงความสามารถในการอธิบายเป็นเกณฑ์ลำดับแรกในการเลือกโมเดล

แม้จะทรงพลังแค่ไหนก็ตาม แต่นิเวศเนตเวิร์คเชิงลึกอาจไม่ใช่ทางเลือกที่เหมาะสมเมื่อความสามารถในการอธิบายเป็นข้อกำหนดที่เข้มงวด

นโยบายความมั่นคงด้วยโค้ด

ทดลอง

นโยบายความมั่นคงคือกฎและขั้นตอนที่ช่วยป้องกันระบบของเราจากภัยคุกคามและการรบกวนต่างๆ ตัวอย่างเช่น นโยบายด้านสิทธิ์การเข้าถึงสามารถกำหนดและบังคับว่า ใครสามารถเข้าถึงเซิร์ฟเวอร์และทรัพยากรใด ในสถานการณ์ไหนได้บ้าง หรือนโยบายความมั่นคงของระบบเครือข่ายสามารถจำกัดอัตราการรับส่งข้อมูลของแต่ละเซิร์ฟเวอร์ได้อย่างยืดหยุ่น

ความซับซ้อนของภาพรวมเทคโนโลยีทั้งหมดในปัจจุบัน เรียกร้องให้เราปฏิบัติตามนโยบายความมั่นคงด้วยโค้ดแทน ซึ่งคือการที่เราสามารถกำหนดนโยบายในรูปแบบโค้ด บันทึกมันไว้เป็นหลักฐานในเวอร์ชันคอนโทรล ซึ่งทำให้การตรวจสอบหรือการดีพลอยนโยบายทำได้โดยอัตโนมัติ รวมไปถึงการเฝ้าติดตามวัดผลประสิทธิภาพของมัน

เครื่องมือเช่น [Open Policy Agent](#) หรือแพลตฟอร์มอย่าง [Istio](#) ช่วยให้การกำหนดนโยบายและกลไกการบังคับใช้ทำได้ยืดหยุ่น และรองรับแนวปฏิบัติแบบนโยบายรักษาความมั่นคงด้วยโค้ด

ไซด์คาร์สำหรับความมั่นคงของเอนด์พอยท์

ทดลอง

โซลูชันที่เราทำขึ้นทุกวันนี้ ต่างก็ทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ความซับซ้อนเพิ่มขึ้นไม่หยุด อย่าง polycloud หรือ hybrid-cloud ซึ่งแต่ละเซิร์ฟเวอร์เองและแต่ละส่วนประกอบต่างก็อยู่กันแบบกระจายตัว

ในสภาพการณ์เช่นนี้แล้ว เพื่อรักษาความมั่นคงเราจึงประยุกต์สองหลักการสำคัญตั้งแต่เริ่มลงมือ ได้แก่ หลักการไม่ไว้ใจเนตเวิร์ค และต้องพิสูจน์ตัวตนก่อนเสมอ (zero trust network) และหลักการให้สิทธิ์ให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นเท่านั้น (least privilege)

ไซด์คาร์สำหรับความมั่นคงของเอนด์พอยท์ เป็นเทคนิคที่เราใช้อยู่เป็นประจำเพื่อประยุกต์หลักการดังกล่าว เพื่อบังคับใช้การควบคุมด้านความมั่นคงไปในทุกเอนด์พอยท์ของทุกส่วนประกอบเลย ตั้งแต่ API ของเซิร์ฟเวอร์, API ของที่เก็บข้อมูล และ API ของตัวควบคุม [Kubernetes](#) เป็นต้น

เราทำได้โดยใช้เทคนิคไซด์คาร์ที่อยู่นอกโพรเซส (out-of-process sidecar) (เป็นโพรเซสหรือคอนเทนเนอร์ที่ถูกดีพลอยควบคู่ไปกับแต่ละเซิร์ฟเวอร์หลัก โดยทั้งคู่จะใช้ execution context, host และ identity ร่วมกัน) ซึ่งมีเครื่องมืออย่าง [Open Policy Agent](#) และ [Envoy](#) ที่ช่วยให้เทคนิคนี้เป็นจริงได้

ไซด์คาร์สำหรับความมั่นคงของเอนด์พอยท์ ช่วยให้วงของความน่าเชื่อถือแคบลงอยู่ที่ระดับเอนด์พอยท์ใดๆ ที่สนใจเท่านั้น แทนที่จะกระจายวงกว้างไปทั่วทั้งเครือข่าย พวกเราอยากเห็นแต่ละทีมรับผิดชอบการตั้งค่าความมั่นคงของเอนด์พอยท์ของไซด์คาร์กันเอง แทนที่จะมาจากทีมส่วนกลาง

จิงไท่

ทดลอง

จิงไท่ (Zhong Tai) เป็นที่พูดถึงในวงการ IT ของจีนมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว แต่ก็ยังไม่ได้เป็นที่สนใจมากนักในฝั่งตะวันตก แก่นของจิงไท่คือวิธีการส่งมอบโมเดลทางธุรกิจที่พร้อมนำไปใช้ต่อ ซึ่งถูกออกแบบมาเพื่อช่วยให้ธุรกิจเล็กๆ สามารถส่งมอบบริการขั้นเลิศโดยไม่จำเป็นต้องลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของตัวเอง เหมือนองค์กรใหญ่ และช่วยองค์กรที่มีธุรกิจอยู่แล้วนำเสนอบริการล้ำสมัยออกสู่ตลาดได้เร็วจนน่าตกใจ

กลยุทธ์จิงไท่ ถูกนำเสนอเป็นครั้งแรกโดยบริษัทอาลีบาบา และต่อมาบริษัทอินเทอร์เน็ตของจีนหลายแห่งก็ได้้นำแนวคิดนี้ไปปรับใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากโมเดลทางธุรกิจของพวกเขามีความเป็นดิจิทัลโดยกำเนิดซึ่งสามารถนำไปทำซ้ำกับตลาดใหม่ๆ และกลุ่มธุรกิจอื่นๆ ได้ ทุกวันนี้บริษัทต่างๆ ในจีนเริ่มนำจิงไท่ไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเองให้เข้าสู่ความเป็นดิจิทัลมากขึ้น

BERT

ประเด็น

BERT (Bidirectional Encoder Representations from Transformers) เป็นวิธีการใหม่ในการฝึกสอนเพื่อสร้างตัวแทนของภาษาธรรมชาติ ซึ่งผลงานชิ้นนี้ถูกตีพิมพ์โดยนักวิจัยที่ Google เมื่อเดือนตุลาคม 2018 จากผลการทดสอบอันยอดเยี่ยมในงานต่างๆ ของภาษาธรรมชาติ BERT ทำให้คนเห็นภาพรวมและความเป็นไปได้ของเทคโนโลยีการประมวลผลภาษาธรรมชาติเปลี่ยนไปอย่างมีนัยสำคัญ

ด้วยสถาปัตยกรรมแบบแปลงรูป (Transformer) ทำให้ระหว่าง การฝึกสอน BERT สามารถเรียนรู้บริบทของคำได้ โดยตีความจากคำรอบข้างทั้งฝั่งซ้ายและขวาของคำนั้นๆ

นอกจากนี้ Google ได้ปล่อยโมเดลที่สร้างด้วย BERT สำหรับการใช้งานทั่วไปให้คนที่สนใจนำไปใช้งานต่อ โดยใช้ฐานข้อมูลที่ยังไม่ถูกให้ความหมายขนาดใหญ่ในการฝึกสอน ซึ่งหนึ่งในนั้นมี Wikipedia รวมอยู่ด้วย นักพัฒนาสามารถ นำโมเดลนี้ไปใช้หรือปรับแต่งให้ดีขึ้น โดยเอาไปฝึกต่อกับฐานข้อมูลสำหรับงานเฉพาะใดๆ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้น

ในเรดาร์ฉบับเมษายน 2019 เราได้กล่าวถึงวิธีการถ่ายทอดการเรียนรู้ใน NLP ไปแล้ว BERT และสิ่งที่ถูกพัฒนาต่อยอดจากมัน จะเดินทางทำให้การถ่ายทอดการเรียนรู้ใน NLP เป็นพื้นที่ที่น่าตื่นตาตื่นใจขึ้น เนื่องจากมันช่วยลดภาระการจำแนกประเภทข้อความลงอย่างมีนัยสำคัญ

Data mesh

ประเด็น

Data mesh เป็นมุมมองแนวคิดการออกแบบสถาปัตยกรรมเพื่อปลดล็อกการเข้าถึงข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และรองรับการขยายตัวของข้อมูลที่มีปริมาณมหาศาลได้

ชุดโดเมนข้อมูลในระบบแบบกระจาย โดยธรรมชาติจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สถาปัตยกรรมแบบ Data mesh ช่วยให้การเข้าถึงข้อมูลเหล่านี้ทำได้อย่างรวดเร็ว เพื่อรองรับสภาพการณ์ที่ความต้องการเข้าถึงข้อมูลมีสูงขึ้นได้ไม่รู้จัก และการขอข้อมูลมาได้จากหลายแหล่งที่มาในระบบ เช่นจากระบบแมชชีนเลิร์นนิง ระบบวิเคราะห์ข้อมูล หรือจากแอปพลิเคชันที่ต้องประมวลผลข้อมูลจำนวนมากอย่างรวดเร็ว

ด้วยมุมมองแนวคิดแบบใหม่ ทำให้ Data mesh มีคำตอบให้กับปัญหาที่มักพบเจอกับ **data lake** แบบดั้งเดิมที่ข้อมูลอยู่รวมศูนย์กัน หรือปัญหาจากสถาปัตยกรรมแบบแพลตฟอร์มข้อมูลได้ทั้งหมด

Data mesh มองสถาปัตยกรรมในมุมมองใหม่โดยอาศัยคุณสมบัติจากสถาปัตยกรรมแบบกระจายยุคใหม่ ที่พิจารณาให้เรื่องโดเมนมีความสำคัญเป็นลำดับแรก ประยุกต์แนวคิดแบบคิดเชิงแพลตฟอร์มเพื่อวางโครงสร้างพื้นฐานทางข้อมูลที่ใช้สามารถให้บริการตนเองได้ มองข้อมูลตั้งผลิตภัณฑ์ และทำงานบนมาตรฐานเปิดเพื่อสร้างระบบนิเวศ ที่ยอมให้ผลิตภัณฑ์ข้อมูลในระบบกระจายสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลจากกันและกันได้สะดวก

การทดสอบความลำเอียงทางจริยธรรม

ประเด็น

ในปีที่ผ่านมา เราเห็นผู้คนให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในอีกแง่มุม โดยเฉพาะในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับนิเวศน์เวิร์คเชิงลึก ความน่าเชื่อถือจากความสามารถที่น่าพิศวงของโมเดลเหล่านี้ได้ขับเคลื่อนให้เกิดพัฒนาการของเครื่องมือและเทคนิคต่างๆ แต่ในระยะหลังเริ่มมีความกังวลก่อตัวขึ้น ว่าโมเดลที่ได้อาจสร้างผลร้ายทางสังคมโดยไม่เจตนา ตัวอย่างเช่น ในธุรกิจของสินค้าเมื่อโมเดลผ่านการฝึกสอนให้ตัดสินใจเพื่อผลกำไรสูงสุดทางธุรกิจ มันอาจเลือกตัดสิทธิ์ผู้สมัครที่ตกอยู่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทิ้งไปทั้งหมด

กระนั้นยังมีเรื่องน่ายินดี เราเห็นการพูดถึงวิธีทดสอบความลำเอียงทางจริยธรรม (Ethical bias testing) กันมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เปิดเผยถึงความเป็นไปได้ที่จะเกิดความไม่เท่าเทียมกัน

เครื่องมือเช่น **lime**, **AI Fairness 360** หรือ **What-if** ช่วยเผยถึงความคลาดเคลื่อนที่อาจเกิดขึ้นได้จากการมีกลุ่มข้อมูลที่น้อยเกินไปในชุดข้อมูลที่ใช้ฝึกสอนโมเดล ส่วนเครื่องมืออย่าง **Google Facets** หรือ **Facets Dive** ช่วยให้เราเห็นภาพ และค้นพบกลุ่มข้อมูลกลุ่มย่อยที่อาจคาดไม่ถึง ภายในแหล่งข้อมูลที่ใช้ฝึกสอน อย่างไรก็ตามหัวข้อนี้เป็นสิ่งที่กำลังพัฒนาอยู่นอยู่ เราคาดหวังว่าเมื่อเวลาผ่านไป จะมีมาตรฐานและแนวปฏิบัติ เพื่อใช้ทดสอบความลำเอียงทางจริยธรรมออกมามากขึ้น

Federated learning

ประเด็น

การจะฝึกสอนโมเดล โดยทั่วไปแล้ว ต้องรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ แล้วส่งไปยังที่ส่วนกลางเพื่อทำการฝึกสอน วิธีนี้กลับเป็นปัญหาโดยเฉพาะกับกรณีที่มีข้อมูลที่ส่งนั้นประกอบไปด้วยข้อมูลส่วนบุคคลที่สามารถระบุตัวตนได้

เรารู้สึกยินดีกับการก่อตัวขึ้นของเทคนิค Federated learning ซึ่งเป็นวิธีการเก็บรักษาความเป็นส่วนตัวในการฝึกสอนกับชุดข้อมูลขนาดใหญ่ ที่มีความหลากหลายและเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล

เทคนิคนี้จะอนุญาตให้ข้อมูลถูกเก็บอยู่บนอุปกรณ์ของผู้ใช้ภายใต้การควบคุมของแต่ละบุคคลใดๆ ในขณะที่เดียวกันก็มีวิธีสนับสนุนข้อมูลให้กับคลังข้อมูลรวมที่ใช้ฝึกสอนโดยไม่เสียความเป็นส่วนตัว

ตัวอย่างหนึ่งของเทคนิคนี้คือ ให้อุปกรณ์ของผู้ใช้เป็นผู้ถือข้อมูลและอัปเดตโมเดลได้อย่างอิสระ จากนั้นอุปกรณ์จะรวบรวมข้อมูลพารามิเตอร์ของโมเดลแล้วส่งไปยังส่วนกลางแทนการส่งตัวข้อมูลโดยตรง เทคนิคนี้มีเรื่องอัตราส่งข้อมูลของเครือข่ายและความสามารถในการคำนวณของอุปกรณ์เป็นข้อจำกัดและความท้าทายสำคัญ แต่กระนั้นก็ตาม เรายังชอบที่ Federated learning อนุญาตให้ผู้ใช้งานมีอำนาจควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองได้

JAMstack

ประเด็น

แนวความคิดที่เริ่มต้นเมื่อหลายปีก่อน จากการทำ **backend as a service** เพื่อรองรับแอปพลิเคชันมือถือแบบเนทีฟ ปัจจุบันแนวคิดดังกล่าว เริ่มได้รับความนิยมมากขึ้นสำหรับการใช้งานกับเว็บแอปพลิเคชัน

เราเห็นเฟรมเวิร์คหลายตัวที่นำแนวคิดนี้มาใช้ อย่างเช่น **Gatsby.js** ที่รองรับเทคนิคการสร้างเว็บไซต์แบบแสดงผลอย่างเดียว (static site generation) ผสมกับเทคนิคการเรนเดอร์ที่ฝั่งไคลเอนต์ (client-side rendering) ที่ไปเรียกใช้ API ภายนอกโดยตรง ซึ่งมีชื่อเรียกการรวมกันเช่นนี้ว่า **Jamstack** (JavaScript, API, and Markup) วิธีการนี้ ทำให้

เทคนิค

เรารู้สึกยินดีกับการก่อตัวขึ้นของเทคนิค Federated learning ซึ่งเป็นวิธีการเก็บรักษาความเป็นส่วนตัวในการฝึกสอนกับชุดข้อมูลขนาดใหญ่ ที่หลากหลายและเกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล

(Federated learning)

Jamstack ทำให้เราสร้างประสบการณ์ผู้ใช้ได้อย่างเต็มที่ให้กับเว็บแอปพลิเคชันที่พึ่งพาการเรียก API และ SaaS เป็นส่วนมาก

(JAMstack)

เทคนิค

ในประสบการณ์ของเรา
วิศวกรที่ยอดเยี่ยมไม่ได้ถูกขับเคลื่อน
ด้วยผลผลิตส่วนบุคคล
แต่ถูกขับเคลื่อนจากการทำงาน
กับทีมที่น่าอัศจรรย์มากกว่า
ซึ่งมันให้ประสิทธิผลดีกว่ามาก

(วิศวกรสิบเท่า)

เราสร้างประสบการณ์ผู้ใช้ได้อย่างเต็มที่ ให้กับเว็บแอปพลิเคชัน
ที่พึ่งพาการเรียก API และ SaaS เป็นส่วนมาก

เนื่องจากแอปพลิเคชันจะมี HTML ที่ถูกเรนเดอร์ ณ ตอนบิลด์ใหม่
หรือเฉพาะในเบราว์เซอร์ เลยทำให้การดีพลอยไม่ต่างกับการ
ดีพลอยเว็บไซต์แบบแสดงผลอย่างเดียวทั่วไป และเรายังได้
อานิสงส์ข้อดีของมันมาด้วยทั้งหมด นั่นคือ ลดพื้นที่ให้โจมตี
ที่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์ลง และได้ประสิทธิภาพความเร็วมาโดยใช้
ทรัพยากรน้อยมาก

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว มันจึงเหมาะอย่างยิ่งกับการดีพลอย
ไปที่ CDN อันที่จริงเราได้ลองตั้งชื่อเล่นให้กับเทคนิคนี้ว่า
แอปพลิเคชันที่ให้ความสำคัญกับ CDN มาเป็นอันดับหนึ่ง
(CDN first application)

การเชื่อมโยงประวัติข้อมูลแบบ เก็บรักษาความเป็นส่วนตัว (PPRL) โดยอาศัยเทคนิคการกรองแบบ Bloom

ประเมิน

การเชื่อมโยงประวัติข้อมูลผู้ใช้จากหลายแหล่งข้อมูลเข้าด้วยกัน
ไม่ใช่เรื่องยาก หากเชื่อมโยงโดยอาศัยกุญแจข้อมูลที่มีค่าตรงกัน
ทุกฝ่าย อย่างไรก็ตามในมุมมองความเป็นส่วนตัวของผู้ใช้แล้ว
แม้ทุกแหล่งข้อมูลจะมีกุญแจข้อมูลตรงกัน อาจไม่ใช่ความคิด
ที่ดีนักหากแต่ละแหล่งข้อมูลจะเปิดเผยมันออกนอกระบบ
ของตัวเอง

การเชื่อมโยงประวัติข้อมูลแบบเก็บรักษาความเป็นส่วนตัว
โดยอาศัยเทคนิคการกรองแบบ Bloom (Privacy-preserving
record linkage: PPRL) เป็นเทคนิคที่ถูกยอมรับกันแพร่หลาย
โดยใช้ความน่าจะเป็นมาเชื่อมโยงประวัติข้อมูลระหว่างแหล่ง
ข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวที่ระบุตัวตน
ผู้ใช้แต่อย่างใด

ตัวอย่างเช่น เมื่อต้องการจะเชื่อมโยงประวัติจากแหล่งข้อมูล
สองที่ ให้ต่างฝ่ายต่างเข้ารหัสชุดข้อมูลส่วนที่สามารถใช้ระบุ
ตัวตนผู้ใช้ได้ ด้วยเทคนิคการกรองแบบ Bloom เสียก่อน
จากนั้นให้ทั้งคู่ส่งกุญแจที่ถูกเข้ารหัสไว้ ผ่านช่องทางที่มั่นคง
คุณสามารถนำประวัติทั้งสองส่วนมาเชื่อมโยงกันสำเร็จ

โดยการเปรียบเทียบคะแนนความคล้ายคลึงกันระหว่างข้อมูล
ทั้งสองชุด และไม่จำเป็นต้องรู้ถึงข้อมูลส่วนตัวของผู้ใช้เลย

ในบรรดาเทคนิค PPRL ทั้งหลายเราพบว่าการใช้เทคนิคการ
กรองแบบ Bloom นั้น รองรับการขยายตัวได้ดีเมื่อมีชุด
ข้อมูลที่มากขึ้น

ห้วงการเรียนรู้แบบกึ่งสอน

ประเมิน

ห้วงการเรียนรู้แบบกึ่งสอน (Semi-supervised learning
loops) เป็นประเภทหนึ่งของขั้นตอนการทำงานทางแมชชีน
เลิร์นนิงที่ขั้นตอนสามารถทวนซ้ำได้ มันนำข้อดีของความ
สัมพันธ์ที่หาได้จากข้อมูลที่ไม่มีป้ายกำกับมาใช้ให้เกิดประโยชน์

ซึ่งเทคนิคประเภทนี้ช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของโมเดล
โดยการนำชุดข้อมูลที่มีและไม่มีป้ายกำกับมาผสมรวมกัน
หลากหลายรูปแบบ หรือไม่ใช่วิธีเปรียบเทียบโมเดลที่ถูกฝึก
สอนหลายๆ แบบด้วยข้อมูลซับซ้อนที่แตกต่างกันไป

เทคนิคนี้ต่างจากเทคนิคการเรียนรู้ที่ไม่มีการสอนจากมนุษย์
(unsupervised learning) ที่เครื่องจะอนุมานการจัดกลุ่ม
จากข้อมูลที่ไม่มีป้ายกำกับ แล้วยังต่างจากเทคนิคการเรียนรู้ที่มี
การสอน (supervised learning) ที่ข้อมูลที่ใช้ฝึกสอนถูกแปะ
ป้ายไว้ทั้งหมดแล้ว

โดยการเรียนรู้แบบกึ่งสอนนำเอาข้อดีของทั้งคู่มาใช้
โดยใช้ข้อมูลชุดเล็กๆ จากข้อมูลที่มีป้ายกำกับ และข้อมูล
ชุดที่ใหญ่กว่ามากจากข้อมูลที่ไม่มีป้ายกำกับ เทคนิคนี้ยังมี
ความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับเทคนิคการเรียนรู้แบบแข็งขัน
(active learning) ที่มนุษย์ถูกกำกับให้เลือกแปะป้ายให้กับ
ข้อมูลที่มีความกำกวมอีกด้วย

จากที่มนุษย์ผู้เชี่ยวชาญ ที่สามารถแปะป้ายให้กับข้อมูลได้อย่าง
แม่นยำ เป็นทรัพยากรที่มีจำกัด และการแปะป้ายข้อมูลก็เป็น
กิจกรรมที่กินเวลานานที่สุดในขั้นตอนการทำงานของแมชชีน
เลิร์นนิงทั้งหมด การเรียนรู้แบบกึ่งสอนจึงช่วยลดค่าใช้จ่าย
และเวลาในการฝึกสอน และทำให้แมชชีนเลิร์นนิงคุ้มค่าและ
เปิดความเป็นไปได้กับผู้ใช้อีกประเภทหนึ่ง

วิศวกรสิบเท่า

พิจารณา

คำศัพท์ที่มีการกล่าวถึงอย่างวิศวกรสิบเท่า (10x engineer)
ได้ถูกนำมาไตร่ตรองใหม่อีกครั้งในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมา
หลังจากมีกระตุ่นในทวีตเตอร์ที่ถูกพูดถึงเรื่องนี้ในวง
กว้าง ที่สรุปเป็นคำเชิญชวนได้ว่า เพื่อเก็บรักษาวิศวกร
ระดับเทพบางคนไว้ ที่มีผลผลิตส่วนบุคคล ในสายตาคนอื่น
สูงกว่าวิศวกรทั่วไปหลายเท่า บริษัทควรมองข้ามอย่าถือโทษ
พฤติกรรมต่อต้านสังคม หรือพฤติกรรมที่สร้างความเสีย
หายของเขาเหล่านั้นไปบ้าง

ต้องขอบคุณที่หลายคนบนสื่อสังคมออนไลน์มองเรื่องนี้เป็นเรื่อง
ตลก แต่ทัศนคติของสังคมต่อเรื่อง “อีโร่นักพัฒนาระดับเทพ”
นั้นยังมีกันอย่างแพร่หลาย

ในประสบการณ์ของเรา วิศวกรที่ยอดเยี่ยมไม่ได้ถูกขับเคลื่อน
ด้วยผลผลิตส่วนบุคคล แต่ถูกขับเคลื่อนจากการทำงานกับทีม
ที่น่าอัศจรรย์มากกว่า ซึ่งมันให้ประสิทธิผลดีกว่ามาก โดยสร้าง
ทีมจากการนำแต่ละคนที่มีความสามารถมารวมกัน ผลสมรรถนะ
ประสบการณ์ที่แตกต่างและภูมิหลังที่หลากหลายเข้าด้วยกัน และ
ให้การสนับสนุนที่พอเหมาะเพื่อให้เกิดความร่วมมือ การเรียนรู้
และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ทีมสิบเท่า (10x team) แบบนี้ สามารถที่จะเคลื่อนที่ได้ไวกว่า
ขยายขนาดได้เร็วกว่า และมีความยืดหยุ่นสูงกว่ามาก โดยไม่
จำเป็นต้องให้ท้ายพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

การประกอบพรอนท์เอนด์เข้าด้วยกัน ผ่านแพ็คเกจ

เฟิร์มแวร์

เมื่อทีมนำแนวคิดของไมโครพรอนท์เอนด์ไปใช้ พวกเขามีวิธีที่จะประกอบคอมโพเนนต์ต่างๆ เข้ามาเป็นแอปพลิเคชันเดียวกันได้หลายรูปแบบ และแน่นอนว่าย่อมมีรูปแบบที่ไม่ควรอยู่ในนั้นเช่นกัน กรณีที่พบได้ทั่วไป คือการประกอบพรอนท์เอนด์เข้าด้วยกันผ่านแพ็คเกจ

แพ็คเกจจะถูกสร้างขึ้นจากไมโครพรอนท์เอนด์แต่ละส่วน ซึ่งส่วนมากอยู่ในรูปแบบแพ็คเกจชนิด NPM แล้วถูกส่งต่อไปเก็บที่ระบบ จากนั้น แพ็คเกจแต่ละชิ้นจะถูกรวบรวมเข้าด้วยกัน เป็นแพ็คเกจสุดท้ายที่บรรจุทุกไมโครพรอนท์เอนด์เอาไว้ทั้งหมด

หากมองจากมุมมองทางเทคนิคอย่างเดียว การประกอบไมโครพรอนท์เอนด์เข้าด้วยกัน ณ ตอนบิลด์ใหม่ลักษณะนี้ ให้ผลลัพธ์เป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานได้ปกติดี

อย่างไรก็ตาม การประกอบเข้าด้วยกันผ่านการใช้แพ็คเกจบอกเป็นนัยว่า ทุกครั้งที่เกิดการเปลี่ยนแปลง แพ็คเกจหลักทั้งชิ้นจะต้องถูกสร้างขึ้นใหม่ ซึ่งต้องใช้เวลามาก มีโอกาสอย่างมากที่จะส่งผลเสียกับประสบการณ์การพัฒนา

แย่ไปกว่านั้นรูปแบบของการประกอบพรอนท์เอนด์เข้าด้วยกันยังทำให้ระหว่างไมโครพรอนท์เอนด์แต่ละตัวเกิดการพึ่งพาอ้างอิงต่อกันตรงๆ ณ บิลด์ใหม่ เป็นเหตุให้ต้องเสียแรงไม่น้อยไปกับการประสานงานกัน

แลมด้าเล่นซิ่ง

เฟิร์มแวร์

พวกเราพัฒนาโครงการที่ใช้สถาปัตยกรรม [serverless](#) มาสองปีแล้ว และพบว่ามันค่อนข้างง่ายที่จะตกหลุมพรางของการสร้างระบบให้กลายเป็นไมโครเซอร์วิสแบบกระจายตัวแทน

สถาปัตยกรรมแบบแลมด้าเล่นซิ่ง (Lambda pinball) โดยบุคลิกของมันแล้วทำให้คนหลุดการเอาใจใส่เรื่องตรรกะของโดเมนที่สำคัญไป เพราะมันยุ่งกับการจัดการความยุ่งเหยิงของรีเคสต่างๆ ระหว่าง lambda, bucket และ queue ที่ซิ่งกันไปกันมาระหว่างกัน เกิดเป็นกราฟความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างบริการต่างๆ ในคลาวด์ ซึ่งทำให้การทดสอบระดับยูนิตก็ทำได้ยาก และต้องทำการทดสอบแอปพลิเคชันผ่านการประกอบทุกส่วนเข้าด้วยกันทั้งหมดเท่านั้น

รูปแบบหนึ่งที่จะช่วยลดความเสี่ยงการสร้างสถาปัตยกรรมแบบนี้ได้คือ ให้แยกความแตกต่างระหว่าง [ส่วนต่อประสานที่เป็นสาธารณะกับส่วนต่อประสานที่ไว้เผยแพร่](#) ออกจากกัน โดยเริ่มจากการประยุกต์เทคนิคการแบ่งขอบเขตของโดเมนที่เราคุ้นเคยกันดี แล้วค่อยทำให้แต่ละโดเมนใช้ส่วนต่อประสานที่ไว้เผยแพร่ในการสื่อสารระหว่างกัน

การย้ายไประบบใหม่ โดยคงฟีเจอร์เก่าไว้ทั้งหมด

เฟิร์มแวร์

เพื่อรับมือกับความต้องการของลูกค้า (ทั้งลูกค้าภายในและภายนอกองค์กร) เราพบว่าเมื่อครั้งที่ต้องการแทนที่ระบบเก่าที่ล้าสมัยด้วยระบบใหม่เพิ่มขึ้น หนึ่งในพฤติกรรมไม่ดีที่พบเห็นได้บ่อย คือการย้ายไประบบใหม่โดยคงฟีเจอร์เก่าไว้ทั้งหมด (legacy migration feature parity) ซึ่งมาจากความเสียดายฟีเจอร์ในระบบเก่านั่นเอง

เรากลับมองว่าเป็นการเสียโอกาสอย่างมาก เพราะเมื่อเวลาผ่านไประบบเก่ามักจะบวมขึ้นเสมอ มีฟีเจอร์มากมายที่ผู้ใช้ไม่ได้ใช้แล้ว (50% ตาม [รายงานของ Standish Group ปี 2014](#)) และกระบวนการในการทำงานทางธุรกิจได้วิวัฒนาการไปจากเดิมแล้ว การย้ายฟีเจอร์เหล่านี้ไปด้วยเป็นการสูญเสียเปล่าโดยใช่เหตุ

คำแนะนำของเราสำหรับเรื่องนี้คือ ลองโน้มน้าวลูกค้าของคุณให้ถอยหนึ่งก้าวเพื่อทำความเข้าใจความต้องการของลูกค้าในปัจจุบันให้ดี แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการเหล่านั้นกับผลลัพธ์ทางธุรกิจและตัวชี้วัดที่เหมาะสม

ซึ่งประโยชน์มักพุ่งง่ายแต่ทำยาก เพราะต้องลงทุนทำการวิจัยผู้ใช้และประยุกต์แนวปฏิบัติของการพัฒนาผลิตภัณฑ์สมัยใหม่ลงไปก่อน แทนการย้ายฟีเจอร์เก่ามาใช้ตรงๆ เลย

เทคนิค

เมื่อเวลาผ่านไป

ระบบเก่าจะบวมขึ้นเสมอ
มีฟีเจอร์มากมายไม่ได้ใช้แล้ว
ธุรกิจก็ได้วิวัฒนาการไปจากเดิม
การย้ายฟีเจอร์เหล่านั้น
ไประบบใหม่ทั้งหมด
เป็นการสูญเสียเปล่าโดยใช้เหตุ

(การย้ายไประบบใหม่
โดยคงฟีเจอร์ไว้ทั้งหมด)

แพลตฟอร์ม

Apache Flink

ทดลอง

[Apache Flink](#) มีผู้ใช้มากขึ้นจากที่เราให้ประเมินไว้เมื่อปี 2016 มันได้รับการยอมรับในฐานะผู้นำเอนจินสำหรับประมวลผลข้อมูลในรูปแบบสตรีม และยังเติบโตขึ้นในด้านการประมวลผลแบบแบตช์และด้านแมชชีนเลิร์นนิงเช่นกัน

หนึ่งในข้อแตกต่างของ Flink เมื่อเทียบกับเอนจินสำหรับประมวลผลข้อมูลในรูปแบบสตรีมอื่นๆ คือความสามารถในการบันทึกสถานะของแอปพลิเคชันไว้เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง หากแอปพลิเคชันเกิดล้มเหลวขึ้นมา แอปพลิเคชันจะถูกรีเซ็ตและสถานะของมันจะถูกฟื้นฟูกลับมาจากบันทึกล่าสุดที่เก็บไว้ ดังนั้นแอปพลิเคชันสามารถประมวลผลได้อย่างต่อเนื่อง ราวกับว่าความล้มเหลวไม่เคยเกิดขึ้น วิธีนี้ช่วยนักพัฒนาลดความซับซ้อนของการสร้างและการบริหารระบบภายนอกให้มีความทนทานรองรับความล้มเหลว

เราเห็นหลายบริษัทนำ Flink ไปสร้างแพลตฟอร์มในการประมวลผลข้อมูลมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง

Apollo Auto

ทดลอง

แม้ในอดีตเทคโนโลยียานพาหนะไร้คนขับจะถูกจำกัดแคในกลุ่มบริษัทเทคโนโลยียักษ์ใหญ่นั้น แต่ปัจจุบัน [Apollo Auto](#) ได้แสดงให้เห็นแล้วว่าเทคโนโลยีนี้ไม่ใช่เรื่องยากขนาดนั้นอีกต่อไป

เป้าหมายของโครงการที่ Baidu ผู้เป็นเจ้าของ ได้วางไว้คือต้องการให้ Apollo กลายเป็นตั้งระบบปฏิบัติการ Android สำหรับอุตสาหกรรมยานพาหนะไร้คนขับ

แพลตฟอร์ม Apollo มีส่วนประกอบมากมาย เช่น ส่วนรับรู้ส่วนจำลอง ส่วนวางแผน และส่วนควบคุมอัจฉริยะที่ทำให้บริษัทรถยนต์ต่างๆ สามารถเชื่อมต่อบนระบบขับเคลื่อนด้วยตนเองกับฮาร์ดแวร์ของรถยนต์ได้ แม้ชุมชนนักพัฒนายังใหม่

อยู่ แต่ผู้จำหน่ายยานพาหนะหลายเจ้าได้เข้าร่วมโครงการเพื่อผลักดันให้เกิดจุดเชื่อมต่อมากขึ้น

หนึ่งในโครงการของเราได้ช่วยให้ลูกค้าผ่านการทดสอบใบอนุญาตยานพาหนะไร้คนขับ ซึ่งส่วนระบบขับเคลื่อนด้วยตนเองถูกพัฒนาบนพื้นฐานของ Apollo นอกจากนี้ Apollo ยังจัดสรรวิธีการเพิ่มพีเจอร์ขั้นสูงเข้าไปได้เรื่อยๆ ตามแนวคิดสถาปัตยกรรมเชิงวิวัฒนาการ ที่เปิดให้เราเพิ่มเซนเซอร์และความสามารถต่างๆ เข้าไปได้ตลอด ตามวิถีแบบเอจิลล์

GCP PubSub

ทดลอง

[GCP Pub/Sub](#) เป็นแพลตฟอร์มสำหรับทำ event-streaming ของ Google มันเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างพื้นฐานที่เราหยิบมาใช้บ่อยในสถาปัตยกรรมที่ทำงานบน [Google Cloud Platform](#) เพื่อช่วยนำเข้าข้อมูลโอเวนทีในปริมาณสูงๆ, ใช้สื่อสารระหว่างงาน serverless ต่างๆ, และใช้สตรีมข้อมูลในขั้นตอนงานการประมวลผลข้อมูล เป็นต้น

หนึ่งในพีเจอร์ที่เป็นเอกลักษณ์คือการรองรับการติดตามข้อมูลได้ทั้งแบบผลึกและดิง กล่าวคือ ข้อมูลสามารถถูกผลักให้ผู้สนใจ เช่น การส่งต่อข้อมูลใดๆ ไปที่เอนด์พอยท์หนึ่ง หรือผู้สนใจเลือกดึงข้อมูลเองเมื่อต้องการ เช่น การรอและดิงข้อมูลเป็นชุดเพื่อประมวลผลข้อมูลพร้อมกัน ทีมของเราพอใจในความน่าเชื่อถือและรองรับการขยายตัวได้ดีเหมือนที่มันได้โฆษณาไว้

Mongoose OS

ทดลอง

[Mongoose OS](#) ยังคงเป็นหนึ่งในระบบปฏิบัติการไมโครคอนโทรลเลอร์ที่เป็นโอเพนซอร์ส และเป็นเฟรมเวิร์คสำหรับพัฒนาเฟิร์มแวร์ของระบบฝังตัวที่เราภูมิใจ Mongoose OS เติบโตขึ้นเรื่อยๆ เพื่อนักพัฒนาซอฟต์แวร์ระบบฝังตัวคือ ช่องว่างระหว่างเฟิร์มแวร์ของ Arduino ที่เหมาะแก่การทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบ กับ SDK แบบเนทีฟของแบร์เมทัลไมโคร

นำไปใช้

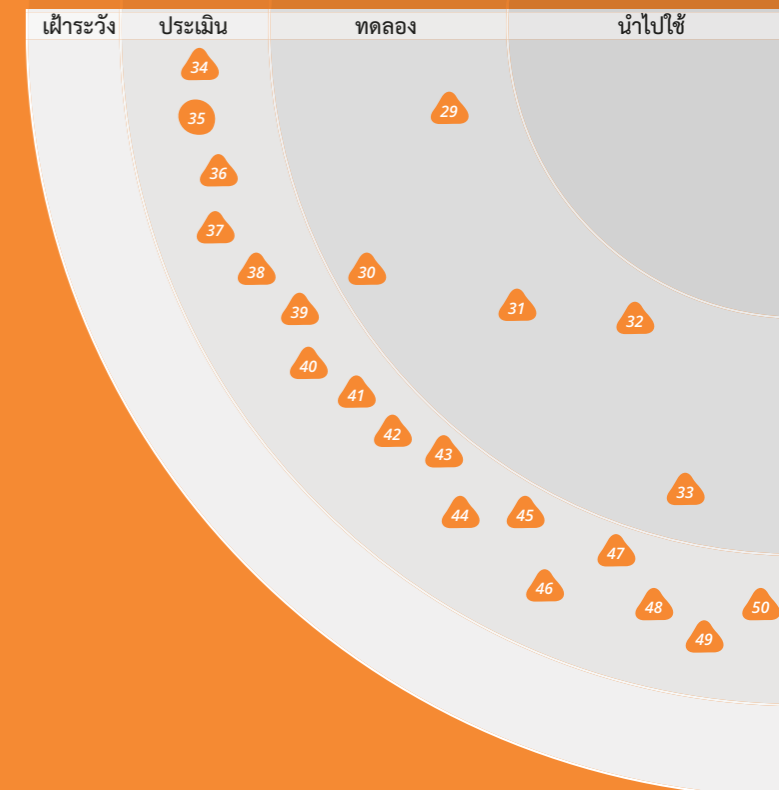
ทดลอง

- 29. Apache Flink
- 30. Apollo Auto
- 31. GCP PubSub
- 32. Mongoose OS
- 33. ROS

ประเมิน

- 34. AWS Cloud Development Kit
- 35. Azure DevOps
- 36. Azure Pipelines
- 37. Crowdin
- 38. Crux
- 39. Delta Lake
- 40. Fission
- 41. FoundationDB
- 42. GraalVM
- 43. Hydra
- 44. Kuma
- 45. MicroK8s
- 46. Oculus Quest
- 47. ONNX
- 48. Rootless containers
- 49. Snowflake
- 50. Teleport

เฟียร์วัง

แพลตฟอร์ม

Apache Flink

ได้รับการยอมรับในฐานะ

ผู้นำเอนจินสำหรับประมวลผลข้อมูล

ในรูปแบบสตรีม

แล้วยังเติบโตขึ้นในด้านการ

ประมวลผลแบบแบตช์และด้าน

แมชชีนเลิร์นนิงเช่นกัน

(Apache Flink)

เป้าหมายของโครงการที่วางไว้คือ

ต้องการให้ Apollo

กลายเป็นดั่งระบบปฏิบัติการ Andriod

สำหรับอุตสาหกรรมยานพาหนะไร้คนขับ

(Apollo Auto)

คอนโทรลเลอร์

จากประสบการณ์ ทีมของเราประสบความสำเร็จในการใช้ [mDash](#) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มจัดการอุปกรณ์แบบครบวงจรของ [Cesanta](#) เพื่อพัฒนาโครงการขนาดเล็กที่เริ่มทำจากศูนย์ได้สำเร็จ

ในปัจจุบันผู้ให้บริการคลาวด์แพลตฟอร์มสำหรับอุปกรณ์ IoT รายใหญ่ทั้งหลายได้รองรับเฟรมเวิร์คการพัฒนาของ Mongoose OS แล้ว เพื่อนำไปใช้ในเรื่องต่างๆ เช่น การจัดการอุปกรณ์ การเชื่อมต่อสัญญาณ หรือการอัปเดตเฟิร์มแวร์ทางอากาศ (over-the-air: OTA)

ตั้งแต่เรารายงาน Mongoose OS ไปคราวที่แล้ว จำนวนบอร์ดและไมโครคอนโทรลเลอร์ที่รองรับมันได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งรวมทั้งฮาร์ดแวร์จาก STM, Texas Instruments และ Espressif ก็เช่นกัน เรายังคงถูกใจกับความสามารถในการอัปเดตเฟิร์มแวร์ทางอากาศแบบไม่มีสะดุด และการที่มันสามารถฝังการรักษาความมั่นคงมาในระดับอุปกรณ์แต่ละตัวเลย

ROS

ทดลอง

[ROS](#) (Robot Operating System) คือชุดของไลบรารีและเครื่องมือที่ช่วยนักพัฒนาซอฟต์แวร์ในการสร้างแอปพลิเคชันหุ่นยนต์ มันคือเฟรมเวิร์คสำหรับการพัฒนาที่ได้จัดเตรียมเครื่องมือต่างๆ ให้ เช่น แอบสตรกชันเพื่อจำลองฮาร์ดแวร์ ไดรเวอร์ของอุปกรณ์ ไลบรารีช่วยเหลือตัวแสดงผล ระบบการส่งผ่านข้อความ ตัวจัดการแพ็คเกจ และอื่นๆ อีกมากมาย

ตัว [Apollo Auto](#) เองก็พัฒนามาจาก ROS เช่นกัน ในอีกโครงการหนึ่งของเราที่ใช้งาน [ADAS](#) เพื่อพัฒนาระบบจำลองการขับขี่ เราก้ใช้ระบบส่งข้อความของ ROS ([bag](#)) เทคโนโลยีนี้ไม่ใช่เทคโนโลยีใหม่แต่อย่างใด แต่มันได้รับความสนใจอีกครั้งจากพัฒนาการของ ADAS ที่เกิดขึ้น

AWS Cloud Development Kit

ประเมิน

หลายๆ ทีมของเรามักเลือก [Terraform](#) เป็นตัวเลือกแรกเมื่อต้องการกำหนดโครงสร้างพื้นฐานของคลาวด์ อย่างไรก็ตามก็มีบางทีมที่ได้เริ่มทดลองใช้งาน [AWS Cloud Development Kit \(AWS CDK\)](#) แล้ว และค่อนข้างพอใจกับสิ่งที่ได้เจอมา โดยเฉพาะการรองรับการใช้ภาษาโปรแกรมมิ่งเป็นวิธีหลักในการกำหนดค่า แทนที่จะใช้ไฟล์คอนฟิกอย่างปกติทั่วไป

การทำเช่นนี้ได้ ทำให้พวกเขาสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือวิธีการทดสอบ และทักษะที่มีอยู่แล้วได้ทันที แต่เช่นเดียวกับเครื่องมืออื่นๆ ในตระกูลนี้ การดูแลใส่ใจเพื่อรับรองว่าการดีพลอยยังง่ายต่อความเข้าใจและการบำรุงรักษายังเป็นเรื่องที่ต้องทำ

แม้ว่าการรองรับภาษา C# และภาษา Java ยังต้องรอต่อไป และหากสามารถมองข้ามฟังก์ชันบางอย่างที่ยังไม่สมบูรณ์ในตอนนี้อย่างไรก็ตาม เราคิดว่า AWS CDK นั้นน่าจับตามองในฐานะเครื่องมือทางเลือกอื่นของการใช้ไฟล์คอนฟิก

Azure DevOps

ประเมิน

บริการของ [Azure DevOps](#) ประกอบไปด้วยชุดของบริการที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนา ที่แพลตฟอร์มบริหารจัดการให้ยกตัวอย่างบริการ เช่น ที่เก็บซอร์สโค้ดสำหรับ Git, CI/CD ไปป์ไลน์ เครื่องมือสำหรับทดสอบแบบอัตโนมัติ เครื่องมือจัดการงานคงค้าง และคลังสำหรับเก็บแพ็คเกจ

ไปป์ไลน์ของ Azure DevOps มีพัฒนาการขึ้นตามเวลาที่ผ่านมา สิ่งที่เราชอบเป็นพิเศษคือความสามารถในการกำหนด [ไปป์ไลน์ด้วยโค้ด](#) และระบบนิเวศของส่วนต่อขยายของมันที่อยู่บน Azure DevOps [marketplace](#) กระนั้นในขณะที่เขียนบทความนี้ ทีมงานของเราพบว่ามียูสเคสบางส่วนยังไม่สมบูรณ์นัก ยกตัวอย่างเช่น ขาดส่วนแสดงผลที่มีประสิทธิภาพ ที่ผู้ใช้สามารถเห็นภาพไปป์ไลน์และท่อนไปรอบๆ ได้ง่าย รวมถึงยังขาดความสามารถในการส่งไปป์ไลน์ให้ทำงานจากแพ็คเกจ หรือจากไปป์ไลน์อื่นๆ ได้

Azure Pipelines

ประเมิน

[Azure Pipelines](#) ที่ให้เราสามารถเป็นหนึ่งในผลิตภัณฑ์ของ [Azure DevOps](#) ที่ให้เราสามารถสร้างไปป์ไลน์ด้วยโค้ดบนคลาวด์ สำหรับโครงการที่ใช้ Git เซิร์ฟเวอร์ของ Azure DevOps เอง หรือจากผู้ให้บริการ Git เจ้าอื่นๆ เช่น GitHub หรือ Bitbucket

ความน่าสนใจของมันคือความสามารถในการสังเคราะห์ให้ทำงานในเอเจนต์ต่างระบบปฏิบัติการต่างๆ ได้ ตั้งแต่ Linux, MacOS รวมถึง Windows โดยไม่ต้องจัดการเวอร์ชวลแมชชีนเอง นี่เป็นความก้าวหน้าที่ดีโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับทีมที่ต้องใช้โซลูชัน .NET Framework ที่ต้องทำงานบนระบบปฏิบัติการ Windows เรากำลังประเมินการใช้บริการนี้สำหรับทำการส่งมอบซอฟต์แวร์อย่างต่อเนื่องบนระบบ iOS ด้วยเช่นกัน

Crowdin

ประเมิน

โครงการที่ต้องรองรับผู้ใช้หลายภาษาส่วนมากเริ่มต้นด้วยการพัฒนาพีเจเออร์ในภาษาเดียวก่อนและค่อยจัดการแปลภาษาที่เหลือแบบออฟไลน์ผ่านการใช้อีเมลหรือสเปรดชีต แม้ว่ากระบวนการเหล่านี้จะง่ายและใช้ได้ดี แต่ความยุ่งยากอาจเกิดขึ้นได้ในเวลาอันรวดเร็วคุณอาจจะต้องตอบคำถามเดิมซ้ำๆ กับผู้แปลในแต่ละภาษา สูญเสียพลังงานจากการประสานงานระหว่างนักแปล นักพิสูจน์อักษร และตัวทีมพัฒนาเอง

[Crowdin](#) เป็นหนึ่งในไม่กี่แพลตฟอร์มที่ช่วยปรับปรุงกระบวนการแปลในโครงการของเราให้เป็นระเบียบ ด้วยเครื่องมือนี้ไม่ขัดจังหวะการทำงาน โดยจะทำให้ทีมพัฒนาสามารถพัฒนาพีเจเออร์ต่อไปเรื่อยๆ โดยแพลตฟอร์มจะจัดระเบียบข้อความที่ต้องถูกแปลไปสร้างเป็นขั้นตอนงานแบบออนไลน์เตรียมไว้

เราชอบที่ Crowdin มีพีเจเออร์ที่คอยกระตุ้นทีมให้ช่วยกัน

แปลงอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง แทนที่จะจัดการการแปลงเป็นชุดใหญ่ชุดเดียวตั้งแต่ต้นจนจบ

CruX

ประเด็น

CruX เป็นฐานข้อมูลแบบเอกสาร (document database) ที่มีความสามารถในการสืบค้นข้อมูลแบบกราฟตามเวลาแบบสองมิติ (bitemporal graph queries)

ฐานข้อมูลโดยส่วนใหญ่จะเก็บข้อมูลเวลาเพียงมิติเดียว ซึ่งหมายความว่าเราสามารถโมเดลข้อเท็จจริงต่างๆ ไปพร้อมกับเวลาที่ข้อเท็จจริงนั้นเกิดขึ้นได้ แต่ฐานข้อมูลตามเวลาแบบสองมิติ นอกจากจะสามารถโมเดลเวลาที่ข้อเท็จจริงเกิดขึ้น (valid time) แล้ว ยังสามารถโมเดลเวลาที่ระบบยอมรับข้อเท็จจริงนั้น (transaction time) อีกด้วย

ถ้าคุณต้องการฐานข้อมูลแบบเอกสารที่มีความสามารถในการสืบค้นแบบกราฟในการค้นหาข้อมูล เราอยากให้คุณลอง CruX ดู แม้ขณะนี้มันยังอยู่ในช่วงอัลฟาและยังไม่รองรับการสืบค้นด้วย SQL ก็ตาม แต่คุณสามารถใช้ **Datalog** ในการสืบค้นเพื่ออ่านข้อมูลและท่องไปในความสัมพันธ์ของข้อมูล

Delta lake

ประเด็น

Delta Lake เป็นชั้นเก็บข้อมูลโอเพนซอร์สที่พัฒนาโดย Databricks มันพยายามนำแนวคิดทรานแซกชันมาสู่ระบบประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ ซึ่งหนึ่งในปัญหาที่พบได้บ่อยเวลาใช้ **Apache Spark** คือขาดความสามารถการทำทรานแซกชันที่รองรับ ACID

Delta Lake เชื่อมต่อกับ Spark API และจัดการปัญหาโดยใช้ประโยชน์จากบันทึกของทรานแซกชัน และไฟล์ **Parquet** ที่มีการกำหนดเวอร์ชันไว้

นอกจากนี้ด้วยการรองรับการแยกระดับของทรานแซกชันแบบจัดลำดับ (serializable) ช่วยให้การอ่านและเขียนไฟล์ไปที่ Parquet สามารถทำได้พร้อมๆ กัน มันยังมีฟีเจอร์ที่น่าสนใจอื่นๆ เช่น สามารถบังคับใช้โครงสร้างข้อมูลขณะเขียน และสามารถกำหนดเวอร์ชันได้ ซึ่งช่วยให้เราสืบค้น

และย้อนคืนข้อมูลเวอร์ชันเก่าๆ ถ้าจำเป็น เราเริ่มใช้ Delta Lake ในบางโครงการของเราและค่อนข้างพอใจกับมัน

Fission

ประเด็น

ระบบนิเวศของ serverless ใน **Kubernetes** กำลังเติบโตขึ้น เราเคยกล่าวถึง **Knative** ในเรดาร์ที่แล้ว ในครั้งนี้เราก็เห็นถึงเฟรมเวิร์คตัวหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจ ซึ่งนั่นก็คือ **Fission**

Fission ทำให้นักพัฒนาสามารถโฟกัสไปที่การเขียน serverless ฟังก์ชันที่มีอายุสั้น และผูกตัวฟังก์ชันเข้ากับ http request ที่ต้องการ ขณะที่ตัวเฟรมเวิร์คเองจะจัดการงานส่วนที่เหลือให้อยู่เบื้องหลัง ทั้งการเชื่อมต่อระบบเข้าด้วยกันและจัดการทรัพยากร Kubernetes ให้อัตโนมัติ

นอกจากนี้ Fission ยังทำให้เราสามารถ **ร้อยเรียงฟังก์ชัน** หลายตัวเข้าด้วยกัน หรือเชื่อมต่อกับผู้ให้บริการภายนอกผ่านเว็บฮุก (web hooks) หรือแม้กระทั่งทำให้การจัดการโครงสร้างพื้นฐานของ Kubernetes เป็นไปอย่างอัตโนมัติ

FoundationDB

ประเด็น

FoundationDB เป็นฐานข้อมูลโอเพนซอร์สประเภทที่โมเดลมีได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่งถูกพัฒนาโดยแอปเปิล โดยแอปเปิลซื้อกิจการมาในปี 2015 และเปิดเผยซอร์สโค้ดในปี 2018

หัวใจหลักของ FoundationDB คือความสามารถในการจัดเก็บค่าในรูปแบบ key-value ในระบบแบบกระจาย โดยรองรับทรานแซกชันชนิด “จัดลำดับแบบเข้มงวด” (strict serializability) ได้ด้วย

อีกมุมหนึ่งที่น่าสนใจของ FoundationDB คือแนวคิด “ระดับชั้น” ซึ่งเป็นการสร้างข้อมูลเสริมให้กับโมเดลที่มีอยู่ ซึ่งระดับชั้นเหล่านี้เป็นเพียงคอมโพเนนต์ที่ไม่ถือค่าของตัวเอง แต่ทำงานร่วมกับ key-value หลักอีกทีหนึ่ง ตัวอย่างของระดับชั้น ได้แก่ **Record layer** และ **Document layer**

FoundationDB ได้ตั้งมาตรฐานไว้สูง ด้วยการใช้การทดสอบแบบ **simulation testing** โดยทุกวันจะทดสอบเพื่อจำลองสถานการณ์ให้ระบบล้มเหลวในรูปแบบต่างๆ เพื่อดูว่าระบบสามารถกู้ตัวเองกลับมาเป็นปกติได้หรือไม่ ด้วยประสิทธิภาพการทำงานที่ยอดเยี่ยม การผ่านบททดสอบอย่างหนักหน่วงและความง่ายในการบริหาร ทำให้ FoundationDB ไม่ใช่แค่ฐานข้อมูลธรรมดา แต่เป็นทางเลือกที่ดีสำหรับผู้ที่กำลังพิจารณาสร้างระบบแบบกระจาย โดยสามารถใช้ FoundationDB เป็นแกนพื้นฐานของระบบนั้น

GraalVM

ประเด็น

GraalVM เป็นเวอร์ชวลแมชชีนครอบจักรวาลที่พัฒนาโดย Oracle สำหรับสิ่งงานแอปพลิเคชันที่เขียนด้วยภาษาที่มีพื้นฐานบน JVM, JavaScript, Python Ruby, R รวมถึงภาษา C/C++ และภาษาที่มีพื้นฐานบน LLVM ด้วย

GraalVM ในรูปฟอร์มที่เรียบง่ายที่สุด คือเวอร์ชวลแมชชีนที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเวอร์ชวลแมชชีนทั่วไป สำหรับทำงานร่วมกับภาษาในตระกูล JVM หรือกับภาษาอื่นๆ นอก JVM ที่รองรับ มันยังอนุญาตให้เราสร้างแอปพลิเคชันที่ผสมหลายภาษาในแอปพลิเคชันเดียวกันได้ โดยเสียผลกระทบต่อประสิทธิภาพเพียงเล็กน้อย

เครื่องมือสารพัดประโยชน์ของมันอย่าง **Native Image** (ปัจจุบันมีแค่รุ่นไลเซนส์แบบ **Early Adopter Technology** ให้เลือกใช้) สามารถคอมไพล์โค้ดภาษา Java แบบล่วงหน้าเป็นไฟล์ที่สามารถทำงานได้ด้วยตัวเอง ที่ใช้เวลาในการเริ่มต้นทำงานสั้นกว่า และใช้พื้นที่หน่วยความจำน้อยกว่า

GraalVM ได้สร้างความตื่นเต้นอย่างมากในชุมชนนักพัฒนา Java ซึ่งเฟรมเวิร์คต่างๆ รวมทั้ง **Micronaut**, **Quarkus** และ **Helidon** ต่างก็ใช้ประโยชน์จากข้อดีของมัน

แพลตฟอร์ม

GraalVM ได้สร้างความตื่นเต้นอย่างมากในชุมชนนักพัฒนา Java ซึ่งเฟรมเวิร์คต่างๆ รวมทั้ง Micronaut, Quarkus และ Helidon ต่างก็ใช้ประโยชน์จากข้อดีของมัน

(GraalVM)

แพลตฟอร์ม

ความสามารถในการทำงานร่วมกันระหว่างเครื่องมือและเฟรมเวิร์คในระบบนิเวศของนิวิรัลเน็ตเวิร์ค ยังเป็นความท้าทายที่มีมาเสมอ ซึ่ง ONNX สามารถช่วยได้

(ONNX)

Kuma เป็น service mesh ที่ไม่ขึ้นกับแพลตฟอร์มใดๆ เราสามารถนำไปใช้

บน Kubernetes บนเวอร์ชวลแมชชีน หรือบนเครื่องเซิร์ฟเวอร์เปล่าก็ได้

(Kuma)

Hydra ประโยชน์

การติดตั้งโซลูชัน OAuth2 ของตัวเอง อาจไม่ใช่เรื่องจำเป็นของทุกองค์กร แต่ถ้าจำเป็นขึ้นมา เราพบว่า Hydra เป็นเครื่องมือที่น่าสนใจ

Hydra เป็นโอเพนซอร์สโซลูชัน สำหรับทำ OAuth2 เซิร์ฟเวอร์ และให้บริการ OpenID Connect

Hydra ตั้งใจไม่มีระบบจัดการเอกลักษณ์ (identity management) มาให้ในตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่เราพอใจมาก เพราะไม่ว่าจะใช้จัดการเอกลักษณ์แบบไหนอยู่ เราสามารถนำมาเชื่อมต่อกับ Hydra ผ่าน API ที่ออกแบบมาอย่างดี

การแยกการจัดการเอกลักษณ์ออกจากเฟรมเวิร์ค OAuth2 เช่นนี้ ช่วยให้ง่ายกว่าในการนำ Hydra ไปใช้ในองค์กรที่มีระบบพิสูจน์ตัวตนอยู่แล้ว

Kuma ประโยชน์

Kuma เป็น service mesh ที่ไม่ขึ้นกับแพลตฟอร์มใดๆ เราสามารถนำไปใช้บน Kubernetes บนเวอร์ชวลแมชชีน หรือบนเครื่องเซิร์ฟเวอร์เปล่าก็ได้

Kuma ถูกสร้างขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นหอบังคับการบิน (control plane) ที่ทำงานซ้อนอยู่บน Envoy อีกชั้นหนึ่ง มันเปิดโอกาสให้เราดัดแปลงแก้ไขข้อมูลที่วิ่งอยู่ระหว่างเน็ตเวิร์คในระดับชั้นที่ 4 และชั้นที่ 7 ได้

เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เราสามารถเชื่อมโยงข้อมูล สังเกต ตรวจสอบ รักษาความมั่นคง หรือเติมแต่งข้อมูลที่วิ่งไปมาระหว่างเซิร์ฟเวอร์ได้

Service mesh ตัวอื่นๆ มักถูกพัฒนาขึ้นมาเพื่อทำงานกับ Kubernetes โดยเฉพาะ ซึ่งไม่ใช่เรื่องเลวร้ายอะไร แต่หากองค์กรยังไม่พร้อมเปลี่ยนไปใช้ Kubernetes โอกาส

การรับเอา service mesh ไปใช้จะถูกจำกัดลง

แทนที่จะรอให้การเปลี่ยนแพลตฟอร์มขนาดใหญ่เช่นนั้นเสร็จสมบูรณ์ การนำ Kuma มาใช้ในสภาพแวดล้อมปัจจุบันเลย เป็นการยกระดับระบบโครงสร้างพื้นฐานทางเน็ตเวิร์คให้ทันสมัยในทันที

MicroK8s ประโยชน์

เราเคยแนะนำ Kubernetes ไปแล้ว และมันยังคงเป็นตัวเลือกตั้งต้นเพื่อจัดการหรือดีพลอยคอนเทนเนอร์ลงกลุ่มคลัสเตอร์ในโปรดักชัน

อย่างไรก็ตาม การดีพลอย Kubernetes บนเครื่องของนักพัฒนาเองเป็นเรื่องที่ยากขึ้นเรื่อยๆ แล้ว หากต้องการได้ประสบการณ์ที่สมบูรณ์ระดับเดียวกับสภาพแวดล้อมในโปรดักชัน

จากตัวเลือกที่มีอยู่ เราพบว่า MicroK8s เป็นตัวเลือกที่มีประโยชน์ การดีพลอย MicroK8s snap ทำได้ง่ายโดยแค่เลือกเวอร์ชันที่ต้องการ แล้วคุณจะได้ Kubernetes ที่พร้อมใช้งานในไม่กี่คำสั่ง คุณยังสามารถตรวจสอบติดตามเมื่อมีเวอร์ชันสำคัญออกใหม่ และเลือกให้อัปเดตเองอย่างอัตโนมัติหากต้องการ

Oculus Quest ประโยชน์

เราได้ติดตามเทคโนโลยี AR/VR (Augmented/Virtual Reality) ในเรดาร์ของเรามาพักใหญ่แล้ว เราพบว่าความน่าสนใจของมันถูกจำกัดจากแพลตฟอร์มที่เฉพาะเจาะจงเกินไป และทางเลือกในการเชื่อมต่อสัญญาณที่อยู่ยาก

แต่ Oculus Quest ได้เปลี่ยนเกมการแข่งขัน โดยเป็นผลิตภัณฑ์ VR แบบสวมศีรษะเจ้าแรกสำหรับลูกค้าทั่วไปที่สามารถทำงานได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาสายเชื่อมต่อหรืออุปกรณ์เสริมนอกเหนือจากโทรศัพท์มือถือ

ด้วยศักยภาพของอุปกรณ์นี้ จะเปิดโอกาสให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงแอปพลิเคชัน VR ได้ง่ายขึ้น ซึ่งความต้องการที่สูงขึ้นจะส่งผลให้ตลาดพัฒนานวัตกรรมออกมาแข่งขันกันอย่างเข้มข้น พวกเราขอชื่นชมอุปกรณ์นี้ที่มันช่วยให้การเข้าถึง VR เป็นเรื่องง่าย และต้นตื้นที่จะได้เห็นสิ่งที่กำลังจะตามมาจากนี้

ONNX ประโยชน์

ระบบนิเวศของเครื่องมือและเฟรมเวิร์คสำหรับนิวิรัลเน็ตเวิร์คมีพัฒนาการที่เร็วมาก แต่ความสามารถในการทำงานร่วมกันระหว่างเครื่องมือต่างๆ ยังเป็นความท้าทายที่มีมาเสมอ

เป็นเรื่องไม่แปลกในวงการแมชชีนเลิร์นนิงที่เราจะสร้างโมเดลต้นแบบขึ้นมาอย่างฉับไว ฝึกสอนโมเดลด้วยเครื่องมือหนึ่ง แล้วนำโมเดลที่ได้ไปดีพลอยในอีกเครื่องมือหนึ่งเพื่อใช้วิจัยและสรุปผลอีกที

แต่ด้วยรูปแบบข้อมูลภายในที่ไม่เข้ากัน ทำให้เราต้องสร้างและบริหารตัวแปลงโมเดลที่ยุ่งเหยิงขึ้นเอง รูปแบบไฟล์ ONNX (Open Neural Network Exchange) จึงเกิดขึ้นเพื่อจัดการกับปัญหานี้

ภายใน ONNX นั้น นิวิรัลเน็ตเวิร์คโมเดลจะถูกนำเสนออยู่ในรูปแบบกราฟข้อมูลที่อ้างอิงตามข้อกำหนดของโอเปอเรเตอร์มาตรฐาน พร้อมกับที่มันกำหนดวิธีการแปลงข้อมูลค่าน้ำหนักที่ผ่านการฝึกสอนไว้ด้วย ทำให้ ONNX สามารถถ่ายทอดโมเดลนิวิรัลเน็ตเวิร์คจากเครื่องมือหนึ่งไปสู่อีกเครื่องมือหนึ่งได้

สิ่งนี้เปิดโอกาสและความเป็นไปได้อีกมากมาย ตัวอย่างเช่น โครงการ Model Zoo ที่ได้รวบรวมชุดโมเดลต่างๆ ที่ผ่านการฝึกสอนแล้วในรูปแบบข้อมูล ONNX ไว้แล้ว

คอนเทนเนอร์ที่ไม่มีสิทธิ์รุก

ประเมิน

การจัดการและสั่งงานคอนเทนเนอร์ในอุดมคตินั้นควรดำเนินการโดยตัวจัดการคอนเทนเนอร์ที่ไม่มีสิทธิ์รุก ซึ่งในทางปฏิบัติไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ตรงตัวนัก แต่หากทำได้สำเร็จก็จะลดพื้นที่ให้โจมตีจากผู้ไม่หวังดีและหลีกเลี่ยงปัญหาด้านความมั่นคงออกไปได้ชุดใหญ่เลย โดยเฉพาะความเสี่ยงที่สิทธิ์ถูกยกออกภายนอกคอนเทนเนอร์

ชุมชนนักพัฒนามีการถกเถียงกันเรื่องการทำคอนเทนเนอร์ที่ไม่มีสิทธิ์รุกมาได้สักพัก และเรื่องนี้เป็นหนึ่งในข้อกำหนดที่ Open Container ได้กำหนดไว้ โดยมี **runc** เป็นรันไทม์มาตรฐานที่ทำตามข้อกำหนดนี้ ซึ่ง **Kubernetes** เองก็ใช้งานมันอยู่เบื้องล่าง

ปัจจุบัน Docker เวอร์ชัน 19.03 มีพีเจอร์คอนเทนเนอร์ที่ไม่มีสิทธิ์รุกให้ทดลองใช้แล้ว แต่มันจะทำงานได้จริงแต่พีเจอร์นี้ยังไม่สามารถทำงานร่วมกับอีกหลายพีเจอร์ได้ เช่น cgroup ส่วนควบคุมทรัพยากร และตัวจัดการประวัติข้อมูลด้านความมั่นคงของ AppArmor

Snowflake

ประเมิน

เมื่อเรานึกถึงการสร้างคลังข้อมูล (data warehouse) เรามักนึกถึงงานสร้างโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรวมศูนย์ข้อมูลที่ยากที่จะจัดการหรือขยายเพราะต้องรับมือกับความต้องการเข้าถึงข้อมูลที่มากขึ้นเรื่อยๆ

แต่ **Snowflake** ต่างจากนั้น มันคือโซลูชันที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้บริการคลังข้อมูลชนิด SQL บนคลาวด์โดยเฉพาะ ประกอบไปด้วยพีเจอร์ที่คิดสรรมาอย่างดี เช่น สามารถสร้างทรานแซคชันที่รับประกันความถูกต้องของข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งฐานข้อมูล รองรับการสร้างรูปแบบข้อมูลแบบมีโครงสร้างหรือกึ่งมีโครงสร้าง มีฟังก์ชันการวิเคราะห์ข้อมูลในฐานข้อมูลโดยตรง และที่สำคัญที่สุด มันถูกออกแบบมาให้แยกส่วนจัดเก็บ ส่วนประมวลผล และส่วนงานบริการออกจากกันอย่างชัดเจน ผลคือ Snowflake สามารถจัดการปัญหาท้าทายแทบทั้งหมดที่มักพบในงานบริหารคลังข้อมูล

Teleport

ประเมิน

เป็นด้านตรวจด้านความมั่นคงสำหรับตรวจสอบสิทธิ์การเข้าถึงในโครงสร้างพื้นฐานแบบคลาวด์เนทีฟ หนึ่งใน **พีเจอร์** ที่น่าสนใจคือมันสามารถทำตัวเสมือนเป็นผู้ออกไปรับรอง (CA) สำหรับโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้สามารถออกไปรับรองระยะสั้นให้กับระบบที่ต้องการ และกำหนดสิทธิ์การเข้าถึงตามบทบาท (role-based access control) ได้หลากหลายเพื่อใช้ภายในโครงสร้างพื้นฐาน **Kubernetes** ของคุณ (หรือเพื่อใช้บริหารแค่ SSH อย่างเดียวก็ได้)

ในโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องการเพิ่มความเข้มงวดด้านความมั่นคง ความสามารถด้านการติดตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างตลอดเวลาเป็นเรื่องสำคัญ อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกเหตุการณ์จะต้องใช้ความเข้มงวดในการตรวจสอบที่เท่ากันด้วย Teleport คุณสามารถใช้การบันทึกการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับเหตุการณ์ส่วนมาก และเพิ่มระดับความเข้มงวดเป็นพิเศษโดยการบันทึกหน้าจอของผู้ใช้งานที่ขอใช้สิทธิ์รุกที่สูงกว่า

แพลตฟอร์ม

เป็นด้านตรวจด้านความมั่นคง
สำหรับตรวจสอบสิทธิ์การเข้าถึง
ในโครงสร้างพื้นฐาน
แบบคลาวด์เนทีฟ

(Teleport)

เครื่องมือ

Commitizen

นำไปใช้

Commitizen เป็นเครื่องมือง่ายๆ ที่ช่วยจัดระเบียบการคอมมิตเมื่อใช้ GIT มันจะคอยถามและให้คุณกรอกเฉพาะข้อมูลที่จำเป็นเท่านั้น แล้วก็จัดรูปแบบข้อความในคอมมิตนั้นๆ ให้อย่างเหมาะสม

มันยังมีแม่แบบข้อความตามสถานการณ์ต่างๆ ให้เลือกใช้มากมาย หรือคุณก็จะเพิ่มแม่แบบของคุณเองก็ได้ผ่านการสร้างตัวแปลงขึ้นเอง เครื่องมืออันเรียบง่ายนี้ช่วยประหยัดเวลาและป้องกันการปฏิเสธจากคอมมิตซุกที่อาจเกิดได้ในภายหลัง

ESLint

นำไปใช้

เราใช้ **ESLint** ในหลายๆ โครงการในฐานะเครื่องมือมาตรฐานเพื่อวิเคราะห์ซอร์สโค้ดสำหรับภาษา JavaScript มันมีชุดกฎเกณฑ์ให้เลือกใช้มากมาย มีชุดมาตรฐานที่แนะนำให้ใช้ และส่วนขยายต่อเติมเพื่อรองรับเฟรมเวิร์คหรือ Javascript ในรูปแบบต่างๆ

เราเห็นมันถูกใช้ประโยชน์อย่างหนักเพื่อเป็นการช่วยทีมสร้างและบังคับใช้บรรทัดฐานในการเขียนโค้ด โดยมันคอยวิเคราะห์และรายงานผลให้ตลอดเวลาระหว่างการพัฒนา

เราสามารถสร้างมาตรฐานร่วมกัน โดยบังคับใช้แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด หรือสไตส์การเขียนโค้ดให้เป็นแนวทางตามที่ตกลงกันไว้ และยังช่วยชี้ช่องโหว่ในโค้ดของเราให้อีกด้วย

ESLint เชื่อมต่อเข้ากับ IDE ส่วนใหญ่ และคอยให้คำแนะนำระหว่างเขียนโค้ดแบบทันทีทันใด โดยเฉพาะกฎที่เกี่ยวข้องกับสไตส์การเขียนโค้ด มันสามารถแก้ไขส่วนที่ผิดกฎให้เองโดยอัตโนมัติ ช่วยให้กระบวนการพัฒนาสั้นไหลและมีประสิทธิภาพโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายในการพัฒนาอื่นๆ เพิ่ม

นักพัฒนาสามารถเข้าใจกฎต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วจากเอกสารที่ชุมชนช่วยกันทำขึ้นมา ซึ่งเอกสารได้อธิบายรูปแบบต่างๆ ในการเขียนโค้ดเอาไว้อย่างดี

เมื่อ ESLint กลายเป็นสิ่งที่ใช้กันทั่วไปและทรงพลังมากขึ้น จึงทำให้มันเป็นที่สนใจมากขึ้นในอุตสาหกรรม ซึ่งเห็นได้จากการที่ทีมพัฒนาภาษา **TypeScript** ได้ย้ายมาสนับสนุนและทำงานร่วมกับ ESLint แล้ว แทนที่จะลงทุนต่อใน TSLint

React Styleguidist

นำไปใช้

React Styleguidist เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการพัฒนา React คอมโพเนนต์ ซึ่งประกอบไปด้วยเซิร์ฟเวอร์สำหรับใช้ระหว่างการพัฒนา ที่มีความสามารถในการรีโหลดหน้าได้อย่างอัตโนมัติเมื่อมีการแก้ไขโค้ดเกิดขึ้น และมันยังสร้างคู่มือการใช้สไตส์ในรูปแบบเอกสาร HTML เพื่อใช้ร่วมกันกับทีมคู่มือนี้จะแสดงคอมโพเนนต์เวอร์ชันล่าสุดไว้ที่เดียวกันทั้งหมด พร้อมเอกสารวิธีการใช้งานคอมโพเนนต์ใดๆ และ props ที่เกี่ยวข้อง

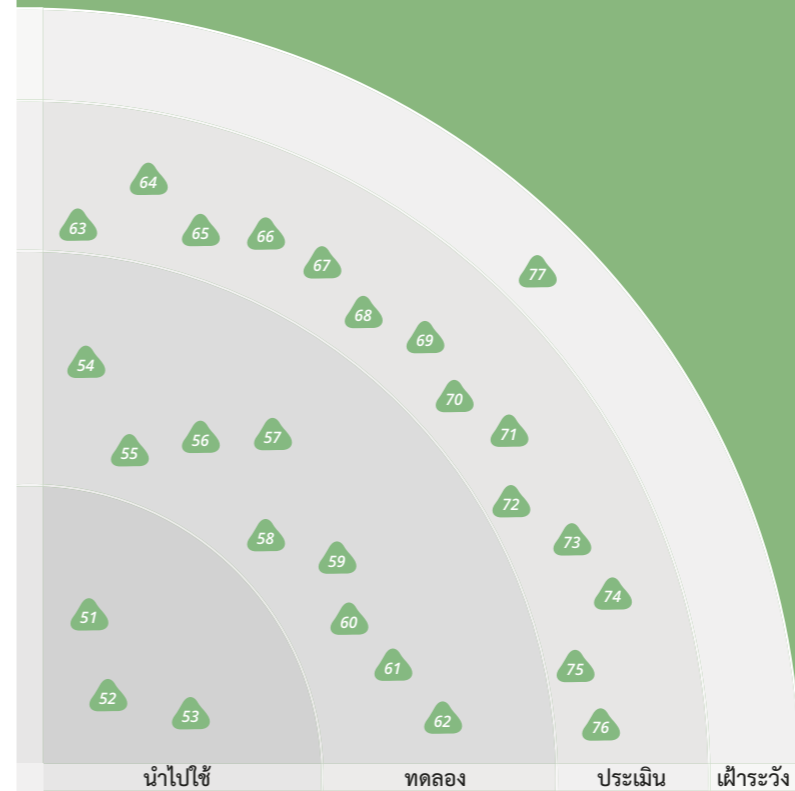
เราเคยกล่าวถึง React Styleguidist ใน [สภาพแวดล้อมในการพัฒนาส่วนต่อประสานผู้ใช้](#) มาก่อนหน้านี้ และเมื่อเวลาผ่านไป มันได้กลายเป็นทางเลือกแรกในกลุ่มเครื่องมือประเภทเดียวกันนี้

Bitrise

ทดลอง

การประกอบ การทดสอบ และการดีพลอยแอปพลิเคชันมือถือ นำมาซึ่งความซับซ้อนในขั้นตอนต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะเมื่อเราพิจารณาทุกทั้งไปป์ไลน์ตั้งแต่การดึงโค้ดออกมาจากที่เก็บซอร์สโค้ดจนถึงการดีพลอยขึ้นแอปสโตร์

แม้ว่าขั้นตอนทั้งหมดสามารถทำให้เป็นอัตโนมัติได้ด้วยการเขียนสคริปต์ หรือสร้างไปป์ไลน์การประกอบโดยใช้

นำไปใช้

- 51. Commitizen
- 52. ESLint
- 53. React Styleguidist

ทดลอง

- 54. Bitrise
- 55. Dependabot
- 56. Detekt
- 57. Figma
- 58. Jib
- 59. Loki
- 60. Trivy
- 61. Twistlock
- 62. โครงการ Yocto

ประเมิน

- 63. Aplas
- 64. asdf-vm
- 65. AWSume
- 66. dbt
- 67. Docker Notary
- 68. Facets
- 69. Falco
- 70. in-toto
- 71. Kubeflow
- 72. MemGuard
- 73. Open Policy Agent (OPA)
- 74. Pumba
- 75. Skaffold
- 76. What-If tool

เฟ้นรางวัล

- 77. Azure Data Factory สำหรับควบคุมไปป์ไลน์

เครื่องมือ

Figma มีความสามารถที่
เหมือนกันกับโปรแกรมออกแบบ
อย่าง Sketch หรือ Invision
แต่มันช่วยให้เราทำงานร่วมกันได้ดีกว่า

(Figma)

ถ้าคุณกำลังพัฒนาแอปพลิเคชัน
ด้วยภาษา Java
และใช้งาน Docker อยู่แล้ว
แอดอยากให้ลองพิจารณาใช้ Jib
จาก Google ดูได้

(jib)

เครื่องมือ CI/CD ทั่วไป อย่างไรก็ตาม ทีมเราพบ [Bitrise](#)
ซึ่งเป็นเครื่องมือ CD ที่ถูกสร้างมาเพื่อแอปพลิเคชันมือถือ
โดยเฉพาะ มันเหมาะมากกับแอปพลิเคชันมือถือที่มองว่า
การเชื่อมต่อกับไปป์ไลน์ของระบบหลังบ้านไม่ใช่เรื่องจำเป็น

Bitrise ง่ายในการติดตั้ง และจัดสรรชุดขั้นตอนสำเร็จรูป
ที่งานพัฒนาแอปพลิเคชันมือถือส่วนใหญ่ต้องการมาให้อย่าง
ครบครัน

Dependabot

ทดลอง

การทำไลบรารีที่แอปพลิเคชันของเราพึ่งพาอ้างอิงให้ทันสมัย
อยู่เสมอเป็นงานที่ไม่สนุก แต่ด้วยเหตุผลด้านความ
มั่นคง มันสำคัญที่ต้องคอยอัปเดตไลบรารีเหล่านั้นให้ทันสมัย
อยู่เสมอ

มีเครื่องมือหลายตัวที่ช่วยให้กระบวนการนี้เจ็บปวดน้อยที่
สุดและเป็นอัตโนมัติที่สุด จากประสบการณ์ของเรา
เราพบว่า [Dependabot](#) ทำได้ดีในเรื่องนี้

โดย Dependabot จะเชื่อมต่อกับที่เก็บซอร์สโค้ดใน
Github และคอยตรวจสอบไลบรารีที่แอปพลิเคชันของเรา
พึ่งพาอ้างอิงให้อัตโนมัติ เมื่อมันพบว่ามีไลบรารีใดที่ควรได้
รับการอัปเดต Dependabot จะขอเปิด pull request
พร้อมกับแจ้งเวอร์ชันที่ควรอัปเดตให้เราตรวจสอบ

Detekt

ทดลอง

[Detekt](#) เป็นเครื่องมือวิเคราะห์ซอร์สโค้ดสำหรับภาษา
[Kotlin](#) มันสามารถรายงานความซับซ้อนองตามชุดของกฎ
ที่ปรับแต่งได้อย่างละเอียด และวิเคราะห์หาโค้ดที่เป็นปัญหา
ด้านการออกแบบ เราสามารถเรียกมันทำงานจากบรรทัด
คำสั่งหรือใช้งานผ่านส่วนต่อขยายของ [Gradle](#), [SonarQube](#)
และ IntelliJ ก็ได้ พวกเราพบว่า Detekt เป็นเครื่องมือที่ดี
สำหรับใช้ดูแลซอร์สโค้ดให้มีคุณภาพสูง

ทั้งนี้ เมื่อการวิเคราะห์และการสร้างรายงานถูกรวมเข้าสู่
ไปป์ไลน์การประกอบแล้ว การตรวจสอบรายงานเป็น

ประจำนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่ชัดเจนอยู่แล้ว ทีมงานควรจัด
สรรเวลาเพื่อจัดการกับปัญหาที่พบอยู่เสมอ

Figma

ทดลอง

หนึ่งในความเจ็บปวดของการออกแบบ การตอบสนองการ
ใช้งาน และการออกแบบหน้าตาของผลิตภัณฑ์ คือการขาด
เครื่องมือที่ช่วยให้เกิดความร่วมมือระหว่างกัน และนี่คือจุดที่
Figma เข้ามาเติมเต็ม

Figma มีความสามารถที่เหมือนกันกับโปรแกรมออกแบบ
อย่าง Sketch หรือ Invision แต่ด้วยความสามารถในการ
ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ในเวลาเดียวกัน ช่วยให้เราพบไอเดีย
ใหม่ๆ ร่วมกันแบบเรียลไทม์

ทีมของเราพบว่า Figma มีประโยชน์มาก โดยเฉพาะการ
ทำงานแบบรีโมทหรือกับทีมแบบกระจายสถานที่ นอกจาก
ความสามารถในการทำงานร่วมกันแล้ว Figma ยังมี API
ที่ช่วยให้เราพัฒนากระบวนการ DesignOps ให้ดีขึ้นอีกด้วย

Jib

ทดลอง

การทำแอปพลิเคชันให้เป็นคอนเทนเนอร์อาจต้องการการ
ปรับแต่งค่าที่ซับซ้อนที่สภาพแวดล้อมการพัฒนาหรือใน
บิลด์เอเจนต์เองก็ตาม

ถ้าคุณกำลังพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยภาษา Java และใช้งาน
Docker อยู่แล้ว อยากให้ลองพิจารณา [Jib](#) จาก Google
ดูได้ มันเป็นส่วนต่อขยายสำหรับ Maven และ Gradle
ที่เป็นโอเพนซอร์ส

โดยส่วนต่อขยายนี้จะใช้ข้อมูลจากไฟล์บิลด์คอนฟิกโดย
ตรง เพื่อสร้างแอปพลิเคชันออกมาเป็นอิมเมจของ Docker
โดยไม่ต้องมี Dockerfile หรือ Docker daemon เลยก็ตาม

Jib ปรับแต่งประสิทธิภาพการแบ่งชั้นของอิมเมจให้ด้วย ซึ่ง
โดยทางทฤษฎีจะทำให้การบิลด์ครั้งถัดไปเร็วขึ้น

Loki

ทดลอง

[Loki](#) เป็นเครื่องมือสำหรับทดสอบส่วนต่อประสานผู้ใช้
มีการเปลี่ยนแปลงจากเดิมหรือไม่ (visual regression)
โดยมันทำงานร่วมกับ [Storybook](#) ซึ่งเราเคยกล่าวถึงมัน
ในบริบทของ [สภาพแวดล้อมในการพัฒนาส่วนต่อประสานผู้ใช้](#)
ไปแล้ว เพียงปรับแต่งไม่กี่บรรทัด เราสามารถใช้ Loki
ทดสอบคอมโพเนนต์ส่วนต่อประสานผู้ใช้ที่มีอยู่ได้อย่างง่ายดาย

เราพบว่า ทางที่ดีควรทำการทดสอบผ่านเบราว์เซอร์
Chrome ภายใต้ Docker คอนเทนเนอร์อีกชั้นหนึ่ง เพื่อ
หลีกเลี่ยงผลการทดสอบที่อ่อนไหวอันเกิดจากการแสดงผล
ที่ผิดเพี้ยนเล็กน้อยระหว่างสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน

จากประสบการณ์ของเรา พบว่าผลทดสอบของ Loki
นั้นไม่เสถียรภาพ การอัปเดตเวอร์ชันของ Storybook
มีโอกาสทำให้ผลการทดสอบผิดพลาดไปบ้างเล็กน้อย
ข้อจำกัดที่ต้องระวังอีกอย่างคือ หากต้องการทดสอบ
คอมโพเนนต์ที่ใช้ position: fixed นั้นทำไม่ได้ตรงตัว แต่
สามารถหลีกเลี่ยงปัญหานี้โดยการห่อคอมโพเนนต์นั้นไว้
ก่อน

Trivy

ทดลอง

ในไปป์ไลน์การประกอบที่ใช้สร้างและตีฟลายคอนเทนเนอร์
ควรมีขั้นตอน [การวิเคราะห์คอนเทนเนอร์เพื่อความมั่นคง](#)
อยู่ด้วย ทีมเราชอบ [Trivy](#) เป็นพิเศษ ซึ่งเป็นเครื่องมือไว้ตรวจ
จับช่องโหว่ของคอนเทนเนอร์ การที่มันเป็นไบนารีที่ใช้งาน
ได้ด้วยตัวเองทำให้มันง่ายในการตีฟลายกว่าเครื่องมือตัว
อื่น นอกจากนี้ ประโยชน์ของ Trivy คือมันเปิดโอเพนซอร์ส
และรองรับคอนเทนเนอร์ประเภท [ดิสโตรเลส](#) (distroless)

Twistlock

ทดลอง

[Twistlock](#) เป็นผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่สามารถตรวจจับ
และป้องกันความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งตอนบิลด์ใหม่
และตอนรันไทม์

ความสามารถเหล่านี้ยังปกป้องครอบคลุมไปถึงเวอร์ชวลแมชชีน คอนเทนเนอร์ ตัวควบคุมคอนเทนเนอร์ ที่เก็บระเบียบและที่เก็บซอร์สโค้ดต่างๆ ที่แอปพลิเคชันพึ่งพาอ้างอิง

Twistlock ช่วยให้ทีมของเราพัฒนาแอปพลิเคชันที่ต้องถูกกำกับดูแลได้เร็วขึ้น ที่โครงสร้างพื้นฐานและสถาปัตยกรรมของแอปพลิเคชันต้องปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับต่างๆ เช่น มาตรฐานอุตสาหกรรมบัตรเครดิต (PCI) และ มาตรฐานคุ้มครองข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วย (HIPAA)

ทีมของเราชื่นชอบประสบการณ์ในการพัฒนาที่ Twistlock มอบให้ ยกตัวอย่างเช่น ความสามารถในการจัดสร้างสภาพแวดล้อมด้วยโค้ดได้ ความง่ายในการเชื่อมต่อเข้ากับแพลตฟอร์มสำหรับการเฝ้าสังเกตการณ์ต่างๆ และชุดทดสอบประสิทธิภาพที่มีมาให้ในตัว ที่สามารถใช้วัดประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานของเราเทียบกับมาตรฐานที่อุตสาหกรรมวางไว้

เราใช้งาน Twistlock ร่วมกับเครื่องมือพีเอชแอสแอปพลิเคชันอื่นๆ บนคลาวด์ของเราแบบรันไทม์ โดยเฉพาะกับแอปพลิเคชันที่จำเป็นจะต้องปฏิบัติตามกฎและข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

โครงการ Yocto

ทดลอง

เราเห็นอุปกรณ์ Internet of Things ที่มากด้วยความสามารถแล้วเลือกใช้ลินุกซ์เป็นระบบปฏิบัติการเพิ่มขึ้น แทนการใช้ระบบปฏิบัติการแบบฝังตัวที่ทำขึ้นพิเศษสำหรับอุปกรณ์นั้นๆ

และเพื่อเป็นการประหยัดทรัพยากรและลดพื้นที่การโจมตี มันจึงสมเหตุสมผลพอที่จะใช้ลินุกซ์ที่ถูกออกแบบและปรับแต่งเฉพาะตัวสำหรับอุปกรณ์ใดๆ โดยติดตั้งเครื่องมือที่จำเป็นเพียงพอให้ซอฟต์แวร์ทำงานบนอุปกรณ์นั้นเท่านั้น

ในบริบทนี้จึงทำให้ [โครงการ Yocto](#) กลับมามีประโยชน์อีกครั้ง ในฐานะเครื่องมือช่วยออกแบบและปรับแต่งลินุกซ์เพื่อการแจกจ่าย

ด้วยความที่เครื่องมือนี้ใช้พื้นฐานความรู้ค่อนข้างมาก และมีความยืดหยุ่นสูง จึงมีโอกาสผิดพลาดได้ง่าย

อย่างไรก็ตามช่วงหลายปีที่ผ่านมา โครงการ Yocto ได้ดึงดูดให้เกิดชุมชนนักพัฒนาที่กระตือรือร้นที่พร้อมให้ความช่วยเหลือ

เมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องมือในลักษณะเดียวกัน Yocto สามารถนำไปใช้ในกระบวนการส่งมอบซอฟต์แวร์อย่างต่อเนื่องได้ง่ายกว่า และไม่ยึดติดกับระบบนิเวศอันใดอันหนึ่ง เหมือน Android Things หรือ Ubuntu core

Aplas

ประเมิน

ส่วนมากแล้ว การบริหารสินทรัพย์ทางซอฟต์แวร์ของเราเป็นเรื่องยากมากเมื่อมันมีมากและซับซ้อนขึ้นเรื่อยๆ [Aplas](#) เป็นเครื่องมือทำแผนภาพซอฟต์แวร์เพื่อให้เราเห็นภาพรวมทางซอฟต์แวร์ที่ถูกใช้อยู่ภายในองค์กรในรูปแบบแผนที่

เครื่องมือทำงานโดยการนำเข้าอภิปันธุ์ข้อมูล (meta-data) ของระบบปัจจุบัน แล้วแสดงผลเป็นแผนที่ออกมา โดยเราสามารถแสดงแผนที่จากมุมมองที่หลากหลาย ซึ่งการนำเข้าข้อมูลสินทรัพย์สามารถทำได้ทั้งแบบป้อนข้อมูลด้วยมือหรือแบบผ่านการเรียก API อย่างอัตโนมัติ เราค่อนข้างตื่นเต้นที่ได้เห็นวิวัฒนาการของผลิตภัณฑ์นี้ และความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นจากการรวมรวบอภิปันธุ์ข้อมูลได้อย่างอัตโนมัติ

ตัวอย่างเช่น มันควรเป็นไปได้ที่จะเปิดเผยฟังก์ชันความเหมาะสมทางสถาปัตยกรรม ([architectural fitness function](#)) ของเราออกมา เช่น [ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ](#) แล้วใช้ Aplas ทำให้เห็นภาพว่าเราจ่ายกับโครงสร้างพื้นฐานของคลาวด์ไปเท่าไรแล้ว

การทำความเข้าใจว่าระบบไหนสื่อสารกับระบบไหนบ้างด้วยเทคโนโลยีอะไร เป็นปัญหาหนึ่งที่เราเจออยู่ประจำ ซึ่ง Aplas สามารถแสดงมันให้เราเห็นได้

asdf-vm

ประเมิน

[asdf-vm](#) เป็นเครื่องมือประเภทรับบรรทัดคำสั่ง ที่ช่วยบริหารเวอร์ชันของระบบรันไทม์ในแต่ละโครงการรองรับภาษาโปรแกรมได้หลากหลาย มันทำงานคล้ายกับ

เครื่องมือ เช่น [rvm](#) ของ Ruby และ [nvm](#) ของ Node

ด้วยข้อดีของการใช้สถาปัตยกรรมที่ออกแบบให้รองรับการต่อเติมขยายเลยทำให้มีภาษาและเครื่องมืออยู่ใน [รายการส่วนขยาย](#) มากมาย เช่น [Bazel](#) หรือ [tflint](#) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้ต้องบริหารรันไทม์เวอร์ชันเป็นโครงการต่อโครงการไปเหมือนกัน

AWSume

ประเมิน

[AWSume](#) เป็นสคริปต์สำหรับอำนวยความสะดวก ที่ช่วยให้เราจัดการโทเคนสำหรับเข้าใช้งาน AWS และไว้ใช้สวมรหัสยืนยันตัวตนตามบทบาท (assume role credentials) ต่างๆ ผ่านบรรทัดคำสั่งได้

เราพบว่า AWSume ใช้งานค่อนข้างสะดวกเมื่อต้องใช้งานร่วมกับหลายๆ บัญชีพร้อมกัน แทนที่จะต้องระบุโปรไฟล์ที่ต้องการใช้งานในทุกๆ คำสั่ง ตัวสคริปต์อ่านค่าจากแคชของบรรทัดคำสั่งไว้ และส่งออกค่าเหล่านั้นไปยังตัวแปรระดับสภาพแวดล้อม (environment variables) ซึ่งส่งผลให้ทั้งการออกคำสั่งผ่านบรรทัดคำสั่งและ AWS SDK สามารถเลือกหยิบรหัสยืนยันตัวตนที่ถูกต้องมาใช้ได้อย่างสะดวก

dbt

ประเมิน

การแปลงรูปข้อมูล (data transformation) เป็นส่วนสำคัญของขั้นตอนงานการประมวลผลข้อมูล ตั้งแต่ การกรองการจัดกลุ่ม หรือการรวมข้อมูลจากหลายๆ แหล่งข้อมูลเพื่อจัดรูปแบบข้อมูลให้เหมาะสมสำหรับนำไปวิเคราะห์ หรือเพื่อนำเข้าข้อมูลให้แมชชีนเลิร์นนิงโมเดล

[dbt](#) เป็นโอเพนซอร์สและผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ประเภท SaaS สำหรับนักวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อช่วยให้การแปลงรูปข้อมูลเป็นเรื่องง่ายและมีประสิทธิภาพ

เฟรมเวิร์คและเครื่องมือสำหรับการแปลงรูปข้อมูลในปัจจุบันสามารถแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่ทรงพลังและยืดหยุ่น แต่ต้องการความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในรูปแบบการเขียนโปรแกรมและภาษาของแต่ละเฟรมเวิร์ค อย่างเช่น

เครื่องมือ

โครงการ Yocto

กลับมามีประโยชน์อีกครั้ง

ในฐานะเครื่องมือช่วยออกแบบ

และปรับแต่งลินุกซ์เพื่อการ

แจกจ่ายที่สร้างขึ้นพิเศษ

สำหรับแต่ละเงื่อนไข

เช่น อุปกรณ์ Internet of Things

(โครงการ Yocto)

เป็นเครื่องมือทำแผนภาพ

ซอฟต์แวร์เพื่อให้เราเห็นภาพรวมท

างซอฟต์แวร์ที่ถูกใช้อยู่ภายใน

องค์กรในรูปแบบแผนที่

(Aplas)

เครื่องมือ

จากการที่ [Kubernetes](#)

ถูกนำไปใช้เป็นระบบ

ควบคุมคอนเทนเนอร์มากขึ้น

ชุดเครื่องมือด้านความมั่นคง

สำหรับคอนเทนเนอร์และ [Kubernetes](#)

เลยมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว

[Falco](#) เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่ทำมา

เพื่อคอนเทนเนอร์โดยเฉพาะ

เพื่อจัดการด้านความมั่นคงขณะรันไทม์

([Falco](#))

[Apache Spark](#) หรือกลุ่มเครื่องมือประเภทหน้าจอลากและวาง ที่ก็ไม่เข้ากันกับแนวปฏิบัติด้านวิศวกรรมที่ช่วยเสริมความน่าเชื่อถือของระบบ อย่างเช่น การทดสอบอย่างอัตโนมัติ และการดีพลอย

dbt ช่วยเติมเต็มช่องว่างนี้ มันใช้ภาษา SQL ในการสื่อสาร ซึ่งเป็นภาษาที่เข้าใจกันอย่างกว้างขวาง สามารถโมเดลการแปลงรูปข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบแบดซ์ ในขณะที่เดียวกันก็รองรับการใช้งานผ่านบรรทัดคำสั่ง ที่ส่งเสริมกันกับแนวปฏิบัติด้านวิศวกรรมที่ดี เช่นการกำหนดเวอร์ชัน การทดสอบอย่างอัตโนมัติ และการดีพลอย โดยแก่นหลักของมันแล้ว มันต้องการเป็นเครื่องมือสำหรับโมเดลการแปลงรูปข้อมูลด้วยโค้ด ในรูปแบบ SQL นั่นเอง

dbt ในขณะนี้รองรับข้อมูลจากหลายๆ แหล่งข้อมูล อย่างเช่น [Snowflake](#) และ [Postgres](#) และมีตัวเลือกในการใช้งานให้หลากหลาย อย่างเช่น [Airflow](#) และระบบคลาวด์ของมันเอง ความสามารถในการแปลงรูปข้อมูลถูกจำกัดตามข้อจำกัดของภาษา SQL และมันยังไม่รองรับการแปลงข้อมูลแบบเรียลไทม์ ณ ขณะนี้ที่บทความนี้ถูกเขียน

Docker Notary

ประเมิน

[Docker Notary](#) เป็นซอฟต์แวร์โอเพนซอร์สสำหรับใช้ประทับสินทรัพย์ทางดิจิทัลต่างๆ เช่น ไฟล์ อิมเมจ และคอนเทนเนอร์ นั้นหมายความว่าเราสามารถพิสูจน์แหล่งที่มาของสินทรัพย์ได้ ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่ดีกว่าสำหรับทุกที่ที่นำไปใช้ และมีประโยชน์อย่างมากในสภาพแวดล้อมที่ต้องถูกกำกับดูแล

ตัวอย่างเช่น หลังจากคอนเทนเนอร์ถูกสร้าง เราสามารถใช้กุญแจส่วนตัวของผู้สร้างและค่าแฮชของอิมเมจนั้นร่วมกันเพื่อประทับตัวตนของผู้สร้างกับอิมเมจเข้าด้วยกัน จากนั้นเราสามารถพิสูจน์แหล่งที่มาโดยตรวจสอบค่าแฮชร่วมกับกุญแจสาธารณะของผู้สร้างอีกที

เพื่อบริหารข้อมูลกุญแจสาธารณะต่างๆ ที่มีในระบบเราสามารถใส่ระบบสาธารณะที่รองรับ Notary ที่น่าเชื่อถือ เช่น [Docker Trusted Registry](#) หรือเราจะติดตั้งและบริหารระบบส่วนตัวเองก็ได้เช่นกัน

บางทีมของเราที่บริหารเซิร์ฟเวอร์ Notary ด้วยตัวเอง ได้รายงานถึงความไม่เสถียรในบางกรณี ฉะนั้นเราจึงแนะนำให้ใช้ระบบที่มี Notary ติดตั้งมาพร้อมใช้ในตัวถ้าเป็นไปได้

Facets

ประเมิน

อันเนื่องจากข้อมูลขนาดใหญ่ถูกใช้ในการตัดสินใจสำคัญนั้นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะใช้ตัดสินใจตรงๆ หรือใช้เพื่อฝึกสอนโมเดลแมชชีนเลิร์นนิงก็ตาม มันสำคัญที่ต้องเข้าใจช่องว่าง ข้อบกพร่อง และความเอนเอียงต่างๆ ที่มีโอกาสเกิดในชุดข้อมูลของคุณ

โครงการ [Facets](#) ของ Google มอบเครื่องมือที่มีประโยชน์ให้แก่เราสองตัวด้วยกัน ได้แก่ [Facets Overview](#) และ [Facets Drive](#)

[Facets Overview](#) แสดงภาพการกระจายของค่าสำหรับแต่ละคุณลักษณะในชุดข้อมูล สามารถแสดงการเบี่ยงเบนของชุดข้อมูลทั้งที่ใช้ฝึกสอนและใช้ตรวจสอบ และสามารถเปรียบเทียบชุดข้อมูลหลายๆ ชุดได้

[Facets Drive](#) ใช้สำหรับเจาะลึกและแสดงภาพข้อมูลแต่ละจุดในชุดข้อมูลขนาดใหญ่ ด้วยการใช้มิติที่มองเห็นได้ต่างๆ ในการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะ

เครื่องมือทั้งสองมีประโยชน์มากสำหรับการทำ [การทดสอบความลำเอียงทางจริยธรรม](#)

Falco

ประเมิน

จากการที่ [Kubernetes](#) ถูกนำไปใช้เป็นระบบควบคุมคอนเทนเนอร์มากขึ้น ชุดเครื่องมือด้านความมั่นคงสำหรับคอนเทนเนอร์และ [Kubernetes](#) เลยมีวิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว [Falco](#) เป็นหนึ่งในเครื่องมือที่ทำมาเพื่อคอนเทนเนอร์โดยเฉพาะเพื่อจัดการด้านความมั่นคงขณะรันไทม์

[Falco](#) ใช้ประโยชน์จาก [เครื่องมือตรวจสอบ Linux kernel](#) ของ [Sysdig](#) และการตรวจประวัติจาก [system call](#) ทำให้เราสามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกของระบบ และช่วยให้เราตรวจพบกิจกรรมไม่ปกติใน แอปพลิเคชัน คอนเทนเนอร์

เครื่องเซิร์ฟเวอร์ หรือแม้กระทั่งตัวควบคุมของ [Kubernetes](#) เองก็ได้ เราขอความสามารถของ [Falco](#) ที่มันสามารถตรวจจับการบุกรุกได้โดยไม่ต้องพึ่งพาโค้ดภายนอก หรือการฟวงคอนเทนเนอร์ไว้ด้านข้างแต่อย่างใด

in-toto

ประเมิน

เราเห็นเทคนิคการพิสูจน์ใบนารี ถูกใช้เพิ่มมากขึ้นในการรักษาความมั่นคงให้กับห่วงโซ่อุปทานซอฟต์แวร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมที่มีการกำกับดูแล ซึ่งแนวทางที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันนี้ทั้งการสร้างระบบสำหรับการพิสูจน์ใบนารีขึ้นมาใช้เองหรือพึ่งพาบริการบนคลาวด์ พวกเรารู้สึกยินดีที่ได้เห็นโอเพนซอร์สที่ชื่อว่า [in-toto](#) เข้ามามีบทบาทในพื้นที่นี้

[in-toto](#) เป็นเฟรมเวิร์คที่ใช้เทคนิคการเข้ารหัสในการพิสูจน์ มันจะพิสูจน์ทุกส่วนประกอบและทุกขั้นตอนตลอดทางจนถึงโปรดักชันของแพ็คเกจใดๆ มันยังมีจุดเชื่อมต่อให้หลากหลายครอบคลุมเครื่องมือประเภทต่างๆ เช่น เครื่องมือช่วยประกอบ เครื่องมือตรวจสอบคอนเทนเนอร์ และเครื่องมือช่วยดีพลอย

เป็นไปได้ที่เครื่องมือสำหรับห่วงโซ่อุปทานซอฟต์แวร์จะเป็นเครื่องมือส่วนที่วิกฤติที่สุดในชุดเครื่องมือรักษาความมั่นคงขององค์กร เราจึงพอใจที่มันเป็นโครงการโอเพนซอร์ส และที่ [in-toto](#) มีพฤติกรรมโปร่งใสตรวจสอบได้ แม้กระทั่งความสมบูรณ์ถูกต้องและห่วงโซ่อุปทานของตัวเองก็ยังสามารถถูกพิสูจน์ได้โดยชุมชน เราต้องมารอดูกันว่ามันจะดึงดูดผู้ใช้และผู้มีส่วนร่วมพัฒนาได้มากพอหรือไม่ เพื่อแข่งขันในตลาดนี้

Kubeflow

ประเมิน

[Kubeflow](#) น่าสนใจด้วยเหตุผลสองประการ ประการแรก มันนำเอา [Kubernetes Operators](#) มาใช้อย่างชาญฉลาด ซึ่งเราได้พูดถึงความสำคัญในเทคโนโลยีเรดาร์ ฉบับเดือน เมษายน 2019

ประการที่สองคือ [Kubeflow](#) เปิดให้เราสามารถฝังรหัส

และการกำหนดเวอร์ชันของขั้นตอนงานของแมชชีนเลิร์นนิงได้ ทำให้เราย้ายขั้นตอนงานจากสภาพแวดล้อมหนึ่งไปสู่อีกสภาพแวดล้อมหนึ่งได้ง่าย

Kubeflow ประกอบไปด้วยคอมโพเนนต์หลากหลาย เช่น Jupyter notebook, ไปป์ไลน์ข้อมูล และเครื่องมือควบคุมต่างๆ

เมื่อนำคอมโพเนนต์เหล่านี้มาจัดเป็นแพ็คเกจในรูปแบบ Kubernetes operator แล้ว เราสามารถดึงความสามารถจาก Kubernetes มาใช้ได้ต่อกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ pods สร้างขึ้น เพื่อสร้างเป็นลำดับขั้นต่างๆ ของขั้นตอนงาน เมื่อแต่ละแพ็คเกจแยกคอนเทนเนอร์ของโปรแกรมและข้อมูลออกจากกันแล้ว ขั้นตอนงานทั้งหมดสามารถถูกย้ายจากสภาพแวดล้อมหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้

สิ่งนี้เป็นประโยชน์มากในสถานการณ์ที่ขั้นตอนงานถูกพัฒนาขึ้นบนคลาวด์หนึ่ง แต่ความต้องการการประมวลผลมีสูงขึ้นจึงต้องย้ายไปสู่อีกสภาพแวดล้อมหนึ่ง เช่น ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ที่ทำงานเอง หรือคลัสเตอร์ที่ใช้หน่วยประมวลผลเทนเซอร์ (TPU) แทน

MemGuard

ประโยชน์

แอปพลิเคชันที่ต้องรับมือกับข้อมูลที่ละเอียดอ่อน (เช่น ข้อมูลลูกค้าที่ใช้ในการเข้ารหัส) เมื่อข้อมูลเหล่านั้นถูกจัดเก็บลงหน่วยความจำแบบไม่เข้ารหัสแล้ว มีความเสี่ยงที่ผู้ไม่ประสงค์ดีจะใช้จุดอ่อนนี้ อ่านค่าและเข้าถึงเครื่องอื่นๆ ในเน็ตเวิร์ค หรือนำข้อมูลไปใช้ในทางไม่ดี

คลาวด์โซลูชันส่วนมาก มักเลือกใช้เทคนิค [hardware security modules \(HSM\)](#) เพื่อหลีกเลี่ยงการโจมตีลักษณะนี้ อย่างไรก็ตาม หากคุณต้องทำสิ่งเดียวกันบนศูนย์ข้อมูลของตนเองที่ไม่มี HSM ให้ใช้แล้วละก็ [MemGuard](#) เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่มีประโยชน์

MemGuard เป็นแอปพลิเคชันที่ทำงานที่ระดับหน่วยความจำ มันทำหน้าที่เสมือนกับกล่องนิรภัยที่หุ้มข้อมูลสำคัญไว้ แม้ MemGuard จะแทนที่การใช้ HSM ไม่ได้ซะทีเดียว แต่มันก็ติดตั้งความสามารถด้านความ

มั่นคงหลายอย่างมาให้ เช่น สามารถป้องกันการโจมตีในลักษณะ cold boot คอยช่วยระวังไม่ให้ข้อมูลสำคัญถูกรบกวนจากการทำ garbage collection และเป็นเสมือนป้อมปราการที่ทำงานร่วมกับ guard page เพื่อลดโอกาสที่ข้อมูลที่ละเอียดอ่อนจะถูกเปิดเผยสู่ภายนอก

Open Policy Agent (OPA)

ประโยชน์

การกำหนดและบังคับใช้นโยบายด้านความมั่นคงให้เหมือนกันท่ามกลางความหลากหลายของเทคโนโลยีเป็นเรื่องยาก

แม้แต่แอปพลิเคชันง่ายๆ เรายังต้องควบคุมสิทธิ์การเข้าถึงของส่วนประกอบต่างๆ ของมัน โดยต้องทำการปรับแต่งนโยบายความมั่นคงและบังคับใช้ผ่านกลไกที่ส่วนประกอบแต่ละส่วนมีให้เอง ทั้งตัวควบคุมคอนเทนเนอร์ ตัวเซอร์วิส และแหล่งเก็บข้อมูลของเซอร์วิสใดๆ เป็นต้น

พวกเราตื่นตากับ [Open Policy Agent \(OPA\)](#) ซึ่งเป็นเทคโนโลยีโอเพนซอร์สที่พยายามจะแก้ปัญหาเหล่านี้ OPA ให้คุณกำหนดนโยบายสิทธิ์การเข้าถึงได้อย่างละเอียดและยืดหยุ่นผ่านโค้ด โดยใช้ภาษาสำหรับกำหนดนโยบายที่ชื่อว่า [Rego](#) มันมีพฤติกรรมการบังคับใช้นโยบายแบบกระจายตัว และทำการควบคุมอยู่ภายนอกไม่รูก้าเข้าไปยุ่งกับโค้ดของแอปพลิเคชัน

ขณะที่กำลังเขียนบทความนี้อยู่ OPA ได้ทำให้การกำหนดนโยบายและการบังคับใช้ต่างๆ มีความยืดหยุ่นและเป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อรักษาความมั่นคงการเข้าถึง API ของ Kubernetes, API ของไมโครเซอร์วิสผ่านการพ่วงโซ่คาร์กับ [Envoy](#) และ [Kafka](#) มันยังสามารถใช้เป็นโซ่คาร์พ่วงเข้ากับเซอร์วิสใดๆ ที่ต้องการตรวจสอบสิทธิ์การเข้าถึงหรือกรองข้อมูล http response ที่ออกไปได้ด้วย

[Styra](#) บริษัทที่อยู่เบื้องหลัง OPA ยังมีผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่ไว้จัดการนโยบายที่กระจายตัวอยู่ให้มองเห็นเสมือนรวมศูนย์อยู่ที่เดียว พวกเราอยากที่จะเห็น OPA เติบโตอย่างมั่นคงขึ้นผ่านโปรแกรมบ่มเพาะของ [CNCF \(CNCF incubation program\)](#) และพัฒนาต่อไปเพื่อรองรับการบังคับใช้นโยบายในสถานการณ์ที่ท้าทายมากยิ่งขึ้น เช่น สถานการณ์ที่มีแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

Pumba

ประโยชน์

[Pumba](#) เป็นเครื่องมือทดสอบความโกลาหล (chaos testing) และเครื่องมือจำลองเน็ตเวิร์ค (network emulation) สำหรับ Docker

Pumba สามารถสังคอนเทนเนอร์ให้หยุดชั่วคราว หยุดถาวร ถอนตัว หรือตายไปได้ แล้วยังจำลองเน็ตเวิร์คโดยสร้างเหตุการณ์ล้มเหลวในรูปแบบต่างๆ ได้ เช่น ข้อมูลล่าช้า ข้อมูลสูญหาย และข้อมูลถูกจำกัดอัตรารับส่ง

Pumba ใช้เครื่องมือ [tc](#) ในการจำลองเน็ตเวิร์ค ดังนั้นในคอนเทนเนอร์ของเราต้องมี tc ติดตั้งไว้แล้ว หรือเราอาจจะเปิดการทำงานของ Pumba แยกเป็นคอนเทนเนอร์ต่างหาก แล้วพ่วงมันกับคอนเทนเนอร์หลักอีกที

Pumba มีประโยชน์อย่างมากเมื่อต้องการทดสอบความโกลาหลอย่างอัตโนมัติกับระบบแบบกระจาย โดยเราจะจำลองและทดสอบบนกลุ่มคอนเทนเนอร์ในเครื่องส่วนตัวของนักพัฒนาหรือในไปป์ไลน์การประกอบก็ได้

Skaffold

ประโยชน์

Google นำเสนอ [Skaffold](#) ออกมา ซึ่งเป็นเครื่องมือโอเพนซอร์สที่ไว้ทำให้ขั้นตอนการพัฒนาบนเครื่องนักพัฒนาเป็นไปอย่างอัตโนมัติ ซึ่งรวมไปถึงการดีพลอยงานไปที่ [Kubernetes](#)

มันช่วยตรวจจับการเปลี่ยนแปลงของซอร์สโค้ดและเรียกขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การประกอบ ติดป้าย และดีพลอยเข้าไปในคลัสเตอร์ของ K8s แล้วยังนำบันทึกการเปลี่ยนแปลงของแอปพลิเคชันออกสู่บรรทัดคำสั่งให้อีกด้วย ขั้นตอนเหล่านี้สามารถเชื่อมเข้ากับเครื่องมือในการประกอบและดีพลอยอื่นๆ ได้ แต่ค่าเริ่มต้นที่เตรียมไว้นั้นถูกกำหนดตามความเห็นส่วนตัวของผู้สร้างเพื่อให้ง่ายต่อการเริ่มต้นใช้งาน

เครื่องมือ

Pumba เป็นเครื่องมือทดสอบความโกลาหล และช่วยจำลองสถานการณ์เน็ตเวิร์ค มีประโยชน์อย่างมากเมื่อต้องการทดสอบระบบแบบกระจาย โดยสามารถทดสอบในกลุ่มคอนเทนเนอร์บนเครื่องส่วนตัวของนักพัฒนา หรือบนไปป์ไลน์การประกอบก็ได้

(Pumba)

เครื่องมือ

What-if Tool ช่วยให้
นักวิทยาศาสตร์ข้อมูลคลิกลงไป
ในพฤติกรรมของโมเดล
และทำให้เห็นว่าฟีเจอร์
หรือชุดข้อมูลใด มีผลกระทบ
อย่างไรกับผลลัพธ์ที่ออกมา

(What-If Tool)

What-If tool

ประเมิน

โลกของแมชชีนเลิร์นนิงเริ่มเปลี่ยนมุมมองสิ่งที่ให้ความสำคัญไปเล็กน้อย จากการเน้นสำรวจดูว่าโมเดลสามารถฉลาดขึ้นได้แค่ไหน ไปสู่เรื่องว่ามันทำอย่างไร

ความกังวลเรื่องการสร้างความล่าช้าให้โมเดล หรือการพยายามทำให้โมเดลใช้งานได้ทั่วถึงจนเกินไปทำให้เกิดเครื่องมือที่น่าสนใจ เช่น [What-if Tool \(WIT\)](#) ขึ้นมา

เครื่องมือตัวนี้ช่วยให้นักวิทยาศาสตร์ข้อมูลคลิกเข้าไปในพฤติกรรมของโมเดลและทำให้เห็นว่าฟีเจอร์ หรือชุดข้อมูลใด มีผลกระทบอย่างไรกับผลลัพธ์ที่ออกมา

WIT ถูกแนะนำโดย Google และเปิดให้ใช้ผ่าน [Tensorboard](#) หรือ [Jupyter](#) notebook มันช่วยทำให้งานต่างๆ ง่ายขึ้น เช่น การเปรียบเทียบระหว่างโมเดล การแบ่งชุดข้อมูล การแสดงแผนภาพในแง่มุมต่างๆ และการแก้ไขข้อมูลดิบ ถึงแม้ว่า WIT จะช่วยให้งานวิเคราะห์เหล่านี้ง่ายขึ้น แต่มันยังต้องการความเข้าใจคณิตศาสตร์และทฤษฎีเบื้องหลังแต่ละโมเดลพวกนี้อย่างลึกซึ้ง

ผู้ใช้ทั่วไปไม่ควรจะคาดหวังเครื่องมือตัวนี้จะช่วยกำจัดความเสี่ยงหรือลดความเสียหายที่เกิดขึ้นไปแล้วจากการประยุกต์ใช้โมเดลผิดประเภทหรือใช้อัลกอริทึมการสอนที่แย่

Azure Data Factory สำหรับควบคุมไปป์ไลน์

พิจารณา

ปัจจุบัน [Azure Data Factory \(ADF\)](#) เป็นผลิตภัณฑ์หลักของ Azure สำหรับใช้ควบคุมไปป์ไลน์การประมวลผลข้อมูล

มันรองรับการนำเข้าข้อมูล การคัดลอกข้อมูลไปมาระหว่างแหล่งเก็บข้อมูลต่างๆ ทั้งใน Azure เองหรือศูนย์บริการข้อมูลข้างนอก และการส่งโปรแกรมตรรกะการแปลงรูปให้ทำงาน

แม้เราจะมีประสบการณ์ที่ดีในระดับหนึ่งกับการใช้ ADF เพื่อย้ายข้อมูลง่ายๆ จากศูนย์ข้อมูลข้างนอกไปยังคลาวด์ เรากลับรู้สึกไม่อยากแนะนำให้ใช้ Azure Data Factory สำหรับควบคุมไปป์ไลน์ของงานประมวลผลข้อมูลที่ซับซ้อน

มีหลายปัจจัยที่ทำให้ประสบการณ์ใช้งานของเราถูกท้าทาย เช่น ข้อจำกัดที่ความสามารถหลายๆ อย่างไม่สามารถทำได้ก่อน ดูเหมือนว่า ADF จะให้ความสำคัญกับ [การสร้างแพลตฟอร์มที่ไค่ดน้อย](#) ไว้ก่อนเสียมากกว่า, ไม่สะดวกนักในการตรวจจับและรายงานข้อบกพร่องที่พบ, ความสามารถในการเฝ้าสังเกตที่ถูกจำกัดเนื่องจาก ADF ไม่สามารถนำบันทึกการเปลี่ยนแปลงของตัวเองไปเชื่อมกับบริการอื่นๆ ของ Azure ได้ เช่นบริการ Azure Data Lake

หรือ DataBricks ทำให้ยากต่อการเฝ้าสังเกตระบบตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ และกลไก source-triggering ของข้อมูลก็มีให้ใช้แค่ในบางภูมิภาคของคลาวด์เท่านั้น

ในตอนนี้อาจส่งเสริมให้ใช้เครื่องมือทางเลือกที่เป็นโอเพนซอร์ส (เช่น [Airflow](#)) ในการจัดการไปป์ไลน์ข้อมูลที่มีความซับซ้อนไปก่อน และจำกัดการใช้งาน ADF เฉพาะการคัดลอกธรรมดาหรือการบันทึกภาพรวมเท่านั้น

เราหวังว่า ADF จะนำความกังวลเหล่านี้ไปปรับปรุงเพื่อรองรับขั้นตอนงานประมวลผลข้อมูลที่มีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น และให้ความสำคัญกับการใช้งานความสามารถต่างๆ ผ่านไค่ดไว้ก่อนมากขึ้นเช่นกัน

ภาษาและเฟรมเวิร์ก

Arrow

ทดลอง

[Arrow](#) เป็นไลบรารีเสริมสำหรับเขียนโปรแกรมเชิงฟังก์ชันสำหรับภาษา [Kotlin](#) โดยถือกำเนิดจากการรวบรวมระหว่างสองไลบรารียอดนิยมเข้าด้วยกัน ([kategory](#) และ [funKTionale](#))

ในขณะที่ภาษา Kotlin นั้นจัดสรรโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการเขียนโปรแกรมเชิงฟังก์ชันไว้ให้แล้ว Arrow เข้ามาเติมเต็มโดยเป็นไลบรารีเสริมที่มาพร้อมกับชุดเครื่องมือที่พร้อมใช้ ที่มีแอสแตรกชันระดับสูงกว่าเพื่อให้นักพัฒนาแอปพลิเคชันเอาไปประยุกต์ใช้ได้ทันที

Arrow นั้นมีให้ทั้ง data type, type class, effect, optic และ functional pattern อื่นๆ รวมถึงการเชื่อมต่อกับไลบรารียอดนิยมต่างๆ ให้ใช้

ความประทับใจที่ได้จาก Arrow ในแรกพบ ถูกยืนยันอีกครั้งผ่านการใช้มันสร้างแอปพลิเคชันหลากหลายที่ทำงานอยู่ในโปรดักชันในปัจจุบัน

Flutter

ทดลอง

หลายๆ ทีมของเราใช้ [Flutter](#) แล้วชื่นชอบเป็นอย่างมาก มันคือเฟรมเวิร์คข้ามแพลตฟอร์มที่ทำให้คุณพัฒนาแอปพลิเคชันมือถือแบบเนทีฟด้วยภาษา [Dart](#) ดังนั้นมันจึงได้รับผลประโยชน์จากความสามารถของ Dart โดยตรง เช่น มันสามารถคอมไพล์เป็นโค้ดเนทีฟที่สื่อสารกับแพลตฟอร์มเป้าหมายโดยปราศจากตัวกลาง และนักพัฒนาไม่ถูกรบกวนทางความคิดจากการสลับระหว่างภาษาระหว่างพัฒนา

เหมือนเครื่องมือตัวอื่น

ความสามารถฮอตเทรนด์ของมันเป็นยังคงน่าประทับใจเมื่อแก้ไขโค้ดเราจะเห็นผลลัพธ์โดยทันที เรามั่นใจที่จะแนะนำให้คุณลอง Flutter ในสักโครงการของคุณดู

jest-when

ทดลอง

[jest-when](#) คือ JavaScript ไลบรารีขนาดเล็ก ซึ่งเข้ามาเติมเต็ม Jest ในด้านการจับคู่เปรียบเทียบอาร์กิวเมนต์ของฟังก์ชันจำลอง [Jest](#) เป็นเครื่องมือที่เยี่ยมยอดสำหรับการทดสอบอยู่แล้ว ในขณะที่ jest-when ช่วยให้คุณสามารถทดสอบอาร์กิวเมนต์ที่เฉพาะเจาะจงของฟังก์ชันจำลองได้ ดังนั้นคุณจะสามารถเขียนการทดสอบระดับยูนิตแต่ละส่วนงานที่ทนทานขึ้น

Micronaut

ทดลอง

[Micronaut](#) เป็นเฟรมเวิร์คสำหรับสร้างไมโครเซอร์วิสทำงานบน JVM โดยรองรับทั้งภาษา Java, Kotlin และ Groovy

มันแตกต่างกับเฟรมเวิร์คอื่น ตรงที่มันใช้หน่วยความจำน้อยกว่า และใช้เวลาในการเริ่มต้นทำงานที่เร็วกว่า สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ได้ เกิดจากการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในเพื่อทำ [dependency injection \(DI\)](#) ที่แตกต่างโดยไม่มีการใช้เทคนิครันไทม์รีเฟลคชันและการสร้างพร็อกซีคลาสเลย ซึ่งเป็นเทคนิคที่มักพบได้บ่อยครั้ง และเป็นจุดอ่อนของเฟรมเวิร์คอื่น ซึ่ง Micronaut ใช้เทคนิคที่ยอมให้การทำให้ DI/AOP เกิดขึ้นได้ ณ ตอนคอมไพล์ไทม์เท่านั้น

นำไปใช้

ทดลอง

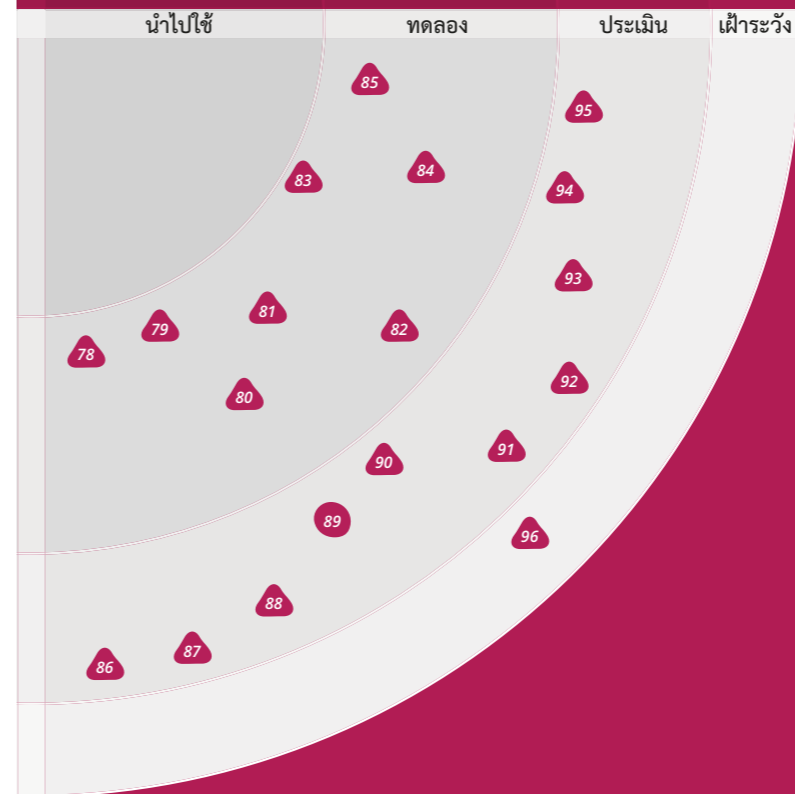
- 78. Arrow
- 79. Flutter
- 80. jest-when
- 81. Micronaut
- 82. React Hooks
- 83. React Testing Library
- 84. Styled components
- 85. Tensorflow

ประเมิน

- 86. Fairseq
- 87. Flair
- 88. Gatsby.js
- 89. GraphQL
- 90. KotlinTest
- 91. NestJS
- 92. Paged.js
- 93. Quarkus
- 94. SwiftUI
- 95. Testcontainers

เฟิร์มแวร์

- 96. Enzyme

ภาษาและเฟรมเวิร์ก

Micronaut เป็นเฟรมเวิร์คสำหรับสร้างไมโครเซอร์วิสที่ทำงานบน JVM โดยรองรับทั้งภาษา Java, Kotlin และ Groovy มันแตกต่างจากเฟรมเวิร์คอื่นตรงที่มันใช้หน่วยความจำน้อยกว่า และใช้เวลาในการเริ่มต้นทำงานที่เร็วกว่า

(Micronaut)

React Testing Library เป็นตัวอย่างที่ดีของเฟรมเวิร์คที่ยังใช้ลึกลงไปเท่าไร ยิ่งบังคับทางเลือกอื่นมากขึ้น และได้กลายเป็นตัวเลือกแรกเมื่อต้องทดสอบระบบฟรอนต์เอนด์ที่พัฒนาด้วย React

(React Testing Library)

ความสามารถนี้ไม่เพียงแต่ดึงดูดให้มันถูกนำไปใช้สร้างไมโครเซอร์วิสเท่านั้น แต่ถูกนำไปใช้ในบริบทอื่น เช่น ซอฟต์แวร์สำหรับงาน IoT แอนดรอยด์แอปพลิเคชัน หรือสร้าง serverless ฟังก์ชัน

Micronaut ทำงานอยู่บน Netty เซิร์ฟเวอร์อีกที ทำให้การเขียนโปรแกรมในเชิงปฏิกิริยานั้นทำได้ตรงตัว มีเครื่องมือช่วยเหลือชั้นเลิศ

นอกจากนี้ยังมีฟีเจอร์ที่แนบมาให้ในตัว เช่น service discovery และ circuit breaker ซึ่งเหมาะกับสถาปัตยกรรมยุคใหม่ที่อยู่ในรูปแบบคลาวด์เนทีฟ

Micronaut ถือว่าเป็นผู้ทำชิงหน้าใหม่ที่นำเสนอในตลาดเฟรมเวิร์คที่ทำงานบน JVM เราเห็นการใช้งานมันมากขึ้นเรื่อยๆ ในโปรดักชัน ทำให้เราขยับมันขึ้นมาอยู่ในหมวดหมู่ที่น่าทดลอง

React Hooks

ทดลอง

เมื่อต้นปีที่ผ่านมามี [React Hooks](#) ได้ถูกเพิ่มเข้าเป็นส่วนหนึ่งของเฟรมเวิร์ค React อันโด่งดัง ซึ่งช่วยเพิ่มความสามารถที่จะใช้สถานะภายในและพีเจอร์อื่นๆ ของ React โดยที่ไม่ต้องสร้างคลาส มันนำเสนอวิธีที่ดูสะอาดกว่าเทคนิคการสร้างคอมโพเนนต์ระดับสูง (higher-order component) หรือเทคนิค render-props

ไลบรารีหลายตัว อย่างเช่น [Material UI](#) และ [Apollo](#) ก็ได้เปลี่ยนมาใช้มันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว แต่ก็ยังมีปัญหาอยู่บ้างกับการทดสอบคอนโพเนนต์ที่ใช้ Hooks โดยเฉพาะกับการใช้ร่วมกับ Enzyme ซึ่งเหตุการณ์นี้ก็นำไปสู่การประเมิน Enzyme ใหม่ ถึงความเหมาะสมของการเป็นเครื่องมือที่ควรใช้

React Testing Library

ทดลอง

โลกของ JavaScript เปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวค่อนข้างรวดเร็ว และจากที่เราเคยมีประสบการณ์มากขึ้นจากการใช้งานเฟรมเวิร์ค คำแนะนำของเราจึงเปลี่ยนไปเช่นกัน

[React Testing Library](#) เป็นตัวอย่างที่ดีของเฟรมเวิร์คที่ยังใช้ลึกลงไปเท่าไร ยิ่งบังคับทางเลือกอื่นมากขึ้น และได้กลายเป็นตัวเลือกแรกเมื่อต้องทดสอบระบบฟรอนต์เอนด์ที่พัฒนาด้วย React

ทีมของเราชอบความจริงที่ว่า ชุดทดสอบที่เขียนด้วยเฟรมเวิร์คนี้เพราะบางน้อยกว่าเฟรมเวิร์คทางเลือกอื่น อย่าง [Enzym](#) เพราะคุณถูกส่งเสริมให้แยกทดสอบความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างคอมโพเนนต์จากกัน ซึ่งตรงกันข้ามกับการทดสอบรายละเอียดวิธีทำภายใน

Styled Component

ทดลอง

[styled components](#) ทำให้เราสามารถเขียน CSS เพื่อกำหนดสไตล์ของ React component ในโค้ดของคอมโพเนนต์ได้จริงๆ เลย โดยใช้เทคนิค tagged template literal ของ JavaScript เข้าช่วย ซึ่งลดความลำบากในการจัดการกับ CSS ไปอย่างมาก และทำให้ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีตั้งชื่อตามธรรมเนียม (naming convention) หรือวิธีการอื่นๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการตั้งชื่อชนกันใน CSS นอกจากนี้ยังไม่ต้องคอยจำ CSS จำนวนมหาศาลว่ามีอะไรอยู่ที่ไหนอีกด้วย

แต่แน่นอนว่าการนำ CSS เข้าไปใส่ไว้ใน Javascript โดยตรงเช่นนี้ ก็อาจทำให้ยากขึ้นต่อการมองภาพรวมและการจัดการสไตล์ที่อยู่ในคอมโพเนนต์ต่างๆ เราจึงอยากแนะนำว่าถ้าจะนำมาใช้ให้เข้าใจว่ากำลังแลกกับอะไรเสียก่อน

Tensorflow

ทดลอง

จากการปล่อยเวอร์ชัน 2.0 ออกมา ทำให้ [TensorFlow](#) ยังรักษาความเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมของการเป็นเฟรมเวิร์คสำหรับทำแมชชีนเลิร์นนิง

TensorFlow เริ่มต้นจากการเป็นไลบรารีในการประมวลผลเชิงตัวเลข จากนั้นค่อยๆ ขยายกลายเป็นไลบรารีที่สนับสนุนวิธีการและสภาพแวดล้อมการประมวลผลที่หลากหลายในการทำแมชชีนเลิร์นนิง ตั้งแต่ระดับซีพียูสำหรับโทรศัพท์มือถือ ไปจนถึงระดับคลัสเตอร์ของจีพียูขนาดใหญ่

ระหว่างนั้นก็ยังมีเฟรมเวิร์คเกิดขึ้นมากมายเพื่อทำให้งานสร้างเครือข่ายและการฝึกสอนง่ายขึ้น ในช่วงเวลานั้นเองเฟรมเวิร์คอื่นๆ โดยเฉพาะ [PyTorch](#) ได้นำเสนอโมเดลการเขียนโปรแกรมเชิงคำสั่ง (imperative programming) ออกมา ทำให้การดีบั๊กและการสั่งงานเป็นเรื่องที่ง่ายขึ้น

ปัจจุบัน TensorFlow 2.0 กำหนดให้การเขียนโปรแกรมเชิงคำสั่ง (แบบดำเนินการทันที) เป็นค่าเริ่มต้นแล้ว และเลือกใช้ [Keras](#) เป็น API ระดับสูงเพียงตัวเดียว แม้การเปลี่ยนแปลงนี้จะทำให้การใช้งาน TensorFlow ทันสมัยมากขึ้นและทำให้มันแข่งขันกับ PyTorch ได้ แต่มีหลายส่วนถูกเขียนขึ้นใหม่อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งบ่อยครั้งทำให้ส่วนต่างๆ ไม่สามารถเข้ากันได้กับของเก่าที่มี ทั้งเครื่องมือและเฟรมเวิร์คต่างๆ ที่อยู่ในระบบนิเวศของ Tensorflow เดิมจะไม่สามารถทำงานกับเวอร์ชันใหม่ได้ทันที

ดังนั้นช่วงเวลานี้ลองพิจารณาว่าคุณอยากจะทำอะไร และทำการทดลองใน TensorFlow 2.0 แต่อย่าลืมกลับไปใช้เวอร์ชันแรก เพื่อให้บริการและรันโมเดลในโปรดักชันหรือไม่

Fairseq

ประเมิน

[Fairseq](#) เป็นชุดเครื่องมือสำหรับการสร้างโมเดลแบบลำดับสู่ลำดับ (sequence-to-sequence) โดย Facebook AI Research

ซึ่งทำให้นักวิจัยและนักพัฒนาสามารถนำโมเดลที่สร้างขึ้นเฉพาะมาฝึกสอนเพื่อสร้างโมเดลที่รองรับงานแปล สรุปความ ออกแบบโมเดลภาษา และงานอื่นๆ ทางภาษารธรรมชาติ

สำหรับผู้ที่ใช้ [PyTorch](#) นี้เป็นตัวเลือกที่ดี เนื่องจาก Fairseq ให้โค้ดตัวอย่างสำหรับอ้างอิงโมเดลแบบลำดับสู่ลำดับหลากหลายรูปแบบด้วยกัน รองรับการฝึกสอนโมเดลแบบกระจายข้ามหลาย GPU และหลายเครื่อง ต่อขยายได้ง่าย และมีกลุ่มโมเดลที่ผ่านการฝึกสอนมาแล้วล่วงหน้าให้เลือกใช้หนึ่งในนั้นคือ [RoBERTa](#) ซึ่งเป็นโมเดลที่ปรับปรุงประสิทธิภาพต่อยอดจาก [BERT](#) อีกที

Flair

ประโยชน์

Flair เป็นเฟรมเวิร์คที่เรียบง่ายสำหรับงานประมวลผลภาษาธรรมชาติ มันมีพื้นฐานอยู่บนภาษา **Python** และครอบคลุมงานมาตรฐานในภาษาธรรมชาติ เช่น การรู้จำชื่อ (**named entity recognition: NER**), วจีวิภาค (**part-of-speech tagging: PoS**), การแก้ปัญหาความกำกวม (word-sense disambiguation), และการจัดแบ่งประเภท และยังทำงานได้แม่นยำในงานต่างๆ ด้วยเช่นกัน

Flair มี API ที่เรียบง่าย และพยายามรวมเอาเบ็ดเตล็ดของคำและเอกสารหลากหลายรูปแบบไว้เป็นหนึ่งเดียว ซึ่งรวมถึง **BERT**, **Elmo** และเอ็มเบ็ดดิ้งของ Flair เองด้วย

นอกจากนี้ Flair ยังรองรับการประมวลผลหลายภาษาธรรมชาติ ตัวเฟรมเวิร์คเองถูกสร้างขึ้นบน Pytorch อีกทีหนึ่ง พวกเราใช้ Flair อยู่ในบางโครงการ และชอบในความง่ายในการใช้งานและความเรียบง่ายที่ทรงพลังของมัน

Gatsby

ประโยชน์

Gatsby.js เป็นเฟรมเวิร์คที่ใช้ในการเขียนเว็บแอปพลิเคชันในสถาปัตยกรรมรูปแบบ **JAMstack**

ส่วนหนึ่งของแอปพลิเคชันจะถูกสร้างตั้งแต่ตอนตอนบิลด์ไทม์และถูกตีพลอยในลักษณะของเว็บไซต์ที่แสดงผลได้อย่างเดียว (static site) ความสามารถส่วนที่เหลือจะถูกจัดการต่อด้วย **Progressive web application (PWA)** ที่ทำงานบนเบราว์เซอร์ แอปพลิเคชันลักษณะนี้สามารถทำงานได้โดยไม่ต้องพึ่งโค้ดฝั่งเซิร์ฟเวอร์เลย เพื่อจัดการเนื้อหาของเว็บไซต์ โดยทั่วไปแอปพลิเคชันจะเรียก API จากเซอร์วิสภายนอกหรือโซลูชัน SaaS โดยตรงแทน

ในกรณีของ Gatsby.js โค้ดทั้งหมดจะถูกเขียนด้วย React ซึ่งเฟรมเวิร์คได้ปรับแต่งประสิทธิภาพความเร็วมาให้ในตัว เพื่อให้ผู้ใช้รู้สึกสิ้นในการใช้งาน โดยมันแบ่งโค้ดและข้อมูล

ออกจากกันให้ในตัว เพื่อลดเวลาในการโหลดหน้าเพจ และดึงข้อมูลหน้าถัดไปเตรียมไว้ก่อน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความเร็วระหว่างการท่องเว็บแอปพลิเคชัน

เรายังสามารถเรียก API ต่างๆ ผ่าน **GraphQL** และมีส่วนต่อขยายเพิ่มเติมหลายตัวที่ช่วยให้การเชื่อมต่อกับระบบอื่นเรียบง่ายขึ้น

GraphQL

ประโยชน์

หลายโครงการของเราประสบความสำเร็จในการนำ GraphQL ไปใช้งาน เราได้พบบางรูปแบบการใช้งานที่น่าสนใจอีกด้วย หนึ่งในนั้นคือการใช้ **GraphQL เป็นตัวรวบรวมข้อมูลทางฝั่งเซิร์ฟเวอร์**

ถึงอย่างนั้นก็ตาม เรากังวลว่ามันจะถูกนำไปใช้งานอย่างผิดๆ หรืออาจมีบางปัญหาเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างเช่น ปัญหาประสิทธิภาพที่เกิดจากงานคิวรีประเภท N+1 หรือความซับซ้อนที่เกิดจากการเพิ่มโค้ดตั้งต้นจำนวนมากเมื่อต้องการเพิ่มโมเดลใหม่เข้าไป ซึ่งก็มีทางเลือกปัญหาเหล่านี้ด้วยกันหลายวิธี เช่นการทำคิวรีแคชชิง

แม้มันจะไม่ใช่ว่าคำตอบของทุกปัญหา แต่ก็น่าลองประเมินดูว่าควรนำ GraphQL ไปใช้ในส่วนของสถาปัตยกรรมของคุณ

KotlinTest

ประโยชน์

KotlinTest คือเครื่องมือที่อยู่ได้ด้วยตัวเองเพื่อใช้ทดสอบสำหรับระบบนิเวศของภาษา **Kotlin** ที่ทีมของพวกเราชื่นชอบ มันสามารถทำ **property-based testing** ได้ ซึ่งเป็นเทคนิคที่เราพูดให้สำคัญไปในเรดาร์ครั้งก่อน ข้อแตกต่างที่สำคัญ คือ มันรองรับวิธีการเขียนการทดสอบหลากหลายรูปแบบเพื่อจัดโครงสร้างชุดทดสอบให้เหมาะสม และมีตัวจับคู่เปรียบเทียบ (matchers) ที่ครบครันช่วยให้การเขียนชุดทดสอบสามารถเล่าเป็นเรื่องราวผ่าน DSL ที่งดงาม

NestJS

ประโยชน์

NestJS คือ Node.js เฟรมเวิร์คสำหรับทำงานที่ฝั่งเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งพัฒนาด้วยภาษา **TypeScript** ด้วยการเชื่อมระบบนิเวศที่อุดมสมบูรณ์ของชุมชน node ต่างๆ เข้าด้วยกัน ทำให้ NestJS เตรียมสถาปัตยกรรมที่มีพร้อมทุกอย่างสำหรับสร้างเว็บแอปพลิเคชัน

NestJS ถูกพัฒนาขึ้นมาด้วยความตั้งใจให้นักพัฒนาใช้เวลาในการเรียนรู้ด้วยตัวเฟรมเวิร์คน้อย มันยังรองรับโปรโตคอลหลากหลาย เช่น **GraphQL** **Websocket** และไลบรารี ORM ของค่ายต่างๆ

Paged.js

ประโยชน์

เมื่อใช้ HTML และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องในการสร้างหนังสือและสิ่งพิมพ์แล้ว การจัดหน้าให้เหมาะสมเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึง ซึ่งรวมถึงการใส่เลขหน้า การนับจำนวนหน้า องค์ประกอบในแต่ละหน้าที่ซ้ำกันในส่วนหัวและส่วนท้ายของหน้า รวมไปถึงกลไกต่างๆ เพื่อหลีกเลี่ยงกรณีขึ้นหน้าใหม่แบบแปลกๆ

Paged.js เป็นโอเพนซอร์สไลบรารีที่เติมเต็มส่วนที่ขาดหายสำหรับมาตรฐาน **Paged Media** และมาตรฐาน **Generated Content for Paged Media** ของ CSS module แม้ว่า Paged.js ยังอยู่ในช่วงของการทดลอง แต่ก็สามารถช่วยเติมเต็มช่องว่างที่สำคัญ เรื่อง “เขียนครั้งเดียว ตีพิมพ์ได้ทุกที่” ของ HTML

Quarkus

ประโยชน์

Quarkus เป็นเฟรมเวิร์คสำหรับสร้างแอปพลิเคชันด้วยภาษา Java ที่พัฒนาโดย Red Hat ออกแบบโดยให้ความสำคัญกับคอนเทนเนอร์ไว้ก่อนและรองรับสถาปัตยกรรมแบบคลาวด์เนทีฟ มันใช้เวลาสั้นมากในการเริ่มต้นทำงาน (ระดับสิบลิววินาที) และใช้พื้นที่หน่วยความจำน้อย ทำให้เหมาะมากกับ FaaS (Function as a Service)

ภาษาและเฟรมเวิร์ค

Gatsby.js เป็นเฟรมเวิร์คที่ใช้ในการเขียนเว็บแอปพลิเคชันในสถาปัตยกรรมรูปแบบ JAMstack มันแบ่งโค้ดและข้อมูลออกจากกันให้ในตัวเพื่อลดเวลาในการโหลดหน้าเพจ และดึงข้อมูลหน้าถัดไปเตรียมไว้ก่อน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพความเร็วระหว่างการท่องเว็บแอปพลิเคชัน

(Gatsby.js)

Quarkus เป็นเฟรมเวิร์คสำหรับสร้างแอปพลิเคชันด้วยภาษา Java ที่พัฒนาโดย Red Hat ออกแบบโดยให้ความสำคัญกับคอนเทนเนอร์ไว้ก่อน มันใช้เวลาสั้นมากในการเริ่มต้นทำงาน และใช้พื้นที่หน่วยความจำน้อย

(Quarkus)

ภาษาและเฟรมเวิร์ก

การทดสอบแบบอัตโนมัติ
กับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ไว้วางใจได้
เป็นประเด็นที่อยู่กันเสมอมา
Testcontainers เป็นไลบรารี
ที่ช่วยจัดการปัญหาที่ทำให้สิ่งพึ่งพาอ้างอิง
ถูกหุ้มด้วยคอนเทนเนอร์

(Testcontainers)

หรือเซอร์วิสที่มีการปรับขยายขึ้นหรือลงบ่อยๆ จากระบบควบคุมคอนเทนเนอร์

Quarkus นั้นเหมือนกับ [Micronaut](#) ตรงที่สามารถใช้เทคนิคคอมไพล์ล่วงหน้าในการทำ dependency injection ณ ตอนคอมไพล์ไทม์ และสามารถหลีกเลี่ยงการเสียค่าใช้จ่าย ณ รันใหม่จากการใช้รีเฟลคชัน มันยังสามารถทำงานร่วมกับอิมเมจของ [GraalVM Native](#) ได้ดี ซึ่งยิ่งช่วยให้ลดเวลาในการเริ่มต้นทำงานลงได้อีก

Quarkus รองรับโมเดลการเขียนโปรแกรมทั้งเชิงปฏิกิริยา (reactive programming) หรือเชิงคำสั่ง (imperative programming) เคียงข้างกับ [Micronaut](#) และ [Helidon](#) ขณะนี้ Quarkus กำลังเป็นผู้นำยุคใหม่ของเฟรมเวิร์กสำหรับภาษา Java ที่พยายามปรับปรุงประสิทธิภาพของเวลาในการเริ่มต้นทำงานและการใช้หน่วยความจำ โดยไม่ทำให้นักพัฒนาเสียประสิทธิภาพการทำงาน

มันได้รับความสนใจจากชุมชนนักพัฒนามากขึ้นเรื่อยๆ และน่าจับตามองไว้

SwiftUI ประเมิน

Apple เลือกเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ด้วยการนำเสนอ SwiftUI ซึ่งเป็นเฟรมเวิร์กที่ใช้สร้างส่วนต่อประสานผู้ใช้สำหรับแพลตฟอร์ม macOS และ iOS

เราชอบการตัดสินใจของ [SwiftUI](#) ที่เลือกทั้งความสัมพันธ์ที่ยุ่งงำระหว่าง Interface Builder และ Xcode ไปใช้วิธีใหม่ที่เป็นการประกาศ ที่มีความสอดคล้องประสานระหว่างกันโดยมีโค้ดเป็นศูนย์กลาง คุณสามารถเทียบโค้ด

และการแสดงผลของมันแบบเคียงข้างกันใน XCode 11 ทำให้ประสบการณ์การพัฒนาดีขึ้นกว่าเดิมมาก

SwiftUI เฟรมเวิร์กได้รับแรงบันดาลใจมาจากโลก React.js ที่เป็นผู้นำด้านการพัฒนาเว็บไซต์ในช่วงหลายปีมานี้ การรองรับการใช้ค่าข้อมูลที่ไม่เปลี่ยนแปลง (Immutable values) ในโมเดลของการแสดงผล (view model) และการรองรับกลไกการเปลี่ยนแปลงข้อมูลแบบไม่พร้อมกัน (asynchronous update) ทำให้มันรวมเป็นหนึ่งเดียวกับการเขียนโปรแกรมเชิงปฏิกิริยา ทำให้นักพัฒนามีทางเลือกอื่นที่เป็นแบบเนทีฟ นอกเหนือจากเฟรมเวิร์กประเภทเดียวกัน อย่าง [React Native](#) หรือ [Flutter](#)

แม้ SwiftUI จะเป็นตัวแทนที่ Apple วางไว้สำหรับอนาคต การพัฒนาส่วนต่อประสานผู้ใช้ แต่มันยังคงค่อนข้างใหม่ และต้องให้เวลากว่ามันจะเข้าที่ เราตั้งตารอที่จะเห็นคู่มือการใช้งานที่ดีขึ้นและการเกิดของชุมชนนักพัฒนาที่ร่วมกันตั้งแนวปฏิบัติต่างๆ สำหรับทำการทดสอบ SwiftUI และห่วงทางวิศวกรรมอื่นๆ

Testcontainers ประเมิน

การทดสอบแบบอัตโนมัติกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่ไว้วางใจได้ เป็นประเด็นที่อยู่กันมาเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจำนวนส่วนประกอบที่ระบบสมัยใหม่ต้องพึ่งพาอ้างอิงกลับมีสูงขึ้นเรื่อยๆ [Testcontainers](#) เป็นไลบรารีสำหรับภาษา Java ที่ช่วยจัดการปัญหานี้ด้วยการทำให้สิ่งที่พึ่งพาอ้างอิงนั้นถูกหุ้มด้วยคอนเทนเนอร์อีกทีก่อนจะทำการทดสอบ

สิ่งนี้มีประโยชน์อย่างมากสำหรับเปิดและปิดฐานข้อมูลอยู่เรื่อยๆ เพื่อใช้ในการทดสอบ แต่ไม่ใช่แค่นั้นมันสามารถนำ

ไปใช้หุ้มเบร่าวเซอร์ได้ด้วยเพื่อทำการทดสอบส่วนต่อประสานผู้ใช้ ทีมของเราพบว่าไลบรารีตัวนี้ช่วยทำให้การทดสอบการเชื่อมต่อของแต่ละระบบน่าเชื่อถือมากขึ้น อีกทั้งยังสามารถเขียนโปรแกรมสั่งการได้ มีขนาดเล็ก และเมื่อใช้งานเสร็จแล้วสามารถโยนคอนเทนเนอร์ทิ้งได้เลย

Enzyme พิจารณา

ส่วนใหญ่เรามักไม่ย้ายเครื่องมือที่ถูกแทนที่แล้วไปที่กลุ่มเฝ้าระวังในเรดาร์ แต่ทีมของเรารู้สึกอย่างยั้งว่า [Enzyme](#) (เครื่องมือไว้ทดสอบระดับยูนิตของคอมโพเนนต์ส่วนต่อประสานผู้ใช้ของ [React](#)) ควรถูกแทนที่โดย [React Testing Library](#) ได้แล้ว เนื่องจากหลายทีมพบว่า Enzyme มุ่งเน้นไปที่การทดสอบสถานะภายในคอมโพเนนต์ ซึ่งนำไปสู่การสร้างชุดทดสอบที่เปราะบางและยากในการบริหารเปลี่ยนแปลง

**ต้องการข่าวสารและข้อมูลเชิงลึกล่าสุด
เกี่ยวกับเรดาร์เทคโนโลยี**

สามารถติดตามบนช่องทางต่างๆ
ตามที่คุณถนัด หรือ สมัครรับข่าวสารผ่านทางอีเมล

กดติดตามเลย

ThoughtWorks®

ThoughtWorks คือบริษัทให้คำปรึกษาและวางแผนทางด้านเทคโนโลยีระดับโลก เราเป็นชุมชนของนักสร้างสรรค์ ผู้ที่มีเป้าหมายและความหลงใหลในสิ่งที่เหมือนกัน เราช่วยลูกค้าของเราประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อช่วยขับเคลื่อนธุรกิจ พร้อมทั้งสร้างซอฟต์แวร์ที่มีความสำคัญให้กับพวกเขาอีกด้วย นอกจากนี้การใช้ซอฟต์แวร์เพื่อขับเคลื่อนสังคมก็เป็นอีกภารกิจสำคัญของเรา เราร่วมมือกับหลากหลายองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เดียวกัน เพื่อการสร้างความเปลี่ยนแปลงที่ดีให้เกิดขึ้นกับสังคม

กว่า 25 ปีที่ ThoughtWorks ได้เติบโตเป็นบริษัทที่มีผู้เข้าร่วมกว่า 7,000 คนทั่วโลก เป็นการรวมกลุ่มของคนที่หลากหลาย ที่แต่ละคนมีภารกิจในการคิดค้นเครื่องมือใหม่ เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาวงการเทคโนโลยีระดับโลก ThoughtWorks มีสำนักงานทั้งหมด 43 แห่ง กระจายอยู่ 14 ประเทศทั่วโลก ได้แก่ ประเทศไทย, ออสเตรเลีย, บราซิล, แคนาดา, จีน, เอกวาดอร์, เยอรมัน, อินเดีย, อิตาลี, สิงคโปร์, สเปน, สหราชอาณาจักร และ สหรัฐอเมริกา

[thoughtworks.com](https://www.thoughtworks.com)

ThoughtWorks®

thoughtworks.com/radar

#TWTechRadar